Tami Hoag

Necazuri în dragoste

NECAZURI ÎN DRAGOSTE
TAMI HOAG

CAPITOLUL 1

În sfârşit acasă! Ce bine era, se gândi Genna Hastings, coborând cu grijă din maşină. Avea glezna luxată şi trebuia să se ajute de cârje. Se îndreptă de spate şi respiră adânc aerul acesta parfumat din Connecticut. Buf! Ceva o lovi în moalele capului cu forţa unei torpile. Îşi duse mâna la ceafă şi se uită la mingea de fotbal care se rostogolea acum inofensiv la picioarele ei. Ce mai sfârşit pentru aşa un concediu nereuşit!

— Păzea, domnişoară Hastings! se auzi în cele din urmă strigătul unuia din cei doi băieţi care alergau spre ea.

— Vai, ne pare rău, domnişoară Hastings, spuse Brad Murray, oprindu-se pentru a ridica mingea.

— Scuză-ne Genna, interveni Kyle

Dennison. Băieţaşul ăsta dolofan, în vârstă de zece ani, era băiatul prietenei ei şi de aceea se simţea îndreptăţit să-i spună pe nume. În schimb, pentru Brad, ea rămânea fosta educatoare de la grădiniţă şi avea să-i spună toată viaţa domnişoara Hastings. Kyle ridică din umeri şi zise:

— Nu te-am văzut!

— Mulţumesc de aşa consolare, mormăi Genna, strâmbându-se de durere.

— Mami a spus că o să vii acasă luni şi azi e de-abia vineri. Nu mai eşti în vacanţă? Ştii, locul tău de parcare e bun pentru pase lungi. Dar cum de-ai ajuns în cârje?

— Cam multe întrebări deodată, zise Genna plictisită. Vacanţa a fost un dezastru, iar glezna mi-am luxat-o, jucând tenis.

— Ei, aiurea…

— Nu, serios!

— Noi îl aşteptăm pe J.J., spuse Brad.

— Care J.J.? Vreun tip nou în cartier? J.J.Hennessy, răspunseră cei doi băieţi la unison. Genna îi privi cu mirare. Oare era vreo glumă?

— Ei şi ce, ar trebui să fiu surprinsă? Cine-i acest J.J.Hennessy?

Băieții făcură feţe-feţe şi se uitară cu dezaprobare la ea. Kyle se lăsă să cadă pe asfalt şi începu să se zvârcolească.

— E cel mai teribil mijlocaş din Univers, zise Brad.

— E extraordinar! exclamă Kyle, întins pe spate.

— Şi s-a mutat chiar aici!

Genna se uită spre casa de lângă proprietatea ei și simţi un gol în stomac: gazonul, pe care-l admirase întotdeauna, fusese tuns în fâşii. O duzină de flamingo, din plastic roz, fuseseră puse la umbră printre arbuşti. Li se vedeau gâturile lungi şi întinse, ivindu-se dintre ienuperi.Pe verandă, într-un şezlong era pus un manechin blond, în pantaloni scurţi şi cu un tricou roz din care se iveau nişte sâni imenşi, o mână îi era ridicată ca şi cum ar fi făcut nişte semne. Gennei i se făcu greaţă.

— Dumnezeule!

— Mişto, nu-i aşa? spuse Brad, interpretând greşit reacţia ei. Kyle se ridică cu greu în picioare, trăgându-şi tricoul peste burta durdulie. Zise entuziasmat:

— O cheamă Candy! Fantastic, nu-i aşa?

— Oh, Doamne, murmură Genna din nou. Cine o fi imbecilul în stare să comită asemenea monstruozităţi? Casa şi grădina aceea erau mândreţea cartierului Torry Hills: o casă veche, liniştită şi cochetă, zugrăvită cu un gri sobru; canaturile erau

vopsite în alb, iar la intrarea centrală câteva coloane susţineau un portic cu o fereastră în evantai. O casă de vis, pe care acum o cumpărase un imbecil lipsit de gust. În momentul în care se deschise uşa de la intrare, Brad şi Kyle încremeniră, holbându-se ca la o minune cerească: J.J.Hennessy îşi făcu apariţia.

Genna se uita la el cu dispreţ cum traversează ţanţoş pajiştea. Avea peste un metru şi optzeci de centimetri, iar pantalonii sport, gri, mulaţi, îi dădeau un aer foarte viril; purta un tricou negru, sfâșiat, pe care era scris „*Dar ceresc pentru femei*”. Categoric, era genul de bărbat arogant şi agresiv. Părul negru arăta ca o creastă ţepoasă şi câteva şuviţe îi acopereau ceafa groasă. Ochelarii de soare negri îi ascundeau ochii. Avea nasul mic, drept şi umbra unui zâmbet plutea pe faţa lui.

Genna avu o strângere de inimă.J.J.veni spre ea şi se opri la jumătate de metru în faţa ei, cu mâinile în şolduri. Un diamant îi strălucea în lobul urechii stângi. O privi zâmbind şi Genna simţi cum i se înmoaie genunchii. Incredibil, se gândi ea. Detesta genul ăsta de bărbaţi şi cu toate astea tremura în faţa lui, ca o adolescentă

îndrăgostită. Și rânjetul ăsta a la Jack Nicholson!

— Salut, J.J! ziseră băieţii.

— Bună băieţi, dar cine-i superba voastră prietenă?

Vocea lui era aspră, dar totuşi caldă. Genna simți cum o cuprinde o moleșeală plăcută. Hai, nu fi proastă, îşi zise: e doar un sportiv tâmpit care a distrus casa asta minunată şi care se crede „dar ceresc pentru femei”.

— E Genna, explică plictisit Kyle. Locuieşte aici. Arătă spre casa albastră a Gennei.

— Bună, vecino! zâmbi J.J.Hennessy. Ea se chinui să zâmbească.

— Jared Hennessy. Îi strânse mâna şi Gennei i se păru de-a dreptul lasciv. Ce păcat că n-ai fost aici când m-am mutat.Aş fi avut nevoie de ajutor la aranjarea casei.

— Da, se vede, zise ea prietenos, retrăgându-şi mâna dintr-a lui. Eu sunt Genna Hastings. Am fost plecată în vacanţă.

— Ai petrecut bine?

— Nu.

— E vorba de cârjele astea? Ea îi adresă un zâmbet forţat.

— Câtă inteligenţă, domnule Hennessy. Mi-am luxat glezna, jucând tenis.

Jared se lăsă brusc în genunchi şi îi pipăi glezna umflată. Pentru o clipă, Genna crezu că o să facă infarct: săgeţi de durere îi traversară venele; nu mai putea respira. Îşi dădu seama că trupul ei reacţiona la atingerea lui J.J., căci acesta îi presă glezna cu o mână, iar cu cealaltă îi mângâia gamba (fără a fi nevoie).

E absurd, se gândi ea cuprinsă de plăcere. Era ultimul om de care s-ar fi simţit atrasă. Vru să facă o remarcă usturătoare şi să-şi retragă piciorul din mâinile lui, dar nu fu în stare decât să privească spre el cu gura căscată.

Jared zâmbi, privind în sus spre ea.

— Să ştii că-mi place. Sprâncenele i se ridicară insinuant până deasupra ochelarilor de soare. O să-ţi treacă dacă-ţi pui alternativ comprese reci şi fierbinți.

— Mulţumesc," doctore", zise ea plictisită, reuşind în cele din urmă să-şi retragă piciorul.

— Chiar te invit să foloseşti cada mea pentru masaj, spuse, ajutând-o să se apropie de maşină. Îşi ridică ochelarii de soare pe frunte.

Lui Genna i se puse un nod în gât." Acum chiar că ai dat de dracu, Hastings." Nu mai văzuse niciodată aşa ochi, de un albastru

puternic. O fascinau. Semănau cu ochii unui lup, dar totuşi aveau o scânteie de umor. Asta nu se prea potrivea cu impresia proastă pe care şi-o făcuse despre el. Simţi că-şi pierde echilibrul şi se sprijini cu spatele de maşină. El se apropie mai mult, și-și puse o mână pe capota maşinii doar la câțiva centimetri de umărul lui Genna. O cuprinse un val de căldură şi un fior rece îi urca pe şira spinării. Privirea lui rătăci pe trupul ei, pe bluziţa galbenă și pe pantalonaşii kaki.

— Ei, ce zici, Genna? murmură el mieros. Mi-ar plăcea să te ştiu în cada mea. Îşi plimbă limba peste buze şi se apropie atât de mult încât Genna se înfioră.

— Hai, J.J:, se auziră vocile rugătoare ale băieţilor. Dă-ne o pasă, vrei? Te rugăăăm.

— Sigur, băieţi. Se întoarse, luă mingea de fotbal şi o bătu drăgăstos cu palma. O să fie o pasă foarte lungă, flăcăi. Brad, ia-o la stânga şi pe urmă aleargă înapoi, pe aceeaşi parte, iar tu Kyle du-te drept înainte. Cu o mişcare rapidă aruncă mingea la mai bine de patruzeci de metri în josul străzii şi băieţii alergară după ea.

Jared se întoarse, afișând un zâmbet cât se poate de seducător, dar constată că vânatul îi scăpase; tocmai se auzi trântindu-

se uşa de la intrare. Zâmbi pentru sine: „*Ce păpuşică*!” Nu era nici înaltă şi suplă, nici frumoasă ca manechinele cu care fusese el până acum, dar era adorabilă, începând cu tunsoarea ei stil anii douăzeci şi terminând cu espadrilele ei de liceancă. Şi când te gândeşti că o să locuiască lângă această atrăgătoare brunetă... Chicoti: „Mare băftos mai eşti,

Hennessy!”. Cu aşa o vecină viaţa în Torry Hills nu avea să fie monotonă. Nu numai că era drăguţă, dar avea şi un aer misterios. Era expert în aşa ceva.

Închise ochii şi revăzu albastrul strălucitor al ochilor ei, nasul ei în vânt şi zâmbetul îndurerat, îndurerat? se încruntă. Va trebui să facă ceva în legătură cu asta. Nu avea nevoie decât de nişte informaţii mai exacte şi apoi îşi va putea face un plan de bătaie. Îşi puse ochelarii pe nas şi se îndreptă alene spre casă.

Încă neliniştită după întâlnirea cu noul ei vecin, Genna îşi sorta corespondenţa. Tremura din tot corpul de supărare. Acum, că nu mai era sub influenţa zâmbetului său seducător, putea spune asta.” *Bagă-ţi bine în cap asta, Genna: nu e decât un dobitoc, un filfizon care umblă din floare în floare şi care a fost în stare să pună păsări de plastic*

în faţa unei case de vis”. Îi reveni în minte sclipirea nostimă din ochii lui şi simţi cum o cuprinde slăbiciunea.” Dar ceresc pentru femei”..., bombăni ea, aruncând facturile grămadă pe masa din sufragerie, cumpărată de la un târg de vechituri în Berkshire.

„Mi-ar plăcea să te am în cada mea”, zise ea cu batjocoră, deşi încă mai simţea atingerea lui pe picior. Tresări, amintindu-şi de privirea lui fierbinte, înainte ca băieţii să-l cheme. Se încruntă: „Ce nenorocit încrezut!”

O scrisoare venită de la prietena ei Mary Woods îi atrase atenţia. Era expediată din Crested Butte, Montana.” Montana?” Mary nu fusese niciodată mai la vest de New York. Rupse plicul şi citi:

Dragă Genna,

L-am cunoscut pe bărbatul visurilor mele la capătul străzii Park. Maşina, ca şi inima mea sunt distruse complet. Am fugit împreună. El e fermier. Amănunte mai târziu. Am lichidat firma de servicii alimentare. Am predat toată afacerea lui Betsy. Scuze, dar am scris cam în fugă. Sper să-ţi găseşti altă slujbă de vară.

Trebuie să plec. Matt e nerăbdător să pornim la drum. O să-ţi mai scriu, cât de curând.

Cu dragoste Mary.

— Cu dragoste, Mary! O s-o strâng de gât!

— Pe cine strângi de gât, dragă? Fără să ridice privirea, Genna ştiu că era Amy Dennison. Întotdeauna o recunoştea după vocea ei deosebită, stridentă chiar. Parcă era un claxon de Volkswagen cu accent de Brooklyn.

— Pe Mary! Spuse Genna, uitându-se sever la scrisoare. Ştii ce-a făcut? A fugit cu John Wayne şi m-a lăsat fără serviciu, acum când trebuie să plătesc maşina cea nouă. Amy se servi cu o Cola din frigider şi se trânti pe un scaun: Mă bucur pentru ea.

— Oh, se încruntă Genna, aruncând scrisoarea deoparte. Bineînţeles că mă bucur pentru ea, dar mi-ar plăcea să-i dau în cap cu carnetul meu de credit.Mă bizuisem pe banii aceia când mi-am luat maşina. Ce mă fac acum?

— O să găseşti tu ceva, spuse Amy sec.

— Sigur, sigur, zise Genna cu amărăciune. Ştii la fel de bine ca şi mine că încă de la sfârşitul lunii martie nu se mai găsesc slujbe de vară.

Amy tăcu câteva clipe, privind pe fereastră la peluza dungată de vis-â-vis; un plan năstruşnic încolţea în mintea ei.

— Oh... pun pariu că o să se întâmple ceva

neprevăzut.

Genna era prea preocupată pentru a observa entuziasmul lui Amy.

Asta era situaţia: de-abia se întorsese dintr-o vacanţă mizerabilă, cu o gleznă luxată şi o migrenă ce se anunţa; imbecilul de Jared se mutase în casa vecină şi îşi mai pierduse şi slujba de vară. Era mulţumită de postul ei de la şcoala elementară din Torry Hills, dar serviciul ăsta nu-i permitea să-şi cumpere o maşină nouă.La dracu! Măcar dacă Mary ar fi plecat înainte ca rata scăzută a dobânzii să o tenteze să-şi cumpere maşină! Şi apoi, Genna era fanatică în ceea ce priveşte securitatea financiară. Aşteptase cu nerăbdare vara ca să-şi reia îndeletnicirea ei favorită: îi plăcea să gătească, să pregătească mâncăruri cât mai speciale. Vara era un sezon propice afacerii lui Mary, care presta servicii culinare pentru petrecerile în aer liber. Colaborând cu Mary, Genna avusese posibilitatea să câștige nişte bani în plus şi să-şi satisfacă şi fantezia culinară.

Amy oftă. Se temuse că tonul suspicios din vocea ei o va da de gol, dar Genna privea posacă vraful de hârtii din faţa ei. Asta era bine, se gândi, doar că într-un fel ea chiar dorise să se dea de gol. Ardea de nerăbdare

să-i spună că J.J.a abordat-o şi a pus tot felul de întrebări despre Genna. Se uită la Genna şi cu un zâmbet radios o întrebă:

— L-ai întâlnit pe noul nostru vecin?

— Pe cine, pe imbecilul de Jared," *darul ceresc pentru femei"?*

Amy îşi reţinu zâmbetul.

— E un tip drăguţ, Gen. Ştiu că are un aer de...

— Imbecil, adăugă Genna.

— Recunosc că e un pic... diferit...

— Da, e ciudat. O spuse ca şi cum ar fi spus „e o canalie".

Amy făcu un efort să-şi adune gândurile. Ei, e puţin cam... îngâmfat, spuse ea, gesticulând cu mâinile ei durdulii. După ce-l cunoşti însă e de-a dreptul drăguţ; şi a fost incredibil de răbdător cu copiii vecinilor care l-au hărţuit tot timpul. De fapt, Amy se gândea că un bărbat bun cu copiii ar atrage-o pe Genna.

— Dacă e atât de faimos, ce caută în Torry Hills?

— Ce naiba, Genna, dar e cel mai renumit mijlocaş de fotbal american. Joacă alături de McMahon, Kramer, Simms şi Montana. El a dus echipa *Hawks* în fruntea clasamentului: au câștigat supercupa în ianuarie trecut.

Amy era să moară de bucurie când a auzit

cine o să se mute peste drum de ea.

Cum de putea Genna să fie atât de indiferentă?

— Doar ştii că nu mă interesează sportul, zise Genna bosumflată, desenând nişte chipuri triste pe nota de plată la curentul electric. Amy îşi aruncă patetic ochii spre cer.

— Poza lui a fost pe coperţile tuturor revistelor importante. *Sports Illustrated,*

People, Playgril. Genna ridică din umeri şi-şi aranjă o buclă rebelă. Amy insistă.

— Apare şi în reclame la televizor. Nu primi nici un răspuns.

— A fost declarat sportivul anului.

— Destul despre tipul ăsta, Amy. Oare chiar nu mă întrebi despre concediul meu?

Amy strânse din buze, dar trebui să renunţe pentru moment. Trase adânc aer în piept şi zâmbi forţat.

— Cum a fost în concediu Genna?

— Iadul pe pământ.

Cine şi-ar fi închipuit că o săptămână în Cape Cod va fi ca într-un roman de Stephen King? Se gândise la acest sejur cu luni de zile înainte. Odată ce va trece cu bine de nunta verişoarei sale, avea să stea la soare în curtea casei a cărei închiriere o costase o grămadă de bani. Voia să se bucure astfel

de linişte şi să citească o grămadă de romane de dragoste. Dar n-a fost aşa...

— Lauren mi-a făcut o surpriză: scumpa mea verişoară a anulat rezervarea făcută pentru mine şi a aranjat să stau cu socrii ei, aşa că am pierdut şaizeci de dolari.

Amy făcu o grimasă.

— Şi cum erau socrii ei?

— Bogaţi. Reşedinţa lor de vară era formată din ambarcaţiuni plutitoare acostate în portul Kennedy. Amy rămase cu gura căscată în faţa pozelor care înfăţişau o proprietate cu terenuri de tenis şi ambarcaţiuni private.

Doamne sfinte, parc-ar fi pe Coasta de Azur; ce motive ai avut să te plângi?

— Stai că-ţi spun, replică Genna calm.

Când Amy ajunse la pozele de nuntă, Genna arătă spre mire.

— Ăsta e Robert. Are o bancă de investiţii şi se trage dintr-o familie cu tradiţie în domeniu. Bancherii Holmes-Cummings au fost investitorii băncii Mayflower.

— Şi chiar s-a născut purtând pantaloni cu dungi?

— Da. De fapt n-a dus niciodată lipsă de nimic. Lauren îl iubeşte şi el e bun cu ea.

Genna se lăsă pentru o clipă pradă invidiei.La treizeci de ani era cea mai mare

din cele trei surori, singura încă nemăritată şi nu-şi dorea chiar bărbatul ideal.

Voia doar un tip obişnuit, drăguţ, prudent, cu o slujbă normală şi sigură.

— Arătai bine în rochia ta, comentă Amy.

— Mulțumesc, zise Genna, încruntându-se. Am fost domnişoară de onoare de atâtea ori încât o să înceapă să mi se spună „bătrâna domnişoară". De fiecare dată mama spunea: „*Aşa-i Genna mea, întotdeauna domnişoară de onoare, niciodată mireasă*". Şi adăuga, plină de mândrie: „*Genna vrea să facă carieră*".Ca şi cum ar fi vreun defect din naştere! Abigail Hastings nu spusese niciodată „*Genna a absolvit summa cum laude*" sau „*Genna e o profesoară excelentă*". Dacă Genna ar fi devenit preşedintele S.U.A., n-ar fi impresionat-o pe mama ei nici pe jumătate cât dacă s-ar fi măritat cu un ginecolog şi ar fi devenit secretar al Asociaţiei părinţi-profesori. Nici asta n-ar fi fost rău, dar Genna era oricum mândră de realizările ei. Făcuse multe fără să fi avut nevoie de ajutor. Pentru ea valoarea unei femei nu depindea de statutul ei material. Asta era doar frişca de pe tort. Tortul se poate mânca şi fără frişcă, doar că nu e la fel de dulce.

— Dar ăsta cine dracu' mai e? Vocea

intrigată a lui Amy o trezi pe Genna la realitate. Zâmbi stânjenită, uitându-se la. Fotografia tipului cu dinţii ieşiţi în afară şi ochelari de miop.

— Stai să vezi, asta e Rodney, vărul lui Lauren. E un pierde-vară. De fapt, e aiuritul familiei, şi a fost un partener plicticos întreaga săptămână.

Amy rămase perplexă. Mai mult, spuse Genna, e eliberat temporar din închisoare.

A încercat să-l jefuiască pe Dunkin Donuts cu un pistol de săpun.

Genna începu să povestească necazurile cu Modnay, cum scufundaseră ambarcaţiunea cu pânze, cum era cât pe ce să cadă peste bordul feribotului *Nantucket* şi cum jucând tenis îşi luxase glezna din cauza lui.

— N-am noroc, asta e. Vară-mea se mărită cu un Holmes-Cummings, iar eu sunt pe nedrept asuprită de un pierde-vară.

— Sărăcuţa de tine. Amy o mângâie uşor pe mână.Ai cam avea nevoie de o vacanţă.

— Bună, vecino, se auzi vocea lui J.J.Hennessy prin uşa de la intrare.

— Mai degrabă aş avea nevoie de o puşcă, îi răspunse Genna lui Amy, scrâșnind din dinţi cu gândul la J.J.

Jared intră în casă. Purta acum bermude

şi o cămaşă hawaiană albastră peste un tricou portocaliu. Avea o şapcă pusă invers şi învârtea o cană gradată în mână.

— Dar te rog, pofteşte, domnule Hennessy, rosti Genna sarcastic într-un târziu.

Amy păli auzind-o, dar imediat observă că ochii lui Jared sclipeau veseli. Plănuia el ceva!

— Mă bucur că îţi place.

— Iar tu eşti minunată, zise el ridicând din umeri. Din afară casa arată ca o cutie, dar în interior era cu totul altfel, dând iluzia de spaţiu. Camera de zi, sufrageria şi bucătăria erau legate între ele şi zugrăvite în diferite nuanţe de albastru.

Atmosfera era plăcută, îmbietoare. Era genul de interior unde te simţeai relaxat după o zi de muncă.” *I se potriveşte*, se gândi Jared, *chiar dacă deocamdată nu e prea ospitalieră”*. Îşi stăpâni un zâmbet. Chiar dacă ea părea furioasă, el începea să câștige teren şi avea să profite de asta. Genna îl incita. Nu că ar fi fost îngâmfat, dar de obicei era atât de asaltat de femei, că aproape se sufoca. Nu numai că îşi arătase colţii mârâind la el, dar se zburlise ca un arici când o atinsese. Era într-adevăr o provocare, şi Jared fusese învăţat încă de

mic să accepte orice provocare, ca un învingător ce era.

— Nu vrei să-i arăţi lui Jared casa? întrebă cu inocenţă Amy. Sunt sigură că i-ar plăcea să vadă etajul de sus. Genna se încruntă către ea. Se adresă apoi plictisită musafirului ei nedorit.

— Ai venit cumva să împrumuţi ceva de la mine? Poate obişnuita cană de zahăr?

— Oh, nu, zise el sprijinindu-se cu un zâmbet ironic de tejgheaua ce despărţea bucătăria de camera de zi.Ar fi prea banal pentru mine.Ai cumva nişte cafea?

— Vrei să împrumuţi cafea şi să o bei dintr-o cană gradată? Ridică din umerii lui puternici, iar ochii lui minunați se încreţiră la colţuri.

— De ce nu? Viaţa-i prea plicticoasă.Aş prefera o aromă mai exotică dacă ai: cafe au lait, mocca mint. Genna strânse din dinţi şi minţi.

— Nu am cafea.

— N-ai cafea? se prefăcu încruntat. Dar răbdări prăjite ai?

Amy chicoti, iar Genna se uită urât la ea.

— Închipuieşte-ţi că n-am.

— Dar vată de zahăr? Sunt înnebunit după ea.

— N-am, domnule Hennessy. Jared o

vedea că spumega de furie. Ocoli tejgheaua şi se grăbi să pună o mână frăţească pe umărul ei. Genna se înfioră din cauza atingerii.

— Nu trebuie să-mi spui „domnule”, Gen, doar suntem vecini. Zi-mi J.J.sau Jared, cum vrei. Genna îi aruncă o privire aspră.

— Prefer să nu-ţi spun în nici un fel. El îi ciufuli părul şi zâmbi.

— Da, chiar te rog să nu-mi spui: „în nici un fel”.

Amy izbucni în hohote de râs. Dând cu ochii de poza lui Rodney, Jared zise:

— Cine-i pierde-vară ăsta? Genna îşi muşcă buzele, iar Amy simţi că leşină de râs.

CAPITOLUL 2

„Oare chiar trebuiau să se se mute toţi idioţii lângă casa mea?” mormăi pentru sine Genna, așezându-se într-un şezlong. Îşi aşează perna sub glezna suferindă şi îşi puse compresă cu gheaţă deasupra. Se întinse pe cuvertura albastră înfloratăă, îşi aranjă sutienul şi îşi luă cartea în mână. Citi câteva rânduri şi murmură: „Ce tupeu la tipul ăsta! Intră la mine în casă de parcă ar fi la el”. Îşi aminti fără să vrea de corpul lui musculos. Se încruntă: „Totuşi e un tip bine... Ei şi?...

ochi albaştri, strălucitori, gura seducătoare...O.K... Fantastic... mare scofală”.

Încercă să mai citească câteva rânduri. Arogant... nici măcar nu e termenul potrivit. Şi ironia i din ochii lui... La adresa ei, a propriei persoane sau a absurdului vieţii?

Lăsă să-i scape cartea din mână. Nu-şi putea aminti ultima dată când un bărbat reuşise să-i stârnească atâta interes ca J.J.Hennessy. De Rodney nici nu putea fi vorba, era prea insignifiant. În schimb Jared Hennessy era un bărbat veritabil, din cap până-n picioare. Genna se încruntă din nou. Nu numai că era arogant, evident era un biet fraier. Nu era deloc genul ei. Oricine şi-ar fi dat seama de asta. Oare de unde-şi cumpăra hainele? Din vreun târg de vechituri? Un fotbalist şi atât. Asta spunea totul. Are probabil treizeci de ani, deşi afişează şaptesprezece. Nimic altceva decât un bărbat jucând un joc de copii, şi asta ca profesie, nu ca hoby. Cu siguranţă habar nu avea ce înseamnă aceea responsabilitate. Cu aşa un vecin, va trebui să-şi cumpere medicamente pentru hipertensiune. Trecuseră ceva ore de la scena din bucătărie şi încă îşi mai simţea pulsul bubuind în urechi când se gândea la el.

Categoric era cel mai respingător bărbat din oraş. Dar atunci de ce o cuprindea moleşeala la atingerea lui? „Oh, încetează odată”, își zise în sinea ei.

Deodată, simţi cum ceva rece şi umed îi atingea mâna. Se holba înspăimântată şi văzu un căţeluş alb cu pete negre care o fixa cu ochii lui albaştri. Stătea nemişcat, aşteptând reacţia ei. Uşurată, Genna râse şi căţeluşul dădu jucăuş din din coadă, bâţâindu-şi corpul dolofan.

— Ce sperietură mi-ai tras, micuţule, zise Genna mângâindu-i blana groasă. Eşti nou pe aici? Se aplecă să se joace cu micuţa vietate, dar o mişcare în spatele scaunului îi atrase atenţia. Surprinsă, văzu în colţul terasei o fetiţă drăgălaşă, de vreo patru-cinci anişori, cu părul negru, strâns cu o fundă roz într-o coadă de cal şi ochi albaştri, nedumeriţi. Trecându-şi picioarele peste braţele şezlongului,

Genna se ridică.

— Bună, zise ea zâmbind. Pun pariu că acest căţeluş e al tău.

Fetiţa dădu din cap. Nu se apropie mai mult şi aruncă o privire nervoasă spre animalul jucăuş. Părea oricând gata să se întoarcă şi să fugă.

— E un căţeluş foarte drăguţ. Cum îl

cheamă? Fetiţa stătea în cumpănă şi cu o mână trăgea de funda ei roz. Cu vârful tenişilor ei alb cu roz freca cimentul terasei. În cele din urmă, zise:

— Flurry. Genna se uită la căţeluş.

— Încântată de cunoştinţă, Flurry. Eu sunt Genna. Se aplecă şi-i strânse lăbuţa. Nu vrei să-mi spui cum o cheamă pe stăpâna ta? Căţeluşul îi linse mâna încântat.

— Nu poate vorbi, se auzi vocea fetiţei. El doar latră.

— Serios? Nu prea mă pricep la căţei.

Micuţa îşi muşcă buza de sus, se uită la Genna, la Flurry şi apoi privi peste umăr. Făcu un mic pas înainte.

— Mă cheamă Alyssa.

— Ce nume drăguţ, spuse Genna. Alyssa şi mai cum?

— Alyssa Hennessy. Genna simţi că leşină. Îşi recăpătă cu greu vocea şi arătă cu degetul spre casa gri.

— Locuieşti acolo împreună cu tati şi cu mami?

— Numai cu tati, zise fetiţa precaut. O senzaţie stranie de uşurare o cuprinse pe Genna la gândul că nu era nici o doamnă Hennessy în casa vecină.

Dar asta, îşi zise, doar pentru că i-ar fi displăcut ca fetiţa asta scumpă să aibă un

tată însurat care joacă fotbal. Încă se mai gândea că J.J.e un neisprăvit. Fără veste acesta apăru de după garajul ei. Purta aceleaşi haine, dar expresia de pe chipul lui era complet diferită. Părea serios, chiar îngrijorat, dar se însenină văzând-o pe fiica lui.

— Alyssa!

— Să ştii că n-am plecat departe, tăticule, doar că Flurry a dispărut şi a trebuit să-l caut. Jared îngenunche în faţa fetiţei şi-i mângâie buclele nagre.

— Bine, scumpo, dar ar fi trebuit să mă iei cu tine. Dacă ar fi fugit în alt cartier? Puteai să te rătăceşti. Câteva lacrimi apărură în ochii mari şi albaştri al fetiței.

— Dar e căţeluşul meu! Jared o sărută pe obraz.

— Ai dreptate, scumpo. Cum vine unchiul Carry o să-i facem o cuşcă şi n-o să mai hoinărească. Genna ascultă uluită. Ce schimbare! Nu mai semăna deloc cu arogantul Romeo pe care-l cunoscuse. El îi surprinse privirea şi ea speră să pună roşeaţa feţei ei pe seama soarelui. Apucă în grabă tricoul şi-l trase pe ea să-şi acopere sutienul costumului de baie. Bănuia că el nu va scăpa ocazia de-a face o remarcă ironică. Dar o surprinse din nou.

— Scuze că-ţi răpesc soarele, spuse Jared. De fapt îi părea rău că se îmbrăcase.Sub tricoul larg avea sâni frumoşi şi rotunzi. Categoric era modestă pentru că purta pantaloni scurţi în loc de slipi minusculi care s-ar fi potrivit cu sutienul. Jared zâmbi: modestia îl atrăgea, dar nu atât de mult ca trupul ei.

— De fapt... se bâlbâi Genna. Până şi vocea lui devenise mai plăcută. Se uită la fetiţă şi la căţeluş. Tocmai făceam cunoştinţă cu Alyssa şi cu Flurry.

— E drăguţă Genna, tati, spuse Alyssa cu un zâmbet timid, strecurându-şi mâna în cea mult mai mare a tatălui. Jared se uită la fiica lui şi apoi la Genna.

— Da, ştiu, zise. Gennei i se făcu dintr-o dată pielea găină. Se ridică cu grijă, atentă să nu calce pe glezna luxată.

— Tocmai voiam să aduc nişte prăjituri cu ciocolată. Vreţi şi voi?

— Putem, tati? Jared se uită lung la Genna.

— Desigur, spuse. Dă-mi voie să te ajut.

Agitată, Genna puse prăjiturile pe o tavă cu farfurii și şerveţele. Nu ştia ce să-i spună. S-ar fi descurcat cu orice tip, dar acum era un cu totul alt gen de joc. Oare trebuia să se scuze pentru purtarea ei de

mai înainte? Pe deasupra murea de curiozitate să afle cum de era Jared singurul părinte al fetiţei, dar pur şi simplu nu putea ataca subiectul ăsta. El o scuti însă de efort.

— Am divorţat de mama lui Alyssa când ea avea un an, spuse el, turnând lapte în nişte castronaşe galbene. Elaine a murit într-un accident de mașină acum şase ani. Îmi pare rău, spuse ea şi mai încurcată.

Oare ţinea mult la fosta lui soţie? Divorţul nu însemna neapărat sfârşitul unei relaţii. Văzându-l atât de tăcut, Genna simţi o dorinţă surprinzător de puternică de a-i oferi alinare, dar ezită.

— Mda, continuă el privind pe fereastră la fiica lui care se juca cu căţeluşul. Alyssa era cu ea când s-a întâmplat. Slavă Domnului, n-a avut nici o zgârietură.

Genna îşi aminti privirea tristă din ochii fetiţei când răspunsese că locuieşte doar cu tatăl ei. Sărăcuța de ea!

— Trebuie să fi fost îngrozitor pentru ea.

— Mda, murmură el.

— Deci Alyssa a venit să locuiască cu tine.

— Da. Zâmbetul lui era artificial dar totuşi vulnerabil. A venit la mine, tatăl burlac.

Luă tava cu prăjituri şi o duse afară lăsând-o pe Genna să privească în urma lui.

„Tată-burlac!” Oare asta făcea parte din

stilul lui de a aborda femeile, se gândi Genna. Se uită pe geam şi-l văzu cu fetiţa în braţe, alintând-o şi sărutând-o, cu gesturi foarte fireşti. După ce Jared o duse pe Alyssa să se spele, se aşezaseră cu toţii la măsuţa de picnic a lui Genna. Aceasta îl privi curioasă cum muşcă dintr-o prăjitură, cum pupilele i se dilată în timp ce mestecă.

— Extraordinare, mormăi el înainte de-a înghiţi. Gennei îi crescu inima. Îi plăcea să fie lăudată pentru aptitudinile ei culinare. Ştia foarte bine că prăjiturelele ei cu ciocolată erau moi, pufoase, delicioase, dar nu se mai sătura ascultându-i pe alţii cum o laudă.

— Tu ai făcut astea? Cu mâinile tale? întrebă Jared admirativ.

— Reţeta asta e unul din secretele mele, radie Genna.

— Sunt nemaipomenite, zise uitându-se la fiica lui pentru confirmare. Nu-i aşa,

Lyss? Fetița dădu încântată din căpşorul ei, acum plin de ciocolată.

— Câştigi bani din asta? Ştia deja de la Amy că Genna e educatoare, ca și despre slujba de vară pe care o pierduse, dar îi plăcea să facă conversaţie cu ea şi voia să o cucerească.

— Nu, răspunse Genna, sunt educatoare la

grădiniță, Alyssa, o să mergi şi tu la grădiniţă anul ăsta? Jared tresări de invidie. Fără cel mai mic efort, fiica lui cucerise inima lui Genna. Nici nu se putea altfel, căci Alyssa era o păpuşică adorabilă, se gândi el cu o mândrie paternă.

Copila ridică din umeri. Jared se gândi că atât de multe se schimbaseră în viaţa ei în ultima vreme că nu mai putea fi sigur de nimic.

— Ea o să fie educatoarea ta, Lyss; o să-ţi placă, nu-i aşa?

Zâmbetul acela timid care cucerea inimi apăru pe chipul Alyssei în timp ce se uita la Genna.

— Ştiu numerele şi ştiu şi alfabetul.

— Bravo, răspunse Genna. O să fii cea mai bună din grupă. Alyssa dădu din cap.

— Ştiu să-mi scriu şi numele. Tata m-a învăţat. Jared se simţi un pic stânjenit, observând chipul plăcut surprins al Gennei. Ea zâmbi, imaginându-şi-l pe uriaşul fotbalist aplecat asupra micuţei, învățând-o cu răbdare alfabetul.

— Ai putea să faci o avere cu astea, spuse el, muşcând dintr-o altă prăjitură.

Genna râse, lucru pe care el îl aştepta de mult. Râsul ei era liber şi spontan.

— Fac prăjiturile astea de cincisprezece

ani şi tot ce-am câștigat de pe urma lor au fost câteva kilograme la cântar. El chicoti şi spuse amuzant.

— Da, dar aş zice că s-au aşezat de minune pe tine.

Acum era rândul lui Genna să roşească. Se grăbi să schimbe subiectul.

— De fapt, obişnuiam să fac asta vara. Lucram pentru o prietenă, care acum a lichidat afacerea.

— Deci ai rămas fără slujbă, zise Jared, care se gândea să găsească o slujbă pentru ea. Era sigur că ar refuza să o facă pe menajera la ei, iar ca baby-sitter pentru Alyssa n-ar câștiga destui bani.

— Va trebui să încep să-mi caut ceva de lucru. Se gândea că poate Betsy Franke ar avea nevoie de un bucătar în plus, acum că moştenise clientela lui Mary.

Dacă ai să te hotărăşti să intri în afaceri de cofetărie, te rog anunţă-mă, spuse Jared.Mă interesează să găsesc posibilităţi de investire profitabile. Prăjiturile astea sunt atât de speciale, că ar aduce profit sigur.

— Și lui Flurry îi plac, spuse Alyssa, în momentul în care căţeluşul înşfăcă bucăţica oferită şi o înghiţea, legănându-şi coada. Un Porsche roşu opri în faţa casei lui Jared şi

claxonă.

— Unchiul Carry, ţipă Alyssa, dându-se jos de pe bancă şi zbughind-o, cu Flurry după ea.

— Asta-i echipa mea de constructori spuse J.J, ridicându-se şi zâmbind seducător.

Mulţumesc pentru prăjituri, domnişoară educatoare. Mai vorbim!

Spunând acestea plecă. Genna mâncă gânditoare o prăjitură. Părea că are mai mult decât un vecin: un zăpăcit de tată-burlac, cu voce catifelată și ochi albaştri atât de vulnerabili. Oare care era adevărata lui faţă?

Ce era aia? O cuşcă de câine lucrată frumos? Genna clătină cu neîncredere din cap în timp ce stătea la masa de fier forjat pe terasa lui Jared şi privea strania construcţie. Pur şi simplu nu-i venea să creadă. Soarele verii ardea capetele mulţimii strânse în grădină. Muzica rock se auzea la maximum din boxele uriaşe prinse de crengile stejarului alb. Unii munceau, dar cei mai mulţi dansau; doi dintre ei fixau stâlpi pentru împrejmuirea grădinii şi a ringului de dans.La fel ca şi păsările flamingo din plastic şi cuşca de câini, gardul pe care îl montau era destul de ordinar. Încă o mărturie a ciudăţeniei acestui om.

Se uită la Jared, care ţinând-o pe Alyssa pe umeri, dansa cu două fetiţe din vecini.

Jumătate din Torry Hills petrecea aici. Oare urma să fie aşa în fiecare weekend? se întrebă ea încruntându-se. Niciodată nu fusese înnebunită după petreceri; şi n-avea de gând să înceapă acum. Îi plăceau weekend-urile liniştite petrecute acasă. Sorbi puţin din berea pe care Jared o pusese în faţa ei şi se gândi cum de acceptase ca Amy să o aducă aici. Oricum se gândea să plece. Se ridică şi apucă cârjele ca să nu i le ia Jared. Acesta tocmai îşi făcu apariţia.

— Pleci aşa devreme, domnişoară educatoare? Unde e cheful tău de petreceri?

— N-am avut niciodată aşa ceva, răspunse ea sec.

— Oh, se încruntă el, făcând pe seriosul. O deficienţă de apetit. Trebuie să-ţi facem nişte reglaje la barometrul biologic pentru distracţii. Ia să vedem ce avem aici?

Genna se uită mirată la el cum scotoceşte prin multele buzunare ale salopetei, scoţând cinci şurubelniţe, trei cleşti, un ciocan, o periuţă de dinţi, o perie de haine, un tirbuşon şi câteva pixuri.

— Ai ceva scule acolo, zise ea sarcastic uitându-se la fiecare în parte.

Le port cu mine pe cele mai importante, răspunde Jared uitându-se chiorâș la ea.

Genna se strâmbă la rândul ei, încercând să-şi mute privirea de pe pieptul şi braţele lui vânjoase. Găsi în cele din urmă ceea ce părea a fi un aparat de măsurat presiunea din roţi, şi se apropie de ea cu acesta în mână.

— Ia, hai să vadă doctorul J.J.de tine!

— Dacă mă atingi cu chestia aia să ştii că n-o să mai ai nici unul din instrumente în stare de funcţionare.

— J.J., unde sunt chipsurile alea? întrebă o blondă plinuţă, cu picioare foarte lungi, îndreptându-se spre casă. Purta nişte pantaloni scurţi, roşii, din mătase şi un tricou mulat pe corp. Era una din animatoarele galeriei echipei *Hawks*.

— În dulapul din bucătărie, a treia uşă din stânga cuptorului cu microunde.

— Chiar crezi că poate număra atâta? întrebă mieros Genna.

Ochii lui Jared străluciră tăios, dar zise amuzat:

— Sper, e profesor asociat la Universitatea din Connecticut.

Genna se simţi foarte jenată; spuse cu sfială:

— Predă fizica?

— Nu, calculul diferenţial. Nu-i bine să judeci oamenii după aparenţe. Asta nu face parte din programa ta de la grădiniţă. Genna se încruntă. Fusese răutăcioasă şi nesuferită, deşi nu-i stătea în fire. Mai mult, ţinea ca Jared să nu-şi facă o părere prea proastă despre ea.

— Am învăţat asta la grădiniţă, spuse el şi dădu berea pe gât. Asta, şi cum să fac pe doctorul.

— Şi altceva? spuse ea aruncându-i o privire dispreţuitoare. Jared păru că meditează o clipă.

— Ştiu să fac diferenţă între literele alfabetului. Genna era gata-gata să izbucnească în râs la această remarcă. Exact când era sigură că-l dispreţuieşte a făcut-o să se înveselească.

— Ce părere ai de cuşca câinelui? întrebă el aruncând o privire plină de mândrie spre „castelul canin”.

— Doar să nu o confunde cineva cu un garaj. N-ați putut face şi voi ceva mai...

Colonial? încercă ea, să nu-l jignească. Ceva să fie în ton cu casa.

— Mm... mormăi el gânditor. Am încercat să copiem la scară redusă Mount Vernon, dar aripile ocupau prea mult spaţiu din grădina mea. Nu vreau ca Flurry se

înţeleagă greşit şi să creadă că poate primi musafiri peste noapte, cel puţin atâta timp cât nu e castrat.

— Hei, Hennessy! Strigătul venise de la un coleg de echipă pe nume Brutus, un personaj ce amintea de Mickey Mouse. Purta părul într-o coadă de cal şi era tot îmbrăcat în piele neagră. Părea un personaj din filmele cu Stan şi Bran. De departe azvârli spre Jared o doză desfăcută de bere înspumată pe care acesta o prinse la câțiva centimetri de Genna - nu însă de a-i uda faţa şi bluza.

Râzând, Jared agita la rându-i doza şi o catapultă înapoi lui Brutus care o prinse şi o puse jos în chip de minge de fotbal; începu un adevărat dans al victoriei.

— Gata, strigă Jared dansând în jurul mesei. Bravo, Brutus!

Genna se ridică, încercând să şteargă berea de pe faţă cu mâinile. Se întrebă în gând dacă în general sportivii ştiau ce înseamnă cuvântul educaţie. Brutus ridică doza de jos, îşi turnă de sus pe gât berea rămasă şi apoi sfâșie tabla cu dinţii.

— Cred că tipului ăstuia îi lipseşte o doagă, spuse ea, în timp ce Jared dansa în jurul ei mişcându-şi apetisant corpul.

— Brutus? Se distrează şi el. Chiar nu poţi

să înţelegi aşa ceva?

— Ba pot foarte bine să înţeleg, răspunse ea afectat, dar asta nu are legătură cu reciclarea aluminiului folosind dinţii.

— Pentru Brutus are legătură. Şi mie chiar îmi place de el aşa.

Pe gazon, doi jucători de fotbal se trântiră pe jos, mâzgălindu-şi feţele cu cărbune.

Câinele alerga şi el cu un flamingo în gură. Încă două motive să plec imediat de aici, îşi spuse Genna. Încerca zadarnic să scape de umezeala care îi pătrundea în piele, îndepărtându-şi bluza de piept. Mingea ţâşni, sări în faţa lui Genna şi ajunse în mâinile lui Jared. El i-o aruncă lui Kyle Dennisen, deja înconjurat de o grămadă de copii din vecini.

— Ai idee despre fotbalul american? întrebă J.J dansând încă. Îşi încolăci braţul musculos în jurul umerilor ei şi o strânse la piept.

— Bineînţeles, zise ea înţepat, încercând să ignore fiorii ce o treceau la atingerea lui. E un sport jucat de nişte namile de bărbaţi transpiraţi care scuipă şi se îmbrâncesc.

— Ăsta-i baseball, o corectă el.

— Şi poartă perniţe pe umeri la fel ca Joan Crawford, continuă Genna, încingându-se din ce în ce mai tare. E un joc violent şi

stupid şi aş prefera să mi se facă un examen pelvian decât să urmăresc un meci la televizor.

Îşi înşfăcă cârjele şi porni spre casă.

Încântat de această descriere puţin măgulitoare, Jared o privi îmbufnat cum şchiopătează pe gazon. Desigur, nu progresase în încercarea lui de a o cuceri, dar nu putea rezista ispitei de a o obliga să-şi vadă lungul nasului. Aşteptă să ajungă la jumătatea drumului şi îi strigă:

— Hei, frumoaso, să şti că tot mai vreau să te invit în cada mea de masaj.

Toate privirile se întoarseră spre ea, arzând-o. I se părea că până şi păsările flamingo se uita le ea.

O moarte prin tortură ar fi prea lentă, se gândi fără urmă de remuşcare. Prima impresie pe care şi-o făcuse despre, el îi revenea cu încrâncenare în minte.J.J.era un tip arogant, fără maniere, o brută. O superbă şi seducătoare brută arogantă şi fără maniere, Şi era absolut sigură că nu voia să aibă de a face cu el. Aproape absolut sigură.

Tipul ăsta nu e normal, se gândea ea, trântind oale şi crătiţi pe tejgheaua din bucătărie. Cunoscuse destui nebuni în copilărie, de exemplu tatăl ei, cu familia lui.

Fusese un inventator autoproclamat, care alergase toată viaţa după soluţii fanteziste pentru ca după moartea lui familia să rămână fără un ban. Fusese un om iresponsabil, exact ca J.J.

— De ce ai plecat de la petrecere, Gen? se văită Amy intrând pe uşa de la bucătărie.

Genna deschise frigiderul şi începu să arunce legumele în chiuvetă. Cartofii zburau prin aer, unul câte unul, şi aterizau în bazinul de porţelan. O legătură de morcovi rată ţinta şi alunecă de pe tejghea. Amy se feri de o ţelină. Genna răspunse fără a-și scoate capul din frigider.

— Nu merg la petreceri cu nebuni.

— Te-ai cam aprins. Un pic de nebunie nu face rău nimănui. Scoase o coca-cola din frigider şi se trânti pe un taburet.

— Ce, te-au angajat să le iei apărarea? Genna se uită aprig la Amy şi apoi începu să cureţe cu ură morcovii.

— Se vede că n-ai făcut nici un efort ca să te distrezi, zise Amy.

— Într-o asemenea atmosferă... Nu-mi place prostia în masă, iar gustul berii îmi întoarce stomacul pe dos. Suspicioasă, Amy întrebă:

— Ce pregăteşti?

— Supă de legume..

— Dar sunt patruzeci de grade afară.

— O s-o îngheţ.

— Eşti cam supărată, Genna.

— Nu sunt supărată, zise Genna, retezând un cartof cu cuţitul.

— Tu întotdeauna găteşti când eşti supărată. Genna se răsuci brusc cu cuţitul strâns în mână și cu ochii aruncând flăcări. Berea din bretonul ei se uscase şi părul îi stătea ţeapăn şi drept ca sârma.Pe bluză avea o pată mare.

— Nu sunt supărată. Amy zâmbi cu seninătate, bătând cu degetele pe tejghea.

— Chiar deloc.Ai şi prăjituri cu ciocolată? Genna aruncă o privire aspră spre farfuria goală. Slavă domnului că Amy nu ştia de cele trei porţii congelate.

Încercând să-şi păstreze calmul atacă o ţelină.

— Ce drăguţ din partea lui J.J.că a invitat pe toată lumea! E atât de simpatic.

— E un nebun!

— Pun pariu că a semnat o sută de autografe în după-amiaza asta.

— Se dă şi el în spectacol.

— Dar are stil. Genna se uită exasperată la prietena ei.

— Stil? Tipul ăsta care tunde iarba în dungi şi pune păsări flamingo în jurul cuştii

câinelui?

— Am spus că are stil, nu gust.

Genna aruncă legumele tăiate într-o oală mare şi o puse la fiert. Amy îşi bău cola şi aştepta ca Genna să-şi întoarcă faţa spre ea ca să-i spună bomba:

— Cred că-i place de tine. Genna intră o clipă în panică, iar apoi se prefăcu iritată.

— Eu vreau pe cineva liniştit şi fidel.

— Cockerii spanioli sunt liniştiţi şi fideli, comentă sarcastic Amy. Şi nici nu năpârlesc prea mult. Genna se întoarse şi se încruntă la prietena ei.

— Nu mi se pare condamnabil să am asemenea pretenţii.

— Nu, nu e condamnabil, aprobă Amy. Dar nici să te distrezi un pic nu e condamnabil. Eşti o persoană plăcută, Gen. Ce-o să faci cu stupidul şi plictisitorul tău prinţ când o să-l găseşti? Nereuşind să găsească un răspuns, Genna continua să frământe aluatul. Amy se scula de pe taburet cu intenţia de a se întoarce la petrecere, dar se opri în uşa de la bucătărie.

— Nu cred deloc că asta e ceea ce vrei, dar te-ai autoconvins că un astfel de tip te-ar face să le simţi în siguranţă. Trăieşte-ţi viaţa Gen! Distrează-te măcar în vara asta.

Genna îşi şterse mâinile cu un prosop albastru și se îndreptă spre verandă. O urmări pe Amy alăturându-se petrecăreţilor de la casa vecină. Jared, purtând un sombrero pe cap, dansa cu câte un flamingo în fiecare mână.

„Şi ce dacă e un tip bine? Ce-mi pasă mie? Ar putea fi de zece ori mai bine şi tot nu mi-ar păsa”, spuse ea muşcându-şi buzele. Amy spusese că avea nevoie de un bărbat să o protejeze. Şi ce era rău în asta? Era sigură că nu s-ar simţi în siguranţă cu Jared. De fapt nici o călugăriţă nu s-ar simţi în siguranţă cu el.” Dacă tot am scos făina afară ar trebui să fac şi o prăjitură.”

CAPITOLUL 3

Jared privea încruntat scrisoarea pe care o avea în mână. Îl încercă o senzaţie pe care nu o avusese decât de câteva ori în cei nouă ani de când juca în liga naţională. Îi era teamă. Ura teama, o respingea şi nu putea evita sfâșierea interioară pe oare i-o provoca. Scrisoarea tipărită îngrijit pe hârtie scumpă era da la Simone Harcourt, sora mai mare a fostei lui soții. O întâlnise doar de câteva ori, dar fusese suficient ca să-şi dea seama că era o femeie hotărâtă, rece, care îl dispreţuia, şi scrisoarea asta care îi tremura acum în mână era o dovadă

în plus. Simone era convinsă că el nu putea fi un părinte potrivit pentru Alyssa. Credea că modul lui de viaţă nu-i oferea lui Alyssa un cămin sigur.

Totodată ea susţinea că o viaţă de distracţii şi femei uşoare nu putea ţine loc de mamă pentru o fetiţă. Era gata să-l acţioneze în judecată pentru a o scăpa pe Alyssa de îngrozitoarea soartă, aceea de a fi crescută de un playboy.

Jared fu străbătut de un fior. Îşi trecu mâna prin păr şi trase o înjurătură. Continua să blesteme, deşi de mult încerca să renunţe la acest obicei prost. Zâmbi forţat, îşi trecu mâna peste faţă şi apoi privi inelul Super Bowl de pe degetul său; era mare, impresionant, consacrare absolută a succesului său profesional. Era în vârf, la apogeul carierei sale. Era o celebritate, toţi colegii îl respectau şi avea mai mulţi bani decât ar fi putut cheltui vreodată. Bucuros i-ar fi dat pe toţi primului străin întâlnit pe stradă dacă i s-ar fi promis că va păstra fetiţa.

Se căsătorise cu Elaine, dar nu fusese pregătit să-şi întemeieze o familie. Ea rămăsese însă însărcinată şi el îşi făcuse datoria. Încă de la început mariajul lor mersese prost. Elaine îl lua peste picior fără

încetare pentru stilul lui libertin de viață, care îi plăcuse atât de mult înainte de a se căsători. Nu o lăsase baltă deşi ştiuse că ea rămăsese însărcinată numai pentru că ideea de a se mărita cu un fotbalist celebru o atrăgea.

După mai puţin de doi ani de la căsătorie, Jared ieşi din viaţa ei printr-un divorţ onorabil, se mai întâlneau doar când el venea să ia fetiţa pentru vizitele periodice care i se cuveneau. Nu mai exista nimic între ei, dar din legătura lor rămăsese un lucru foarte preţios: Alyssa. Singurul lucru pe care-l regreta era că o părăsise pe fetiţă. Jared suspină adânc, luă scrisoarea, îşi turnă un pahar de whisky şi ieşi pe terasă. Se aşează pe trepte privind neputincios la gazonul tăiat în dungi.

Uneori se gândea că rămăsese atâta vreme în sport doar pentru a-i face în ciudă lui Elaine. Sau poate chiar avusese nevoie de atâta timp pentru a se maturiza. În sfârşit era cu picioarele pe pământ. Prea sătul de viaţa obositoare de oraş, ca şi cea de noapte, de până atunci. Acum îşi dorea un cămin adevărat, un câine, o soţie poate. Şi fiica lui. Mai mult decât orice o dorea pe fiica lui. Oare ce putea să o împiedice pe Simone Harcourt să i-o ia?

În Torry Hills se lăsă seara. Jared alungă un țânţar de pe braţul lui gol şi trase adânc în piept parfumul de iarbă proaspăt cosită ce venea de prin vecini. În grădina lui, două veveriţe alergau pe trunchiurile mestecenilor. Vis-â-vis, Michael Dennisson, Amy şi fiul mai mare a lui Brian, îndreptau cu foarfecele gardul viu.

O maşină argintie dădu colţul la capătul aleii. Era Genna. Amy -spionul lui J.J.

Îi spusese că Genna avea să se ducă la Hartford pentru a-şi căuta o slujbă de vacanţă. După aproape două săptămâni de căutare zadarnică, asta era ultima tentativă pe care o făcea, îşi închipuia ce e în sufletul ei. Se purtase aşa cu ea pentru că voia să o cucerească. După ce-l tratase cu dispreţ, când tocmai reuşise să o facă să zâmbească, ea profitase de moment pentru a se retrage din faţa lui. Era aproape sigur că era atrasă fizic de el, dar asta nu însemna mare lucru pentru o tipă ca Genna atâta vreme cât era hotărâtă să păstreze distanţa faţă de el. Amy sugerase că rezistenţa lui Genna se datora unei relaţii anterioare nereuşite. Dacă era adevărat trebuia să aibă mare grijă. Trebuia să o facă să se încreadă în el. Simţea nevoia să elaboreze o întreagă strategie pentru a ajunge la inima ei.

Deodată îi veni o idee genială. Dacă planul o să reuşească, va rezolva ambele probleme: custodia lui Alyssa şi cucerirea lui Genna. *Eşti un geniu Hennessy*, se gândi. Mașina lui Genna străbătu aleea şi intră în garaj. Câteva minute mai târziu ea apăru cu o faţă obosită şi cu costumul şifonat. Până şi frumosul ei păr castaniu era acum pleoştit.

Inima lui Jared tresări.Ar fi vrut să o ia în brațe să o sărute, să o înveselească.

— Hei, Genna, strigă el ridicându-se. Nu voia să părăsească terasa pentru că Alyssa s-ar fi putut trezi și se temea să o lase singură. Vino încoace!

Genna oftă. De ce i-a ieşit în cale tocmai în seara asta? bombăni ea şchiopătând spre casa lui Jared cu pantofii de lac în mână.

— Unde-ţi sunt cârjele, întrebă el îngrijorat.

— Nu se potrivesc cu ţinuta mea, spuse ea plictisită, sprijinindu-se de una din colonade. Se simţea ca o cârpă de vase şi probabil că aşa şi arăta. Nu avea deloc chef de J.J.În seara asta. Uitându-se mustrător la ea, el se lăsă în genunchi pe alee, ca să-i poată examina glezna.

— Uite, e umflată şi fierbinte. N-ar trebui deloc să umbli atât, mai ales pe tocuri.

— Ei bine, va trebui să mă obişnuiesc,

pentru că, dacă nu-mi găsesc o slujbă voi fi obligată să merg pe jos. Jared se ridică îndesându-şi mâinile în buzunare.

— Nici azi nu ai avut noroc, nu-i aşa?

— Cuvântul ăsta lipseşte cu desăvârşire din vocabularul meu.

Jared îşi muşcă buzele. Biata de ea, părea atât de deprimată. Aproape că se simţea vinovat de faptul că ea nu-şi găsise o slujbă.

— Ştiu eu ce ţi-ar trebui, zise el cu o lucire în priviri. Genna îl privi suspicioasă. El purta nişte pantaloni largi kaki şi un tricou roz pe care scria *„Bărbaţii adevăraţi mănâncă pizza la Francesca*”

— Nu-mi da apă la moară Jared, că te fac praf. El râse şi ea observă cum cercelul de diamant străluceşte în amurg.

— Vezi să nu devii o criminală, Gen. Apucă pe Candy - manechinul şi îl luă de pe şezlong. Fă-te comodă, mă întorc imediat.

Intră în casă şi se întoarse după câteva secunde cu două sticle de băuturi răcoritoare.

— Sunt naturale? întrebă Genna, luând băutura și lăsându-se să cadă în şezlong.

— Sunt un leac contra tristeţii, spuse el de pe treptele terasei unde se aşezase.

Un picior îi atârna, iar pe celălalt îl ţinea adus cu genunchiul la piept.

— Mă dau în vânt după asta. Tu ce pasiuni ai, Gen?

— Poftim? Genna îşi simţi privirea atrasă de o ispititoare deschizătură apărută în pantalonii săi. Oare purta chiloţi? Dintr-o dată îşi dădu seama că se aştepta un răspuns şi roşi.

— Nu, n-am nici o pasiune. El zâmbi şi bău din suc.

— Drept să-ţi spun, într-un fel sunt bucuros că nu ţi-ai găsit o slujbă pentru că vreau să-ţi fac o propunere.

Genna rămase consternată încercând să descifreze spusele lui. Zâmbetul lui Jared pieri când culese de pe jos scrisoarea de la Simone Harcourt şi se gândi cum să formuleze propunerea.

— Aş avea o problemă şi am nevoie de un sfat.

— Nu prea înţeleg. Era prea rafinată pentru a fi de acord cu el din prima. Şi pe urmă el părea mulţumit de imaginea bizară pe care o avea despre el.

— Scrisoarea asta e de la sora fostei mele soţii. Vrea custodia lui Alyssa, zise el fără urmă de veselie pe faţă.

— Ceee? zise Genna. În pofida a ceea ce pretindea să gândească despre Jared, ştia totuşi că acesta îşi adoră fetiţa, în ultimele

zile îl privise jucându-se cu Alyssa în grădină. Era răbdător, grijuliu şi tandru. Poate că era un pic prea indulgent, dar asta era de aşteptat date fiind circumstanţele. Acum când vorbea cu Genna părea vulnerabil şi afecţiunea i se putea citi pe chip.

— Pretinde că nu sunt un tată potrivit.

— Nu eşti un tată potrivit? întrebă ea indignată.

— Consideră că nu sunt suficient de normal.

— Of, Doamne, se gândi Genna cu voce tare.

— Şi tu crezi la fel?

— Nu că aş fi de acord cu ea, se gândi ea să clarifice. Cred că te descurci bine cu Alyssa. Doar că nu eşti tu prea... normal.

În regulă, spuse el suspinând, ai dreptate. Îşi puse coatele pe genunchi şi se frecă pe ceafă. Știu că nu sunt normal. De fapt, nimeni din familia mea nu e un om obişnuit. Nu văd însă de ce ar putea supăra pe cineva chestia asta? Eu chiar vreau să mă cuminţesc. De asta am adus-o pe Alyssa aici. M-am gândit că un oraş mic şi o casă mare cu peluză sunt numai bune pentru ea. Cred în originalitate,

Genna, dar trebuie să învăţ cel puţin să

par normal, altfel mi-aş putea pierde fetița. Tristeţea lui aproape că frânse inima lui Genna. J, J.o privi cu speranţă.

— Eşti educatoare, eşti normală, ai nevoie de o slujbă...

Genna înţelese imediat ce gânduri avea şi clătină din cap.

— Oh, nu, nu eu! Cum ar putea accepta o slujbă ca asta care ar însemna să fie cu el zilnic fără să cedeze ciudatei atracţii pe care o avea pentru el. În fine, se hotărâse să fie sinceră cu el şi să recunoască faptul că era atrasă de el, dar că încă nu-l putea suferi.

— Te rog, Gen!

— Nu. Crede-mă, Jared.Ar trebui să angajezi un bărbat pentru asta.

— Nu-i adevărat. Jared lăsă paharul din mână şi se aşeză în genunchi în faţa picioarelor ei. Mâna lui mare îi cuprinse încheietura fragilă în timp ce cu cealaltă gesticula.

— Dar tu eşti perfectă pentru slujba asta în care femeile dau sfaturi bărbaţilor.

— Nu, nu. Genna se simţea tentată, dar se gândea la Eva, cum fusese ademenită, şi ce ieşise după aceea. Ceva în ea însă o îndemna să cedeze. Totuşi zise: Nu, nu se poate.

— Te rog, Gen! se tângui Jared strângându-i puternic încheietura mâinii. Slujba asta ţi s-ar potrivi de minune. Ţi-ai putea fixa singură orele şi n-ar trebui să te îmbraci bine şi să mergi cu maşina la serviciu. N-o să fie decât pe perioada de vară.

Genna clătină din cap a dezaprobare.

— O să fi plătită să faci pe şefa cu mine.J.J.era conştient că îi arunca această momeală ca s-o prindă în plasă. Îi aruncă un zâmbet diavolesc. N-o să fie distractiv? Genna încercă zadarnic să-şi regleze respiraţia. Avea impresia că el îi ţine mâna în jurul gâtului şi nu în jurul încheieturii.

— Trebuie să recunosc că într-un fel îmi surâde ideea dar... îmi pare rău. Îşi luă privirea de la el și se felicită că-şi redobândise stăpânirea de sine. Pur și simplu nu cred că e o idee bună. Jared îşi păstră cu greu cumpătul. Nimeni nu poate prinde un peşte dacă smuceşte afară momeala. Bunicul său îl învăţase asta. Şi totuşi el îi spusese că există o mare asemănare între pescuitul de păstrăvi şi cucerirea femeilor. Jared o privi scrutător pe Genna ca să-i descopere punctele slabe. Simţea în palmă cum pulsul ei crescuse.

— De ce ţi-e teamă, Gen? întrebă el

dându-şi seama că atinsese punctul sensibil. E o ofertă bună şi cinstită. Nu e o cerere în căsătorie sau ceva de genul ăsta.

— Teamă? râse isteric Genna. De ce mi-ar fi leamă?

O teamă inconştientă, poate. Dar nu era ea destul de matură să-şi controleze răspunsurile? Bineînţeles că era. Şi apoi îi spusese doar că nu voia să o ceară de nevastă. Probabil că de fapt ea nu prezenta nici un interes pentru el ca femeie. Toţi bărbaţii de genul lui Jared erau aşa. Şi era prea obişnuită cu asta şi prea sensibilă. Şi chiar clacă i-ar plăcea, îşi zise, o să-i explice că, pur şi simplu, nu e genul ei. Se gândi la teancul de note da plată de pe birou. De data asta i se făcea o ofertă de serviciu reală. Şi era singura. Oare ce-ar fi mai rău să-şi petreacă timpul cu Jared sau să dea înapoi maşina?

— Îţi ofer o mie cinci sute de dolari salariu, zise el.

— O mie cinci sute?

— Două mii.

— Două mii?

— Două mii cinci sute. De asemenea o să plătesc şi impozitul pe salariu la sfârşitul anului. Şi în plus un buget nelimitat ca să faci din mine „marele normal”.

Genna simţi că leşină. Două mii cinci sute de dolari! Şi-ar putea plăti în sfârşit ratele pentru maşină.La urma urmelor ar fi chiar distractiv să-l facă pe Jared să-şi tundă ca lumea gazonul şi să renunţe la păsările flamingo şi la frizura lui punk.

— Eşti ideală pentru slujba asta, căci eşti educatoare şi locuieşti chiar lângă mine.

În plus cunoşti toată zona. Asta ar însemna foarte mult pentru cei de la Asociaţia părinţi şi educatori. Şi suntem şi prieteni, nu-i aşa?

— Da, probabil! La naiba, ce convingător mai era. Şi ochii ăştia ai lui care o fascinau.

— Genna, am nevoie de ajutorul tău ca să-mi păstrez fetiţa.

Era foarte serios în legătură cu slujba. Dacă ea ar accepta să-l înveţe să devină suficient de normal pentru a convinge tribunalul de acordare a custodiilor, o să-i dea toţi banii pe care îi avea. Şi apoi timpul pe care-l vor petrece împreună nu va fi decât o răsplată pentru el.

— Te rog, Genna. Îi puse uşor mâna pe genunchi. Ea simţi un junghi în inimă şi fiori prin tot corpul. Îşi simţi sânii excitați şi o durere între coapse. Inima îi bătea puternic şi respiraţia i se opri în gât. Privirile lor se întâlniră. Era prea mult pentru a-şi mai

putea controla reacţiile.

— Nu, suspină ea, într-o ultimă şi firavă încercare de a-şi păstra integritatea.

Un scâncet plângăcios se auzi din casă. Jared sări în picioare înainte de a se auzi al doilea plânset. Îngrijorată, Genna îl urmă în camera lui Alyssa.

Jared aprinse o veioză lângă patul cu baldachin.

— Ce e scumpa mea? întrebă aşezându-se pe marginea patului şi luându-şi fetiţa pe jumătate adormită în braţe.

— Nu mi-e bine, se tângui Alyssa, lăsându-şi capul pe umărul lui. J.J.îi atinse fruntea şi simţi că avea febră.

— Unde te doare, păpuşă?

— Mă doare burtica. Jared privi cu îngrijorare spre Genna.

— Ce-ai mâncat la prânz, scumpete?

— Pizza cu cârnaţi, anşoa şi ciocolată, răspunse Alyssa. Genna se uită îngrozită la el.

— A mâncat din toate câte puţin, precizează el. Ea clătină din cap şi suspină resemnată:

— Accept slujba ta.

După ce îi dădură medicamente lui Alyssa şi o aşezară în pat împreună cu păpuşile ei, Jared o conduse pe Genna pe terasă. Se înnoptase şi stelele străluceau pe cer.

Lampa din colţul străzii lumina palid faţada casei lui Jared. El o luă pe Genna pe după umeri şi zâmbi seducător.

— Mulţumesc că ne-ai salvat.

— Oricine ar fi putut să-ţi dea medicamentele astea, zise Genna încercând să ignore farmecul trupului lui. Gura lui Jared se încreţi.

— Nu mă refeream numai la asta.Mă gândeam la faptul că mă ajuţi să devin normal. Nici nu ştiu cum să-ţi mulţumesc. Se apropie de ea, îi răsfiră părul şi o mângâie pe ceafă. Genna tresări. Se gândea că ar trebui să încheie un fel de contract şef-angajat, dar gura îi era încleştată şi nu reuşi să scoată nici un sunet.

El veni şi mai aproape până când coapsele lui aproape că le atinseră pe ale ei. Privirea strălucitoare a ochilor lui albaştri era irezistibilă. Când vorbi vocea lui o învălui ca şi noaptea de afară.

— Nu pot să-ţi spun, dar poate o să reuşesc să-ţi arăt.

Lăsând capul pe spate şi întredeschizând gura, Genna se gândi că ar trebui să protesteze deşi știa prea bine că era imposibil.

Dintr-un motiv nebunesc simţea o dorinţă fierbinte de a fi sărutată de Jared Hennessy.

Voia să afle cum e să te strângă braţele acelea vânjoase.

Jared de-abia aştepta să-i arate. O strânse aproape de el şi se aplecă deasupra ei făcând-o în acelaşi timp să se ridice pe vârfuri şi să ceară mai mult. Îi cuprinse capul cu palma şi-şi răsfiră degetele prin părul ei. Gura lui se lipi acum de a ei, gustându-i şi savurându-i dulceaţa.

Genna mormăi de plăcere. Sărutul lui era copleşitor. Deşi nu se simţea dorită înfocat, experienţa aceasta minunată îi trezise toată sensibilitatea. Se simţea mică, fragilă, feminină în faţa trupului tare ca o stâncă a lui Jared. Căldura buzelor lui o pătrunse şi i se scurse în tot corpul moleşindu-i muşchii spatelui masiv. Trupul lui părea o operă de artă, o sculptură perfectă. Cu părere de rău, el înălţă capul şi se îndreptă câţiva centimetri lăsând aerul rece al nopţii să le separe trupurile.

Genna nu rămăsese indiferentă la gestul lui, şi asta îl bucura.Ar fi vrut ca sărutul să se prelungească la nesfârşit, dar simţea că îi fierbe sângele în vene din cauza excitaţiei şi avu destulă raţiune să se abţină. Deşi Genna nu se opusese sărutului, probabil că ea încă mai avea reţineri. Nu voia să se grăbească pentru că altfel ar fi putut-o

pierde. Spera că lucrând împreună să ajungă să-i placă.

Uitându-se în ochii ei surprinşi şi confuzi îşi dădu seama că asta era foarte important pentru el.

— Ne vedem mâine, vecino, zise el îndepărtându-se.

Ea încerca să spună noapte bună, dar nu se auzi nici un sunet.

În schimb, zâmbi firav şi clătină din cap.

— Noapte bună, Genna, zise el cu o voce înceată în timp ce intra în casă.

Genna nu era destul de sigură că va reuşi să străbată peluza până la casa ei fără să se prăbuşească pe undeva. Cuprinsă de ameţeală îşi luă pantofii în mână şi plecă şchiopătând spre casă.

În ce afacere se mai băgase şi ea! Să-l transforme pe Jared Hennessy într-o persoană normală? Pe tipul ăsta cu cerceluşul lui cu diamant şi cu săruturile lui care înnebunesc femeile? Asta da încercare!

CAPITOLUL 4

— În primul rând spune-mi ce ştii tu despre a fi normal, zise Genna cu stiloul pregătit în mână. Stătea la masa de bucătărie a lui Jared şi avea în faţă un caiet de însemnări; prima pagină era deja plină. Jared privea fix înainte dând impresia că se

concentrează. Îşi muşcă buzele, cu expresia unui licean care chiuleşte de la ore ca să joace fotbal.

— Nu ştiu nimic.

— Chiar nimic? întrebă ea panicată. Va fi nevoie să te tunzi, să renunţi la manechinul de pe terasă și altele pentru a impresiona un judecător.

Poate că totuşi ştia ceva despre cum să te porţi normal, dar nu era conştient de asta. Se hotărî să-i pună câteva întrebări la care oricine ar fi trebuit să poată să răspundă.

— Întrerupe-mă când ai răspunsul potrivit: Care e cea mai potrivită zi pentru a cumpăra o maşină? Cât de des trebuie udat gazonul? Cu ce te îmbraci la o şedinţă cu părinţii? Care e cea mai bună metodă de a scăpa de un comis voiajor? Din câți soldaţi e format un pluton de cercetaşi?

Jared clătină din cap şi ridică din umeri. Genna oftă. Nu ştia nimic despre procesele de custodie. O să afle mai multe când o să sune avocatul lui Jared, dar dacă era ceva asemănător cu adopţiunea, atunci tribunalul va trimite pe cineva să facă un raport despre Jared.

— Ei bine, spuse ea, trebuie să-ţi angajezi o menajeră. Cineva care să gătească, să facă curat, să aibă grijă de Alyssa cât timp

eşti plecat de acasă.

— Nu o las niciodată singură pe Alyssa, spuse Jared, în timp ce mai servi o brioşă din coşuleţul pe care i-l aduse Genna. Şi menajera va trebui să locuiască aici?

— Nu.

— N-am chef ca Alyssa să fie îngrijită de vreo bătrânică senilă.

Nu reuşea el întotdeauna să-i împletească fetiţei părul şi nu prea ştia cum s-o îmbrace, dar n-ar fi renunţat la chestiile astea pentru nimic în lume.

— Uite, notez aici: angajezi o menajeră şi nu o bunică.

— Bine, zise el, gândindu-se că prăjiturică era la fel de delicioasă ca buzele lui Genna. Brioşele acestea sunt extraordinare.

— Mulţumesc, zise ea fără a-şi ridica privirea.

— Şi plăcinta pe care ai adus-o arată excelent.

— Mă bucur, zise Genna şi continuă să scrie. Jared o privea zâmbind. Genna venise în dimineaţa asta la opt, îmbrăcată cu nişte pantalonaşi marinăreşti, un tricou roz şi cu ochelari de vedere atât de puternici, încât ochii ei păreau foarte mari. Într-o mână ţinea colile de scris, iar în cealaltă un coşuleţ de nuiele. El bănui că vestimentaţia

aceasta şcolărească avea rolul de a-i potoli ardoarea. Dacă ar fi ştiut că-i trecea prin cap să facă dragoste cu ea, purtând doar acei ochelari.

— Cred că ştiu pe cineva care ar putea fi menajera potrivită, zise ea, gândindu-se la Bernice, mătuşa lui Amy, care locuia la cinci blocuri distanță. Ea nu va remarca originalitatea lui Jared. O să-i dau un telefon să văd dacă este interesată. Scria de zor în carneţel pentru a nu întâlni privirea neastâmpărată a lui Jared. Acesta deschisese uşa îmbrăcat doar într-un halat roşu de catifea şi o pereche de şosete din lână. Halatul se desfăcuse lăsând să se întrevadă pieptul lui păros. Lui nu părea să-i pese. Era sigură că el s-ar fi simţit la fel de bine şi în pielea goală. Se încălzi la gândul ăsta. Îşi aminti de sărutul lui şi în acelaşi timp regretă că nu e genul ei. Doamne, de ce oare îl lăsase să o sărute atunci. Îşi agăţă un deget de gulerul bluzei şi înghiţi în sec.

— Cât timp vorbesc eu la telefon, zise ea cu oarecare ironie, poţi să-ţi iei ceva pe tine şi să începi să tunzi gazonul. Jared chicoti şi ochii îi străluciră.

— Nu-ţi place costumaţia mea, Genna?

— Nu e chiar potrivită pentru a tunde iarba, zise ea ridicând delicat din

sprâncene.

Jared se întinse peste masă, obligând-o astfel să-l privească în ochi.

— Îmi place când îmi faci observaţie, Genna. Din ce în ce mai mult.

Ea îl privi drept în ochi şi zise:

— Tunde iarba, Jared.

— O.K., răspunse el calm. Să îmbrac ceva din stofă?

— Îmbracă-te cu ceva obişnuit.

— Măcar o cravată, pot să-mi pun?

— Nu, să fie ceva simplu, obişnuit, fără să ieşi în evidenţă. Nu se lăsă intimidată de privirea lui furioasă. Oamenii normali nu-şi tund gazonul în dungi. Şi scapă odată de păsările astea flamingo. El arăta ca un băieţel căruia i se spusese că nu mai vine Moş Crăciun şi că nu o să mai primească cadoul dorit. Genna îl simţi că şovăie.

— Chiar de toate?

Ei la naiba, îşi zise ea. Ura vulturii ăştia, din plastic care răneau privirea. Dar Jared părea atât de dezamăgit. Fii dură cu el, nu te lăsa! Genna se mai înmuie un pic.

— Bine, poţi păstra două.

— Şase.

— Patru. Două în faţă şi două în spate.

— S-a făcut. Jared se ridică şi în semn de mulţumire îşi înnodă halatul. Gestul acesta

o făcu pe Genna să remarce că roşul venea teribil de bine pe pielea lui bronzată. În loc să plece, el veni spre ea, se aplecă şi o sărută.

— O să facem o echipă grozavă, îi zise el apropiindu-se de ea.Ai încredere în mine.

„Să-l cred? La paştele cailor!”

Jared ieşi din bucătărie fredonând ceva în legătură cu a fi în al nouălea cer. *Până şi cântatul lui era seducător*, se gândi ea.

În timp ce Jared tundea iarba, iar Alyssa se juca cu Courtney Dennison, Genna făcu un tur prin casă notându-şi câteva observaţii în legătură cu aranjarea mobilei. Se temuse că interiorul casei lui Jared arăta ca o casă de nebuni, dar acum constatase că nu era chiar aşa de rău. Slavă Domnului, Jared nu schimbase prea multe. Subsolul fusese transformat într-o sală de gimnastică în miniatură cu aparate moderne. Bucătăria mare de vară rămase neschimbată cu excepţia unui gigantic hipopotam roz din sticlă umplut cu prăjituri de proastă calitate cumpărate de la magazin. Genna îşi notă în carneţel să aducă câteva din prăjiturile cu ciocolată şi nucă pe care le făcuse deunăzi. Uşa frigiderului era acoperită cu desene ale lui Alyssa. Acestea trebuiau neapărat să rămână aşa.

Genna zâmbi căci fiecare din desene reprezenta câte o persoană foarte înaltă şi slabă: Jared. Îl recunoscuse după păr şi cercel. În majoritate era desenat şi Flurry pe undeva. Unul din desene îl reprezenta pe unchiul Brutus cu tunsoarea lui de indian. Apărea la un moment dat şi Genna. Capul ei era ca o piramidă, sânii inegali şi ţinea câte o prăjitură în fiecare mână. Un afiş cu nişte câini jucând poker era pus la intrarea în sufragerie. Genna se încruntă. Ăsta trebuia să dispară.

Pe tapetul acesta bleu se potrivea foarte bine o pictură din secolul XVIII, decise ea. În vitrina vişinie, ce stătea goală într-un colţ, va aduce ea un serviciu de porţelan chinezesc. Camera de zi avea mobilă masivă tapiţată cu stofă cenuşie.

Aranjamentul era cu totul întâmplător. Mai grav era că singurul ornament de pe perete îl constituia un poster înrămat al echipei *Hartford Hawks*. O duzină de trofee de fotbal american erau aşezate în dezordine pe un scrin de stejar. Nişte perne decorative ar da culoare încăperii, îşi notă ea în carnet. Poate ar fi bine să pună toate trofeele astea pe biroul lui Jared - o măsuţă cu rulou din stejar pe care se afla un vraf de hârtii. Se uită în jur gândindu-se cum să

decoreze pereţii. Jared refuzase să angajeze un decorator pentru casă fiindcă voia ca aceasta să arate a casă de locuit şi nu să fie o machetă pentru revista *Hause Beautifrel*. Aici avea dreptate. Genna aruncă o privire pe fereastră pentru a se asigura că Jared nu face iarăşi modele pe peluză. Clătină îngrozită din cap. Jared purta nişte pantaloni decoloraţi care întreceau orice decenţă vestimentară şi o enormă pălărie chinezească, îşi notă repede cuvântul „garderobă” în agenda ei.

Genna se aşează pe un scaun lângă fereastră gândindu-se la răspunsul pe care o să-l dea avocatul când va suna. Oare chiar putea cumnata lui Jared să o ia pe Alyssa? Numai gândindu-se la asta simţi că i se făcu rău. Adevărul era că fetiţa asta timidă îi furase inima. Ura gândul de a nu o, mai avea în preajmă pe Alyssa.

Îşi închipuia cam ce putea fi în inima lui Jared. Gândindu-se la acuzaţia cumnatei lui Jared, Genna simţea că fierbe de supărare. Jared era un pic cam neortodox, dar era un tată mai bun decât mulţi aşa-zişi normali pe care îi cunoştea ea. Jared tocmai trecea prin faţa ferestrei, cu un flamingo agăţat de pantaloni. Of, oftă Genna, am ajuns să-l mai şi apăr acum? Nemulţumită, încercă să şi-o

imagineze pe cumnata lui pe care Jared o făcea viperă; şi era greu să o vadă în altă lumină din moment ce ea, Genna, era de partea lui Jared. Făcu totuşi un efort, conştientă că femeile care încercau să despartă copiii de părinţii lor natural; nu puteau fi bune ca pâinea caldă. Sigur, Simone nu putea revedea în Jared tatăl ideal pentru că fusese influenţată de divorţul de Elaine - singura ei soră pe care acum o pierduse. Era probabil firesc să dorească ca Alyssa să umple golul din viaţa ei.

Genna privi pe fereastră la Jared care împingea maşina de tuns iarbă, cu căţeluşul trăgându-l de adidas. Cu toate că nu se cunoşteau de mult timp şi încă refuza să recunoască că îl plăcea, se simţea plină de loialitate pentru el. Orice ar face Simone, Genna ar face orice ca să-l ajute pe Jared. Bernice era menajera ideală pentru Jared Hennessy. Avea cincizeci şi nouă de ani, o coamă de păr roşu şi era cât un munte. După ce-şi petrecuse întreaga viaţă în Brooklyn, lucrând la o fabrică clandestină de deodorante, şi-a dat demisia, după ce divorţase la cincizeci şi cinci de ani şi s-a mutat în Torry Hills pentru a fi aproape de nepoata ei favorită. Bernice era severă şi

directă, dar avea o inimă de aur şi ştia că unui copil de cinci ani nu-i dai pizza cu cârnaţi şi anşoa. După zece minute era deja angajată. Bernice o îndrăgi pe Alyssa din prima clipă, dar trebuia să accepte condiţiile lui Jared de a nu se amesteca în problemele care o priveau pe fiica lui.

Avusese loc şi o mică discuţie în legătură cu salariul, dar la un moment dat Bernice a zis: „S-a făcut, şefule”, şi a plecat să spele rufele.

— Îmi place femeia asta, zise Jared, ai auzit cum mi-a spus?

— Vezi să nu ţi se urce la cap, Hennessy.

— Nu vrei să-mi spui şi tu „şefule”, Gen?

— Mai bine apucă-te de mutat mobila.

În seara aceea, Genna şedea la tejgheaua din bucătăria ei, făcând o listă de cumpărături în timp ce aştepta să se coacă fursecurile de cacao pentru a pune la cuptor prăjitura nemţească de ciocolată.

— Nu sunt supărată, zise ea cu voce tare, gândindu-se la clienţii cărora le va vinde prăjiturile. Oare târgul acela avea loc în weekend-ul ăsta? Perfect. Voi lua totul cu mine şi o să văd acolo ce voi face.

Indiferent dacă era sau nu supărată, un lucru era cert: petrecuse mai mult timp cu

prepararea dulciurilor decât cu aşa-zisa ei slujbă. Era numai vina lui Jared. O înnebunise cu trupul lui seducător, şi cu comportamentul lui neruşinat. Pur şi simplu simţea că se sufocă. Când jura că nu-l place, când tremura sub privirea lui ucigătoare.” *Nu-i pentru tine, Genna*, îşi zise. *Atunci de ce mă rog trebuia să-ţi aminteşti tot timpul de asta, dacă nu-ţi place de el*?” Se auziră bătăi în uşa din spate.!

— Ce coci acolo, vecinico? Genna se uită la el peste umăr, încruntându-se.

— Nu baţi niciodată la uşă?

— Numai când plouă, răspunse Jared. Îşi trase un taburet lângă ea, scoase trei portocale din fructieră şi începu să le cojească.

— Gen, hai să mergem în oraş, e petrecerea celibatarilor la Fred's Hoodtown.

— Am treabă, trebuie să fac cumpărături.

— Ei, hai, o să fie distractiv, o să ne prefacem că nu ne cunoaştem.

— Nu mă tenta. Jared începu să stoarcă portocalele.

— S-ar putea să ne lovim unul de altul la masa cu aperitive. Parcă văd întreaga scenă: după ce voi înfuleca un pui mă voi apropia de friptura de vită, ochind porţia ta, în timp ce tu salivezi după fileul meu.

— Eşti pervers, zise ea.

— Cine ştie? zise el luând-o pe după umeri. Poate că dansând vom descoperi brusc că ne iubim. Genna chicoti, apoi copleşită începu să râdă de-a dreptul.

— Nu face asta, Jared.

— Ce anume?

— Nu mă face să râd, zise Genna, îndreptându-se spre cuptor pentru a scoate prăjiturile.

— Şi de ce nu?

— Pentru că aş putea să uit că nu-mi place de tine. Vocea lui se înmuie.

— Şi ar fi aşa rău? Genna deveni serioasă, puse tava pe masă şi se întoarse cu faţa spre el. Oftă.

— Mi-e teamă că da. Nu eşti omul de care am nevoie.

Jared se dădu jos de pe taburet şi se apropie de Genna. Acum era convins că lui Genna îi plăcea de el. Ochii lui albaştri priveau adânc în ochii ei în timp ce îi scotea mănuşa cu care apucase tava; cu cealaltă mână îi mângâie obrazul.

— Dar cum e cu ceea ce vrei tu de fapt? Vocea lui guturală o învălui; îl simţea puternic şi în acelaşi timp tandru.

Stă prea aproape, se gândi ea. Niciodată când erau aproape unul de altul nu putea

gândi limpede. Era ca şi cum câmpul lui de energie i-ar fi suspendat toate capacităţile mentale. Şi ochii aceia albaştri! Aproape că o hipnotizau.

— Vreau..., vocea ei era subţire şi diafană. Încercă din nou. Vreau stabilitate şi securitate.

— Atunci investeşte în CD-uri. Viaţa e făcută pentru a fi trăită, Genna. Fă-o cât timp mai poţi. Ea se dădu, un pas înapoi şi deschise ochii revenind la realitate.

— Nu eşti ceea ce vreau, pentru că eşti un nebun.

— Ei, ai grijă. Un zâmbet îi schimonosi gura. Îmi jigneşti propria persoană.

— Mamă, mamă, ai o persoană cât clădirea Empire State. El zâmbi.

— Da, şi ar trebui să vezi şi restul din mine.

Genna îi aruncă o privire dezgustată apoi izbucni în râs şi se aşeză jos pe podea.

Jared făcu la fel sprijinindu-şi spatele de un şifonier şi întinzându-şi picioarele musculoase. Încercând să-şi recapete controlul, Genna îşi şterse lacrimile de râs cu un şervet de bucătărie.

— Dar unde e Alyssa?

— E la film cu Courtney şi Amy.La Cenuşăreasa. M-aş fi dus şi eu, dar scârbele

alea de surori vitrege îmi provoacă greaţă. Se aplecă să scoată din buzunarul blugilor un pacheţel de bomboane. Puse câteva în palma ei şi altele direct în gură. Ronţăind, întrebă:

— Mă rog, ce ai împotriva oamenilor nebuni? Genna ronţăi şi ea o bomboană.

— Tatăl meu era un tip cam ţicnit. Lucra ca fochist într-o centrală termică dar se credea inventator.

— Chiar aşa? Ce a inventat?

— Cupola portabilă şi gonflabilă pentru orice soi de petreceri la iarbă verde şi multe altele la fel de absurde.

— Nu cred să fi văzut vreuna.

— Şi nici nu o să vezi, zise Genna cu amărăciune. Era un visător ireproşabil. Toată viaţa şi-a pierdut vremea cu investiţiile lui ridicole. Şi niciodată n-a vândut nici măcar una. Într-o zi pe când urca nişte boxe în pod a făcut un infarct şi a murit.

— Îmi pare rău, zise încet Jared, privind-o dubios.

— Ei, n-a fost o tragedie, bombăni Genna, a lăsat-o pe mama cu trei fete de crescut şi nici un ban de asigurare.

— Şi cum v-aţi descurcat? Abia într-un târziu Genna răspunse:

— Ne-am descurcat! Nu voia să-i povestească despre anii grei care au urmat morţii tatălui ei, până când mama ei l-a cunoscut pe Bob Hastings, şi s-a măritat cu el.

Bob era un om tare de treabă. Le-a oferit tuturor un cămin sigur şi mai ales multă dragoste. Făcuse şi asigurări, era genul de bărbat pe care o femeie se poate baza.

Tăcură amândoi. Jared se gândea la povestea ei. Nu era de mirare că avea o mică obsesie în legătură cu „domnul cel bun”,” normal” şi cu o slujbă politicoasă. Asta însemna pentru ea siguranţă, siguranţa care-i lipsise în copilărie. Cât despre el,

Jared se considera un original. Avea o carieră neobişnuită, pentru care era invidiat şi admirat, dar care o speria pe o educatoare obişnuită cum era Genna.

Influenţată de atitudinea tatălui ei, Genna consideră că originalitatea lui Jared era dovada unei atitudini iresponsabile. Îi văzuse cercelul din ureche şi îl şi etichetase ca „domnul cel rău”. În săptămânile următoare avea să-i dovedească că aparenţele înşeală. Cu timpul spera ca ea să-şi dea seama că el era la fel de demn de încredere ca oricare alt bărbat veritabil.

Genna se îndreptă spre bufet, scoase două

pahare, apoi luă o sticlă de vin alb din frigider. Aşează tava cu plăcinte cu mere jos pe podea.

— Deci, întrebă ea în timp ce turna vinul, toată familia ta e la fel de ciudată ca tine?

— Da, răspunse el întinzându-i paharul cu vin. Tatăl meu proiectează iahturi de competiţie şi în timpul liber confecţionează artificii în garaj. Mama e profesoară de teatru la Universitatea De Paul. Vorbeşte fluent franceza şi odată a aranjat fiecare cameră din casa noastră după decorurile pieselor shakspeariene.

Bând vin şi mâncând prăjituri, Jared îi povesti cum e să creşti într-o familie mare unde fiecare e încurajat să-şi dezvolte personalitatea. Îi vorbi despre cei trei fraţi ai săi şi despre cele trei surori. El era al patrulea dintre ei. Îşi făcuse studiile la colegiul Notre Dame unde se specializase mai ales în petreceri şi femei. Obţinuse o diplomă în mass media şi un semn în frunte făcut de un preot, cu crucifixul, pentru că se hlizise în timpul slujbei religioase.

Genna îl ascultă zâmbind. Amy îi spusese că Jared, ca absolvent de liceu, fusese cel mai căutat jucător din ţară, pe deasupra, în ultimul an câștigase trofeul Heisman. În anul doi la colegiu, preluase postul de

mijlocaş profesionist la echipa *Hawks*, care era pe atunci la coada clasamentului; cu ajutorul lui însă, a devenit o echipă campioană. Cum Jared nu amintise de nici unul din lucrurile astea, Genna se miră cum de îl putuse considera arogant. De vină era comportamentul lui din prima zi când s-au întâlnit. De fapt, se prefăcuse a fi cel mai nesuferit om din lume când în realitate era liniştit şi atent.

Îl studie pe furiş cum umplea paharele cu vin, ameţită de vin şi de apropierea lui tulburătoare. Era un tip teribil de seducător. Nu putea contesta asta şi, mai mult, se simţea din ce în ce mai atrasă de el.

— De unde Dumnezeu îţi cumperi tricourile astea? întrebă Genna, arătând spre pieptul lui masiv îmbrăcat în tricoul roşu; doi homari negri, desenaţi, ţineau în cleşti inscripţia," Consumaţi preparatele marine Pete's. Pete are nevoie de bani".

— Fanii mi le trimit, e un fel de tradiţie, zise el zâmbind.

— Eşti sigur că nu ţi le alegi singur? Jared se gândi că uşurarea din vocea ei e semn că bariera dintre ei începe să dispară.

— Foarte sigur, dar îmi plac şi apoi mă simt obligat să le port.

— Drăguţ din partea ta, spuse Genna,

sincer impresionată. Era o vedetă care le făcea pe plac fanilor când putea să arunce toate cadourile într-o ladă şi tot o stea ar fi rămas. Totuşi, el era mândru de cei ce-l susţineau.

— Da, crezi? zise el punând deoparte paharele. Se răsuci şi ajunse atât de aproape de Genna încât aceasta aproape că se uita cruciş, la nasul lui de irlandez.

— Eşti tare drăguţă. Gura lui se apropie de a ei, caldă şi doritoare. Ea gemu de plăcere în momentul în care sărutul lui îi desfăcu buzele. Mâna ei se aşează gingaş pe obrazul lui, sprijinindu-i bărbia cu palma ei mică.

— Mmm... murmură el, sărutând apăsat fiecare părticică a gurii ei. Eşti aşa de dulce.

Genna era atât de înfiorată încât abia mai putea respira. Când o atinse, aproape că-şi pierdu cumpătul. Simţi cum i se înmoaie picioarele când se lipi de el şi de data astă ea fu cea care-l sărută. Un tremur scurt o cuprinse auzind suspinul de plăcere a lui Jared. Avea un gust minunat de ciocolată, vin şi plăcintă cu mere.

Cu o mişcare lentă, fără a întrerupe atingerea buzelor, Jared o trase în poala lui. O mână îi pătrunse în părul bogat, iar

cealaltă se rătăci pe sub tricoul ei; degetele îi urcară gingaş - spre formele, minunate ale sânilor. Le cuprinse în palmă moliciunea catifelată, iar cu degetul mare mângâie sfârcurile întărite. Cu mintea înceţoşată de pasiune, Genna suspină şi se arcui spre el, coapsa ei apăsând uşor virilitatea lui aţâţată. O dorinţă surdă o aprinse şi simţea că-şi pierde încetul cu încetul voinţa. Jared simţea lucrul acesta. E adevărat, nu mai fusese cu un bărbat de aproape un an. Deşi într-un moment de mai mare luciditate ar fi jurat sus şi tare că nu-i poate suporta, acum ignora faptul că de-abia îl cunoscuse. Era ceva în atingerea lui, în sărutul lui ce dărâma orice logică, dezvăluind adevărul îl dorea.

Cam la asta se gândea şi Jared. Voia să o aşeze jos pe Genna. Ridică cu gingăşie de tricoul ei astfel încât putu să-i atingă şi să-i sărute sânii. Voia să-i dea jos pantalonaşii albi pentru a se putea cuibări, între picioarele ei.

Chiar în momentul în care mâna Gennei alunecă pe sub tricoul lui mângâindu-i spatele, Jared deveni brusc conştient că totul se petrecea pe podeaua bucătăriei.

Nu că l-ar fi deranjat, dar nu era locul potrivit pentru prima lor îmbrăţişare. Deşi

era gata-gata să explodeze, se opri. Îşi retrase mâna de pe formele dulci ale sânilor ei, şi ignorând scâncetul de protest îşi desprinse buzele de ale ei.

— Ai nişte buze tare dulci, îi spuse cu vocea lui caldă.

— Adevărat? zise ea cu buzele umede.

— Nu ţi-a mai spus-o nimeni până acum? Jared îi sărută lobul urechii.

— Nu.

— Asta e dovada calităţii îndoielnice a bărbaţilor din viaţa ta. Gura ta e foarte frumoasă. Genna suspină în momentul în care buzele ei simţiră atingerea limbii lui întotdeauna atât de dulce.

— Îmi place felul în care colţul ăsta al gurii se ridică de fiecare dată când faci o glumă. Şi-mi mai place şi buza asta de sus când te bosumfli.

— Eu nu mă bosumflu! Jared chicoti.

— Uite-aşa! îi prinse buza de jos cu gura şi începu să o sugă cu blândeţe, apoi se retrase de lângă ea. Privi în ochii ei şi aşteptă.

— Cred că am băut prea mult vin, zise ea.

— Nu, zâmbi el uşurat. Nu chiar. Îşi atinse fruntea de fruntea ei. Sunt destul de treaz ca să-mi dau seama că dacă te-aş fi făcut să mai bei un pic ţi-aş fi putut spulbera uşor

apărarea.

— Şi ce s-ar fi întâmplat atunci? întrebă ea cu o voce răguşită pe care nu şi-o recunoştea.

— Aş fi înlocuit mijlocaşul.

— Bine, dar tu eşti mijlocaşul.

— Da, zise el zâmbind leneş. Numai că în acest joc a pune pe liber mijlocaşul are cu totul alt sens.

— Înţeleg, spuse Genna. O senzaţie plăcută, copleşitoare punea încetul cu încetul stăpânire pe ea. Şi o să-mi torni pe gât băutura?

— Nu. Un amestec de dezamăgire şi jenă îmbujoră, obrajii lui Genna în momentul în care Jared o ajută să se ridice de pe podea. Probabil că în sinea lui o considera atât de disperată, încât i-ar fi plăcut să fie îmbătată şi să facă dragoste pe faianţă.

Jared îi dădu părul din ochi şi îi zâmbi languros.

— Când vom face dragoste vreau să fim amândoi treji. Aşa ne vom aminti momentele acelea şi nu vom avea nici un sentiment de vinovăţie.

— Hm... da, zise Genna cu nasul în vânt, făcând-o pe îmbufnata. Oricum, nu eşti genul meu. El râse şi îi ciupi obrazul.

— Bineînţeles, Gen, exact cum nu eşti nici

tu genul meu.

— Nu sunt, zise ea nervoasă.

— O să vedem. Prin uşa verandei se auzi o maşină care lua curba.

— Probabil a venit Amy cu Alyssa, spuse Jared, uitându-se la ceasul lui de aur.Ar fi mai bine să plece. Genna voia să-i spună ceva în legătură cu ce se întâmplase între ei, dar cuvintele i se opriră în gât. Şi apoi, ce ar fi putut spune unui bărbat după o astfel de scenă romantică petrecută pe podeaua bucătăriei?

Jared îi zâmbi, bănuind că era confuză. După ce susţinuse sus şi tare că nu-l place şi nu-l vrea, se transformase în braţele lui în cea mai dornică femeie din lume. Îi făcu cu ochiul şi zise:

— Ne vedem mâine la grădiniţă, domnişoară educatoare.

Genna se sprijini de tocul uşii, privindu-l cum traversează peluza pentru a o lua în cele din urmă în braţe pe fiica lui. Realiza că tipul ăsta avea mult mai multe decât o tunsoare punk şi un rânjet a la Jack Nicholson.

Trebuia să recunoască că îi plăcea să fie cu el. Deşi nu era ceva serios, se distra bine. Doamne, şi ce bine ştia să sărute! îi răpise până şi ultima fărâmă de voinţă şi

putere. Oare în ce se băgase? *„Viaţa e făcută pentru a fi trăită, Gen.” Oferă-ţi un flirt de vacanţă*, îşi spuse ea.

Se părea că la asta se gândea şi el. În ziua de azi era la modă o asemenea distracţie. Nu trebuia să fie „Domnul cel bun” pentru a se simţi bine cu el.La urma urmei, putea să aibă o relaţie cu un bărbat fără să se gândească neapărat la felul în care i-ar sta scris numele pe o invitaţie de căsătorie, nu-i aşa?

„Şi totuşi nu e pentru tine, Genna”, îşi zise ea cu voce tare, nemaifiind însă atât de convinsă ca la început. Oare într-adevăr îi plăcea?

CAPITOLUL 5

— Înainte de toate, vreau să-mi promiţi solemn că nu o să-mi mai dai de

Mâncare, zise Amy, intrând pe uşa verandei. M-am îngrăşat cu trei kilograme de când s-a mutat J.J.aici. Nu înţeleg de ce neliniştea ta trebuie să se vadă pe şoldurile mele.

— Nu sunt deloc neliniştită, zise Genna apăsat, turnând glazură pe un tort asortat.

— Zău? Amy îşi turnă o ceaşcă de cafea şi se aşează la masa din sufragerie. Nu cumva faci concurenţă brutăriei Torino?

— Nu înţeleg ce vrei să spui.

— Vreau să spun, ridică vocea Amy, că nici unul din vecinii tăi nu a trebuit să dea drumul la cuptor de când te-ai întors din vacanţă. Şi aş vrea să-ţi mai pun o întrebare - de ce mă rog nu te-ai îngrăşat deloc? Eşti cumva extraterestră?

— O să-i sun pe cei de la ziarul local; *„Vecina mea este o extraterestră”* îmi şi imaginez titluri de o şchioapă pe prima pagină.

Genna îşi aduse liniştită cafeaua la masă şi afişă un zâmbet forţat.

— Cum o mai duci, Amy?

— Să nu-ţi închipui că nu l-am văzut pe Jared Hennessy ieşind aseară de la tine.

Pentru că l-am văzut. Surprinse pe chipul ei expresia unui copil prins cu minciuna. Ochii i se făcură mici, iar obrajii i se înroşiră.

— Serios? chipul lui Genna era imaginea inocenţei. Cum a fost filmul?

— La fel ca ultimele cinci dăţi când am fost să-l văd cu copii. Fără să vrea, privirea lui Amy alunecă pe o tavă cu chec din dreapta ei. Bătu cu degetele în masă: Fetiţa lui J.J.e o păpuşă. Genna zâmbi, simţindu-şi inima încălzită.

— E dulce, nu-i aşa? Mă topesc după ochii

ei mari, albaştri. Genna îşi dorise întotdeauna o fetiţă.Ar fi putut avea una dacă lucrurile ar fi mers altfel cu Allan.

Dar n-a fost să fie.

— E atât de timidă, zise Amy. Vreau să-o facă să-şi dea drumul, dar se pare că doar Jared reuşeşte asta. E atât de bun cu ea.

— Fetiţa a trecut printr-o perioadă foarte grea: moartea mamei ei şi mutarea în alt oraş.

— Îţi dai seama ce catastrofă ar fi dacă scârboasa aia a ei de mătuşă o să o ia de aici!

— Cum ai aflat asta? întrebă Genna, îngrijorată că bârfa vecinilor răspândise zvonul atât de repede. Amy înşfăcă o bucată de chec şi o puse pe masă în faţa ei.

— Mătuşa Bernice vede tot şi ştie tot. Nu-ţi face griji însă, căci Jared i-a spus ei, iar ea nu ar spune nimănui în afară de mine şi eu n-aş spune nimănui în afară de tine, care ştii deja totul. Crezi că cumnata lui Jared are ceva şanse de reuşită?

Genna ridică îngrijorată din sprâncene.

— Avocatul lui Jared zice că ea are dreptul să încerce. Se pare că Elaine a numit-o pe soră-sa drept tutorele lui Alyssa în cazul în care i s-ar fi întâmplat ceva. Asta complică lucrurile, şi în plus, Jared are o reputaţie

proastă, meritată sau nu. Dacă Simone găseşte un judecător care să-i împărtăşească părerea şi dacă reuşeşte să găsească dovezi care să-l pună într-o lumină proastă pe Jared, atunci...

— Totul ar trebui să fie atât de simplu! Jared e totuşi tatăl lui Alyssa şi n-ar trebui să aibă probleme în legătură cu obţinerea custodiei.

Îşi băură cafeaua, ascultând cântecul păsărelelor ce pătrundea pe fereastra verandei. Cum gândurile îi deveniseră prea apăsătoare, Genna simţi nevoia să rupă tăcerea.

— Presupun că ştii de noua mea slujbă de vară.

— Bineînţeles. Bună treabă că l-ai pus să reducă din populaţia de păsări flamingo.

— N-am reuşit să le stârpesc pe toate. Nemaiputându-se abţine, Amy muşcă din chec şi începu să mestece. Mişcă un deget acuzator spre prietena ei şi zise:

— Te cam dă gata tipul ăsta, Genna!

— Nu e adevărat, răspunse ea, lăsând privirea în jos.

— Recunoaşte totuşi că e fermecător. Genna se încruntă şi recunoscu în silă:

— Cred că e fermecător... Într-un fel nesuferit. Uşa din spate se auzi trântindu-

se.

Fredonând ceva în legătură cu o fată pe care pusese ochii, Jared intră, dansând în ritm de boogy şi se opri la tejgheaua din bucătărie. Începu să bage prăjiturile prin multele buzunare ale pantalonilor săi de comando. Remarcându-le într-un târziu pe cele două femei, îşi ridică ochelarii de soare pe frunte şi îşi aşează coatele pe tejghea. Un zâmbet îi lumină faţa şi privirea lui o întâlni pe a Gennei.

— Bună dimineaţa, Amy. Bună dimineaţa, Genna!

Oare cum se face că numele ei sunase atât de prelung! Şi atât de seducător!

— 'neaţa, Jared, zise Amy, privind amuzată spre Genna. Ce ai învăţat ieri la şcoală?

Jared zâmbi, făcând ocolul tejghelei. Genna înghiţi în sec. El purta un tricou negru, mulat, ce îi făcea umerii foarte laţi.

— Oh, am învăţat tot felul de chestii, de exemplu cum se tunde gazonul, cum se aranjează mobila. Se aşează pe scaunul din capul mesei şi îşi puse braţele bronzate pe lemnul neted, vişiniu. Continuă.

— Joi va fi şedinţă cu părinţii. Cred că o cămaşă şi o cravată sunt o ţinută acceptabilă pentru o asemenea întrunire a Asociaţiei părinţi şi profesori; probabil că

pantalonii sunt opţionali. Amy explodă într-un ropot de râsete ce semăna mai mult cu o rafală de mitralieră. Privirea lui Jared se opri asupra lui Genna.

— Lecţia favorită a fost însă: „Totul despre pardoseala de bucătărie!” Aşa cum dori, insinuarea trecu neobservată de Amy, însă Genna se făcu roşie ca racul.

— Genna e o profesoară excelentă, continuă el, cu o mină serioasă.

— Da, confirmă Amy. Toţi copiii o iubesc.

— Mie îmi place foarte mult, şi eu sunt tot un copil, doar ceva mai mare.

Genna se înnegri de furie. O să-l sfâșie bucată cu bucată. Se ridică brusc în picioare, cu o lucire ucigaşă în ochi, şi îi dădu lui Amy tava cu chec.

— Poftim, ăsta e checul tău, Amy. Mulţumesc că ai trecut pe la mine.

O confuzie totală se întipări pe faţa lui Amy. Cu siguranţă îi scăpa ceva.

— Dar, Genna, se împotrivi ea, nu vreau chec. Trebuie să mă duc la...

— I-al cu tine, zâmbi Genna forţat. Poţi să-l împărţi cu ceilalţi.

— Bine, bine! Smulse tava din mâinile prietenei ei, îi adresă un scurt salut lui Jared şi ieşi pe uşă.

— E cam neconsolată, zise afabil Jared.

Genna se uită veninos la Jared.

— Eu nu sunt neconsolată! Se răsuci pe călcâie şi se duse în bucătărie, unde începu să deretice zgomotos printre vase. Jared o urmă şi, sprijinindu-se de tejghea, îşi încrucişă braţele.

— Ce cauţi, domnişoară?

— Caut cel mai ascuţit cuţit pe care-l am, zise Genna, strângând din dinţi.

— Pentru ce?

— Ca să te omor cu el!

— Ai grijă! Pedeapsa corporală este împotriva legii în Connecticut.

Se întoarse spre el şi îl lovi peste abdomen cu o lingură de lemn.

— Tu ar trebui să fii interzis prin lege în Connecticut!

— Eu?! se răţoi el. Dar cu ce am greşit? Holbându-se la expresia jignită de pe faţa lui, Genna îşi azvârli braţele în sus.

— Ce ai făcut? Ce ai făcut! Cum ai putut să spui lucrurile acelea îngrozitoare de faţă cu Amy? Jared încercă să o liniştească.

— Ea nici măcar nu şi-a dat seama despre ce vorbesc.

— Nu asta-i problema, zise ea, spumegând de mânie.

Ajunseră atât de aproape de a face dragoste şi el stricase totul cu câteva vorbe

nesocotite. Se gândea la seara trecută şi se simţea mizerabil.

— Of, Genna, zise Jared cu blândeţe, ghicindu-i gândurile. O luă în braţe, aruncându-i lingura din mână, dar ea stătea la fel de ţeapănă ca şi manechinul Candy: îmi pare rău, scumpa mea. Îi sărută părul şi o mângâie pe spate. Să ştii că nu făceam haz de aseară. Îi cuprinse ceafa în palme şi îşi apropie buzele de ale ei, simţindu-i reţinerea. Avea un gust delicios de cafea, chec şi... Genna. Continuă.

— Am vrut doar să te sâcâi un pic, zâmbi el puţin răutăcios, sărutând-o pe năsucul cârn.

— De ce? întrebă ea cu durere în glas.

— Pentru că îmi place să te văd roşind. Furia ei se risipi îndată şi o veselie exuberantă îi luă locul.

— Ce mă fac eu cu tine? El ridică din sprâncene.

— Vrei ceva sugestii?

— Nu am nevoie de sugestii. Am o grămadă de idei, şi nici una nu e ceea ce crezi tu, îi spuse desprinzându-se din îmbrăţişarea lui. Apoi se întoarse la tejghea şi aranja vasele pe care le împrăştiase. Jared se lăsă pe un taburet în apropierea ei, jucându-se cu ramele ochelarilor săi de

soare.

— Personal cred că o relaţie serioasă cere o participare din ambele părţi.

— Mda, frumos spus. Dar, atâta vreme cât nu avem o relaţie serioasă - exceptând aspectul profesional - e irelevant. *Trebuie să-mi las o portiţă de ieşire, până nu e prea târziu,* se gândi Genna. Asta în ciuda faptului că presimţea că n-o va folosi niciodată. Jared închise sertarul cu o mişcare a şoldului, o răsuci pe Genna şi o propti de tejghea. Deşi sprâncenele îi erau coborâte nervos, în privire avea acea stranie strălucire familiară de veselie.

— Ai cumva impresia că te poţi juca cu mine pe podeaua din bucătărie şi pe urmă să mă dai la o parte ca pe o jucărie care nu-ţi place?

Genna făcu feţe-feţe şi încercă să scape din îmbrăţişarea lui. Dar muşchii lui de oţel o ţineau strâns. El se aplecă spre ea şi fu nevoită să se dea pe spate pentru ca sânii ei să nu-i atingă pieptul. Simţi cum tremura de excitare căci bărbăţia lui era magnifică şi agresivă.

— Eu cred că avem o relaţie serioasă, zise Jared, ştiind că risca puţin forțând nota; de aceea adăugă blând: într-un fel. Încercând cu greu să-şi caute luciditatea Genna zise:

— Cum aşa, dar nu avem nimic în comun?

— Ba sigur că avem, zise Jared sărutându-i lobul urechii.Ne avem unul pe celălalt.

Ăsta-i lucrul cel mai important. Genna simţi cum o cuprinse ameţeala şi o dorinţă nebună de a-l strânge în braţe. Trebuia să redevină stăpână pe sine, înainte ca Jared să o subjuge definitiv. Dar cum să scape din braţele lui? Era la fel de uşor de urnit ca un munte. Apelă la o stratagemă: gâdilatul la subsuoară. Imediat obţinu efectul dorit căci Jared strigă:

— Fault la mijlocaş! Desfăcu imediat braţele strânse, încercă să o prindă din nou, însă Genna apucă un prosop de vase şi începu să-l rotească ameninţător pentru a se apăra.

— Să nu cumva să te apropii, îl avertiză ea, retrăgându-se spre frigider. Te previn, pot să mânuiesc obiectul ăsta cu o precizie ucigaşă. Pentru a-i dovedi cele spuse, vântură prosopul foarte aproape de faţa lui Jared. El se dădu un pas înapoi şi lăsă mâinile în jos.

— Ei bine, zise Genna calmându-se în cele din urmă, recunosc că există o anumită atracţie fizică între noi. Ochii lui Jared străluciră aprins, Genna continuă:

— Dar oamenii au nevoie de mult mai mult

pentru a avea o legătură serioasă.

Uită-te la noi! Nici că se poate să fim mai deosebiţi.

— Diversitate, ce vrei.

— Asta-i veche.

— Dar avem o mulţime de lucruri în comun, zise Jared. Genna se uită sceptică la el.

— Ca de exemplu?

— Uite: ţie-ţi place să găteşti, mie îmi place să mănânc. Ţie-ţi place să faci plajă, mie-mi place să mă uit la tine.

— Sigur, ne potrivim de minune! Jared încă se mai gândea cum s-o readucă în braţele lui. Îi plăcea mai mult cum gândea ea în braţele lui.

— Contrariile se atrag, nu ştiai? Genna intui mişcarea lui şi agită prosopul.

— Păzea, că te fac praf! Jared, o fentă aplecându-se spre dreapta, îi apucă prosopul şi o făcu să-i cadă în braţe izbindu-se de braţul său.

— Vezi, zise el cu un zâmbet şiret.Ne atragem ca doi magneţi.

— Lasă-mă, zise Genna, încercând să nu respire în apropierea aerului său bărbătesc.

— Uite care e treaba Gen, zise el blând ca să n-o sperie. Suntem amândoi adulţi şi liberi.Ne simţim atraşi unul de celălalt. Nu

pierdem nimic dacă facem o încercare.La fel gândise şi ea aseară.Ca şi atunci nu găsea un răspuns potrivit. El avea dreptate; nu avea planuri serioase în legătură cu dragostea. Cu Jared o să fie O.K., atâta timp cât nu o vor lua în serios. N-ar fi bine să se îndrăgostească de el pentru că n-o să iasă nimic pe termen lung. De fapt nu era nici un pericol să se îndrăgostească de el. Nici măcar nu era sigură că-i place. Jared contempla lupta ei interioară şi aşteptă concluzia. Poate dacă ar reasigura-o că e liberă, o să-i fie mai uşor să accepte.

— E vorba doar de un flirt. O să ne distrăm împreună. Nimic serios, fără complicaţii.

La asta se gândise şi ea, dar totuşi ceva nu-i convenea. Din orgoliu probabil. Îşi simţea mândria rănită că el nici măcar nu se gândea la ceva serios. Prostii, se gândi, atâta vreme cât nici eu nu mă gândesc la aşa ceva.

— O simplă idilă? întrebă ea, lăsându-se pe spate în braţele lui pentru a-i privi mai bine faţa. În loc de răspuns, el o bătu părinteşte pe umăr.

— O să ne distrăm bine şi o să ne păstrăm şi silueta. Ce poate fi mai potrivit pentru a petrece vara? De fapt el speră că, odată ce

ea îşi va fi dat seama ce băiat bun

E, va prelungi contractul.

— Bine... de acord, cedă Genna, conştientă că nu mai avea cum să se opună. Îşi scoase mâna stângă dintr-a lui, se uită la ceas, apoi la părul negru a lui Jared.

— Singura întâlnire care ar trebui să te preocupe acum e cea pe care ţi-am aranjat-o cu frizerul. Dacă nu plecăm imediat, vom întârzia.

— Nu-ţi place freza mea? Ochii lui scânteiară în timp ce-şi trecu degetele prin şuviţele negre.

— Arată ca şi cum şoarecii şi-ar fi făcut de cap în timp ce tu dormeai, zise Genna sec.

— Să nu-i spui asta lui Brutus, o să se simtă jignit.

— Ce? L-ai lăsat pe Brutus să te tundă?

— Scumpa mea, râse Jared, pe Brutus îl las să facă tot ce vrea el.

Genna, împreună cu Alyssa, îl duse pe Jared la cea mai bună frizerie din Torry Hills: *La Paradisul Bărbaţilor. Tuns şi Frezat*. Când ieşiră afară din frizerie după jumătate de oră, Jared arăta într-adevăr ca un manechin şi nu ca o vedetă rock. Frizerul avusese inspiraţia să-i taie părul din creştet şi mai ales şuviţele lungi ce-i atârnau pe gât. Arăta acum incredibil de decent şi

Genna abia aştepta să îi mângâie ceafa puternică! Chiar şi lui Alyssa îi plăcea nouă tunsoare, care o făcea să spună într-una că tăticul ei e foarte drăguţ.

— Haina îl face pe om, zise Genna, şi-l duse pe Jared la cel mai luxos magazin de îmbrăcăminte din Torry Hills. Bănuia că nu-i va putea reface aici întreaga garderobă, dar măcar puteau să cumpere câteva cămăşi care să-l facă să nu mai arate ca un păstor ambulant. Jared însă ezită, aruncând o privire dispreţuitoare manechinelor îmbrăcate elegant din vitrină.

— De ce să-mi mai cumpăr haine dacă am atâtea?

Genna îşi puse mâinile în şolduri, uitându-se mustrător la tricoul lui negru de tanchist şi la pantalonii de camuflaj pe care îi purta.

— Mda... eşti foarte potrivit îmbrăcat pentru o aventură în junglele din Nicaragua. Zâmbi şi îi făcu din ochi lui Alyssa. Hai, Lyss, apucă-l pe tati de mână să-l ducem înăuntru! Alyssa chicoti şi începu să sară în jurul lui Jared, trăgându-l de mânecă.

— Hai, tati, hai! Reuşiră să-l bage pe Jared în magazin, cu ajutorul unui vânzător care ţinu uşa deschisă. Cumpărară două cămăşi stil Oxford, o cravată bleumarin cu o

pereche de pantaloni la culoare şi două sacouri. Cum Jared mai era încă încruntat, Genna zise:

— Nu fi trist căci e bine pentru noua ta reputaţie, să fii văzut făcând cumpărături la magazinele din oraş. În plus, când mă vei duce să cinăm în vreun restaurant elegant, nu vei mai fi obligat să porţi una din oribilele cravate pe care le ai pentru cei fără ţinută corespunzătoare.

Jared nu pomeni nimic despre dulapul ticsit cu cămăşi şi cravate de acasă, de vreme ce lui Genna îi plăcea să-l îmbrace ca pe un prinţ. Deşi se cam plictisise la cumpărături, îşi luă revanşa în aceeaşi seară, ducându-se să cineze la restaurantul Leonie's; nu scăpa prilejul să tuşească cu subînțeles în timp ce îşi strângea nodul noii cravate. Următoarele câteva zile le petrecură învățându-l pe Jared să se comporte ca un cetăţean normal al unui orăşel normal. Genna încercă să-l convingă să-şi dea jos cercelul din ureche, dar Jared refuză categoric căci mica bijuterie cu diamant era cadou de la mama lui.

Serile şi le petreceau împreună, luând-o adesea şi pe Alyssa cu ei. Făcură ceea ce făceau oamenii normali: merseră la cinema, cinară în oraş, ba chiar jucară minigolf.

Oriunde mergeau, Jared trebuia să împartă autografe. Întotdeauna semna peticele de hârtie cu zâmbetul pe buze, chiar şi atunci când vreun fan îl întrerupea de la masă. Mulţi dintre fanii lui era femei, atrase de el ca un magnet.

Cele mai multe îi dădeau de înţeles că ar face mult mai multe pentru el dacă ar fi de acord, dar Jared le expedia întotdeauna cu un zâmbet politicos.

Miercurea următoare se suiră toţi trei în Mercedes-ul lui Jared pentru a merge în Hartford. Voiau să facă cumpărături pentru casă şi să meargă la un picnic de îndată ce Jared îşi va rezolva o mică problemă.

Această problemă era de fapt filmarea unei reclame de treizeci de secunde pentru compania antidrog a Ligii Naţionale de Fotbal American.

Genna şi Alyssa primiră permisiunea de a sta în spatele camerelor de filmat, privind armata de machiori şi luminişti, tehnicieni şi cameramani care: se agitau în jurul lui Jared. În toată această hărmălaie, Jared rămăsese impasibil vorbind despre fotbal şi semnând autografe. În momentul în care regizorul strigă: „Motor!”, Jared privi liniştit spre camera de filmat şi-şi spuse textul ca un profesionist. Se făcură trei filmări, iar

Genna a fost mai mult decât surprinsă de prestaţia deosebită a lui Jared în faţa camerelor. Abia acum realiză ea că Jared ştia mult mai multe lucruri decât lăsase să se vadă.

Ce mai, avea un adevărat talent de actor. Era atât de relaxat pe platou. Îmbrăcat în blugi şi într-un tricou strâmt al echipei *Hawks*, cu tenişi în picioare, stătea cu mâinile înfundate în buzunare, sprijinindu-se de o masă.Pe peretele din spatele mesei erau fotografii şi imagini înrămate prezentându-l pe Jared în acţiune pe terenul de fotbal sau în braţe cu trofeele obţinute. Se uită direct în aparat şi vorbi clar şi sincer: „Ca mijlocaş la *Hartford Hawks*, am reputaţia de a fi un tip mai ciudat”.; Zâmbi cuceritor şi imediat redeveni serios: „Dar asta nu înseamnă că mă droghez.Pe teren mă străduiesc să-mi ajut echipa să câștige campionatul. Nu vreau ca drogurile să strice totul. Toată lumea ştie că drogurile sunt o tâmpenie”.

Când Genna îl întrebă mai târziu, de ce nu-i spusese niciodată că face reclame T.V., ridică pur şi simplu din umeri şi zise:

— N-am considerat că e un lucru deosebit, şi apoi o întrebă pe Alyssa: Cum ţi-a plăcut, dulceaţă? Alyssa îi răspunse cu zâmbetul ei

timid.

— Ai fost la televizor, tati?

— O să fiu. O luă în braţe. Reclama va apare sezonul ăsta. Plină de mândrie, Alyssa se întoarse spre Genna.

— Tati al meu joacă fotbal! Genna se abţinu să nu izbucnească în râs.La urma urmei nici ea nu ştia mare lucru despre sport. Jared râse şi îşi sărută fiica.

— Fotbal, iubita mea Mai târziu, mâncară hamburgeri în parc. De fiecare dată când Genna amintea de cumpărături, Jared schimba subiectul. Era prea frumos afară ca să te închizi într-un magazin, zicea el.

În schimb le duse cu maşina în parcul Elisabeth, unde se plimbară prin faimoasele grădini de trandafiri, privind lumea jucând bowling pe iarbă.

Soarele fierbinte şi mireasma ameţitoare a trandafirilor o făcură pe Genna să se simtă ameţită şi slăbită. Îşi spuse că se va putea distra cu el fără să se implice sentimental, dar acum începea să aibă îndoieli. Se simţise atrasă de el încă de la început, dar dorinţa fusese înăbuşită de părerea proastă pe care şi-o făcuse atunci despre el. Problema era că el încetase să mai fie „Jared-imbecilul”.

Dimpotrivă, era cel care şezuse lângă ea

pe podeaua din bucătărie şi îi ascultase răbdător povestea despre o copilărie nefericită. Era un Jared neînchipuit de modest care nu se lăuda cu. Câștigarea campionatului naţional sau cu reclamele de la T.V.Era Jared care avea întotdeauna timp pentru fetiţa lui şi pentru fani. Era Jared ale cărui sărutări o înnebuneau.

Cu toate astea, ar fi o proastă să se îndrăgostească de el, pentru că el nu ar putea avea niciodată o relaţie serioasă cu o educatoare. Şi nici nu era genul de bărbat pe care ea să-l trateze cu seriozitate. Probabil că şi el considera totul a fi doar un flirt de vacanţă, nimic serios. Era o relaţie convenabilă pentru amândoi.

Într-adevăr îşi spuse Genna, nu era nici un pericol pentru ea să se implice prea mult. Tot ce făceau era să lucreze împreună. Condiţiile pe care le hotărâseră în ceea ce privea slujba ei erau foarte clare pentru ea: amici şi colegi de serviciu.

Oricum, era destul de matură să nu se lase prinsă în mreje.

Trecuse mult timp de când nu mai fusese atrasă de nici un bărbat, iar acum vlăjganul ăsta din *Liga Naţională* care îi făcea curte, o făcuse să reacţioneze necugetat. Odinioară, pusese prea mult suflet într-o relaţie şi îi

era teamă să nu i se întâmple acelaşi lucru din nou. Ăsta era motivul pentru care aproape că nu mai ieşise cu bărbaţi de când se despărţise de Allan. Ştia prea bine ce însemna să-ţi dai inima unuia ce nu vrea decât să se joace cu ea. Allan o făcuse să se simtă nesigură pe ea ca femeie, şi să se îndoiască de propria-i judecată. Era firesc să-i fie teamă să nu păţească la fel şi acum. Dar ea şi Jared deveniseră prieteni. Şi n-avea de ce să se teamă. Genna zâmbi uitându-se la Jared care-i punea lui Alyssa pe cap o coroniţă de flori pe care tocmai o cumpărase de la o tarabă.

Tulburare. Asta era tot ce simţea. Era un bărbat arătos şi original în felul lui ciudat. Cu siguranţă, nu era cuvântul acela care începea cu D - dragoste. Era doar o atracţie normală între două persoane adulte care au petrecut mult timp împreună.

Răsuflă uşurată, convinsă că nu e în pericol.

Genna şedea alături de Jared pe treptele de piatră ale verandei lui şi se uită la Alyssa cum se juca cu Flurry. Renunţase în cele din urmă să mai meargă la cumpărături.

— Ai ceva veşti de la avocatul tău? întrebă ea. Jared dădu negativ din cap, uitându-se la fiica lui.

— Paul a spus că ei au făcut primele demersuri şi acum aşteaptă. Nu ştiu care e planul lor de joc dar oricum nu-mi place. Scutură din umeri ca şi cum s-ar fi eliberat de o povară. Hai să schimbăm subiectul şi să trecem la ale noastre.

— O.K., zise Genna. De ce nu mi-ai spus nimic despre reclamele pe care le faci?

Jared ridică din nou din umeri şi sorbi din paharul de cola.

— N-am vrut să fac caz din asta.

— Faci multe chestii din astea? Reclame, vreau să spun.

— Câteva. Ea ştia că e timid şi modest. Ce drăguț din partea lui!

Amy îi spusese că face bani grei cu reclamele pentru câteva produse foarte cunoscute din ţară. Dacă ar fi fost un imbecil arogant, aşa cum crezuse la început, ar fi făcut pe teribilul încercând s-o impresioneze cu chestiile astea.

— Cred că Alyssa e foarte încântată să mă vadă la televizor.

— Aşa e. Ştii, e foarte mândră de tine.

Genna zâmbi văzându-l cum se înroşeşte, în timp ce căţeluşul o apucă de şireturi.

— Aici, Flurry! strigă Alyssa, ţinându-şi cu o mână coroniţa cumpărată de Jared. Îl momi pe Flurry cu o minge roşie de plastic.

— Primeşti onorariu pentru o reclamă cum ai făcut azi? întrebă Genna.

Jared negă din cap, uitându-se la fiica lui care ţipă când căţeluşul sări spre ea.

— Aruncă-i-o, scumpo! îi strigă, iar apoi răspunse la întrebarea lui Genna.

Nu, nu primesc. Ăsta-i un serviciu public. Liga de fotbal plăteşte cheltuielile de producţie, dar nu şi participarea mea. Ei doar mă încurajează să fac clipurile astea; şi chiar dacă n-ar face-o, eu tot aş fi de acord să mă filmeze. E o cauză în care cred sincer. O grămadă de puşti mă privesc ca pe un idol. Consider că trebuie să dau un exemplu bun, mai ales pentru că reputaţia mea nu e tocmai strălucită, îmi place să-i văd pe puşti distrându-se, dar nu vreau să-şi formeze o idee greşită.

Genna reflectă la cele spuse de el în timp ce la radio se auzea o piesă romantică.

La prima vedere, Jared nu părea a fi tipul de om pe care părinţii şi l-ar dori drept model pentru copiii lor - cu freza punk, eu cercelul de diamant şi cu zâmbetul lui seducător. Dar era un erou al sportului şi copiii l-ar fi îndrăgit chiar dacă părinţii le-ar fi interzis lucrul acesta, l-ar fi fost uşor să nu-şi asume nici o responsabilitate, şi să le spună tinerilor să se distreze şi să nu ţină

cont de nimic. Dimpotrivă însă, el le spunea să fie ei însăşi şi să ducă o viaţă morală.

Deodată, se aplecă deasupra lui şi-l sărută pe obraji.

— Eşti tare dulce. Jared îi zâmbi împingându-şi ochelarii de soare pe frunte, astfel încât să-i poată savura din plin albăstrimea ochilor.

— Vezi ce spui, Genna, căci o să încep să cred că sunt preferatul profesoarei.

Zâmbetul îi deveni seducător şi vocea lui o învălui pe Genna. Spuse:

— Foarte bine, n-am nimic împotrivă să fiu preferatul tău.

Genna se uită chiorâș la el şi îl împinse pe iarbă unde imediat a fost atacat de căţeluş. Jared se ridică în picioare şi se şterse de pupăturile lui Flurry, în timp ce Genna şi Alyssa mureau de râs.

— Eşti într-o mare încurcătură, ameninţă el cu degetul spre Genna, în timp ce Alyssa o zbughi în casă cu căţeluşul după ea.

— Sunt înspăimântată, se prefăcu Genna ridicându-se în picioare.

— Cred că am fost rănit.

— În amorul propriu? zise Genna sarcastic. Jared ridică din sprâncene încercând să o facă pe furiosul.

— S-ar putea. Vrei să mergem în cameră

la mine să vedem?

— Eşti imposibil!

— Asta-i culmea. Cu repeziciunea unei feline, o prinse în braţe şi începu să danseze în ritmul straniu ce se auzea de la radio: dur poate, dar nu imposibil.

— Cu siguranţă respingător. Se prefăcea jignită aşa cum se prefăcea că nu-i vede freamătul buzelor atât de aproape de ale ei. El râse.

— Ştii foarte bine că-ţi place. Bernice ieşi pe uşa din spate, făcând semne cu mâna.

— Şefu', la telefon.

— Mersi, Bernice. Se uită cu coada ochiului la Genna şi intră în casă dansând.

Genna îşi înăbuşi un ţipăt de frustrare şi se aşează pe un scaun lângă Bernice.

— E ceva de capul lui, nu-i aşa? spuse bătrâna încrucișându-şi picioarele. Purta o salopetă bărbătească neagră, tenişi cu talpa groasă şi un tricou imens al echipei *Hawks,* care îi acoperea trupul îndesat. Mânecile scurte îi atârnau până peste coate.

— Nu ştiu ce e cu tipul ăsta, zise Genna, scuturând capul tulburată. Stârneşte ceva sălbatic în mine. Cu el, nu ştiu niciodată dacă o să râd sau o să-l pleznesc. Înţelegi ce vreau să zic, Bernice? Bernice îşi înfoie părul cu mâna şi zise râzând:

— Iubito, fostul meu soţ nu putea să stârnească nici un câine, dar eu am citit o grămadă de romane de dragoste şi aş zice că eşti îndrăgostită.

Îngrozită, Genna suspină.

— De Jared Hennessy?

— Nu văd nici un Robert Redford prin preajmă.

— În... dră... de Jared Hennessy, murmură ca pentru sine, cutremurându-se. Aşa ceva nu era posibil. Nici măcar nu putuse pronunţa cuvântul şi prin urmare hotărî că e vorba doar de o pasiune trecătoare. Spuse cu voce tare. Nu, m-a tulburat pur şi simplu. Bernice, îmbujorată, râdea cu lacrimi şi se bătea cu mâinile peste genunchi. Din cauza lipsei de aer, părea că se sufocă.

— Oh, oh... asta-i... bună. Oh, oh, ai cam încurcat-o. Genna se încruntă nevăzând nimic amuzant.

— Ce să spun, foarte nostim.

CAPITOLUL 6

Cuvântul acela care începe cu D.Cum de putuse să i se întâmple aşa ceva. Dar oare ea era de vină? Poate că Bernice se înşela. De două zile, Genna tot încerca să se convingă de asta. Încă o dată, îşi spuse că e doar o pasiune trecătoare. Deşi aşteptase, nimic nu se întâmpla. Pur şi simplu nu avea

linişte. De fapt era ameţită. Oh, Doamne... m-am îndră... Cum de ajunsese să se îndrăgostească de un bărbat ca Jared Hennessy? Cu câteva zile înainte ar fi jurat că nu suporta să-l vadă. *Groaznic*, gândi Genna, aranjând un raft cu haine de fetiţă. Fusese nevoie să cumpere haine şi pentru Alyssa, căci Jared reuşise să termine mare parte din cele vechi la ultima spălare înainte de a o angaja pe Bernice.

N-o să iasă nimic bun din toată afacerea asta, îşi zise. În câteva săptămâni se va termina cu slujba ei, Jared îşi va relua antrenamentele şi ea se va întoarce la grădiniţă, după o vară în care va fi îndrăgostită de cine nu trebuia. Şi era mai mult ca sigur că el nu era... îndr... de ea. Jared se distra doar.

Făcuse din nou o prostie, se implicase fără să vrea într-o relaţie cu un bărbat cu care nu avea nici un viitor. Şi nici măcar nu era genul ei.

Era nonconformist, înflăcărat, extravagant. Ea însă voia pe cineva serios, demn de încredere, plictisitor de normal. Jared examină chipul încruntat al lui Genna şi zâmbi pentru sine. Aşa cum îi spusese Bernice, simţea că ea începe să cedeze.

Bernice îi spusese asta şi acum începea să

o creadă şi el. Nu-l deranja că ea nu era extraordinar de încântată de asta. Important era că reuşise să o cucerească.

Genna era o femeie inteligentă, cu capul pe umeri; mai devreme sau mai târziu va ceda şarmului său. Totuşi, avea nevoie de timp pentru a se obişnui cu ideea.

Dacă ar încerca să facă presiuni asupra ei, l-ar trimite probabil la plimbare. Îi promisese un flirt fără complicaţii. Nu mai era sigur că asta vrea, dar trebuia să se prefacă că e adevărat. Alyssa alesese o bluză de catifea de la cabina de probă,

Jared plăti la casă şi bluza fu adăugată mormanului de pachete de cumpărături.

— Tati, pot să-mi iau o cămaşă de noapte nouă ca să merg cu ea la Courtney? întrebă ea în momentul în care ajunseră la raionul de cămăşi de noapte.

Jared îi aruncă o privire îngrijorată şi, mângâind-o pe păr, o întrebă:

— Eşti sigură că vrei să rămâi peste noapte la Courtney, Lyss?

— Da, tati, te rog lasă-mă. Sunt destul de mare.

— Da, scumpa mea, ştiu că eşti. Genna auzi discuţia, dar nu voi să se bage. Amy promisese că le va duce pe fete la plimbare, la pizza, iar apoi vor înnopta la familia

Dennison. De câteva zile fetiţele numai despre asta vorbeau.

În cele din urmă, Jared se dădu bătut. Cumpărară o cămaşă de noapte albă cu panglici albastre de satin.

Merseră spre centrul comercial, îndreptându-se spre fântâna arteziană unde urma să se întâlnească cu Amy. Cu un gest degajat, Jared luă mâna lui Genna, şi zâmbi când văzu surpriza de pe faţa ei. Cu cealaltă mână Genna o ţinea pe Alyssa. Fără să vrea, cuvântul „familie” începu să-i joace prin cap. Frumos cuvânt. Îi plăcea.

Deşi Jared îi aruncă priviri dulci, Genna continua să privească vitrinele pe lângă care treceau. Nu era pentru prima oară când Jared o lua de mână, dar era prima dată după ce descoperise că se... îndră... de el. O nelinişte stranie şi ameţitoare o cuprinse.Ar fi vrut să fugă şi în acelaşi timp ar fi vrut cu totul altceva.

Amintindu-şi senzaţia pe care o avusese când Jared îi mângâiase sânii goi, Genna începu să gâfâie uşor. Înăuntrul sutienului de dantelă, sfârcurile i se împietriră şi dintr-o dată deveniră hipersensibile la materialul care se freca de ei precum degetul lui Jared în seara aceea. Un val de fierbinţeală o cuprinse.” *Pentru Dumnezeu, Genna,*

termină cu prostiile”. Gândurile erotice i se risipiseră de îndată ce ajunseră în dreptul unui magazin ale cărui vitrine o atraseră întotdeauna, fără să-şi poată permite vreodată să-şi cumpere ceva. În vitrină, unul din manechine, o brunetă apetisantă purta o superbă rochie de tafta violetă. Era cel mai elegant şi extravagant lucru pe care Genna îl văzuse vreodată.

Instantaneu, se poticni.

— Ai văzut ceva ce-ţi place, întrebă Jared, oprindu-se din drum.

— Poftim? Ah.., se bâlbâi ea simţindu-se jenată că se uita la o astfel de rochie.

Pe chipul lui Jared apăru un zâmbet şi ochii îi luciră.

— Ei hai, Gen, recunoaşte că ai pus ochii pe rochia asta.

— Nu-i adevărat, zise ea, înroşindu-se. El zâmbi şi mai tare.

— Genna, uită-te la mine!

— O.K.recunoscu ea, împurpurându-se, e drăguţă.

— Hai s-o probezi!

— Termină cu prostiile.

— Încearc-o, totuşi.

— Ce să fac cu o rochie ca asta?

— O s-o porţi la şcoală, rânji Jared.

— Dacă educatoarele s-ar îmbrăca aşa, ce

să mai vorbim de artiste.

— Atunci cumpăr-o pur şi simplu de distracţie.

— Dar nu e nici o distracţie să dai două mii de dolari pe o rochie pe care n-o s-o port niciodată.

— Încearc-o, Genna, se auzi vocea cristalină a lui Alyssa. Intrară în magazin şi Jared zâmbi seducător unei vânzătoare care îşi făcea de lucru prin preajmă. Aceasta se oferi să-i ajute.

— Vezi? îi şopti Jared la ureche lui Genna.

— Ar fi spus „da” orice i-ai fi cerut. Mai ales dacă ai fi rugat-o să meargă cu tine în Hawaii.

— Nici o şansă, iubito, căci sunt convins că ai fi sărit la mine să-mi scoţi ochii.

Toate femeile din magazin se uitau lung după Jared. El le zâmbea seducător şi le cerea părerea în legătură cu Genna şi minunata rochie. Era de-a dreptul penibil.

Până şi o bătrânică cu părul albastru fu năucită de farmecul lui. Aceasta atinse mâna lui Genna şi o sfătui prieteneşte.

— Încearc-o scumpo, e făcută pentru tine.

— Vezi, zise Jared, au dreptate. În cele din urmă Genna cedă. Luă rochia şi - merse la cabina de probă. Când reveni, toată lumea din magazin izbucni în aplauze.

Jared simţi cum i se pune un nod în gât; Genna era într-adevăr foarte sexy în acea rochie. Ştiuse tot timpul că e adorabilă dar... Doamne Dumnezeule! Rochia îi punea în evidenţă forma perfectă a sânilor şi talia fină.Ar fi vrut să o poarte numai pentru el. Aiurit, îi dădu vânzătoarei cartea de credit.

— Împacheteaz-o! După ce o lăsară pe Alyssa în compania lui Amy, Genna şi Jared continuară să privească la întâmplare vitrinele. Lui Genna încă îi mai ardeau obrajii.

— Încă nu-mi vine să cred că ai cumpărat rochia asta.

— Şi totuşi am cumpărat-o.

— Cred că ţie o să-ţi stea destul de caraghios în ea.

— Iubito, am cumpărat-o pentru tine. Genna se prefăcu că nu observă timbrul emoţionat al vocii lui.

— Cred că Candy, manechinul, o să o poată purta.

— Dar am cumpărat-o pentru tine.

— N-o s-o port!

— Ba o s-o porţi. Jared tocmai se întorcea să-i zâmbească când o văzu că se opreşte deodată în loc şi devine albă ca varul.

— Genna, ce e? Se uită fix la bărbatul ce îşi căuta o cravată, la câțiva metri în faţa ei.

Simţi că totul în ea se prăbuşeşte. Era Allan.

— Genna? Vocea îngrijorată a lui Jared o trezi la realitate.

— Nu s-a întâmplat nimic, dar hai să plecăm de aici. Jared însă nu se clinti. În momentul următor însă, Allan Corrigan se întoarse şi se uită exact spre ea.

Deodată simţi cum nişte braţe vânjoase o strâng şi simţi sărutul lui Jared pe frunte. Îi şopti:

— Fă-mi cunoştinţă cu el, Gen. Stânjenită, Genna se uită în ochii lui şi se simţi încurajată de privirea lui plină de înţelegere. El o sărută tandru pe vârful nasului.

Oricine i-ar fi privit, ar fi fost sigur că sunt o pereche de îndrăgostiţi. Jared o înghionti, zicându-i:

— Vreau să arăţi fericită, draga mea. Genna afişă un zâmbet larg, apropiindu-se de ultimul bărbat de pe lume cu care ar fi vrut să se întâlnească.

— Allan! la te uită, chiar tu!, zise ea voioasă, apăsând pe fiecare cuvânt.:

Allan îşi ridică capul.

— Genna! Continua să ţină în mână o cravată maro din mătase. Nu era la fel de înalt ca Jared, iar costumul în dungi scotea în evidenţă constituţia lui firavă.

Totuşi, arăta bine în felul său, căci era destul de aranjat - începând cu părul lui blond dar rar, pieptănat îngrijit şi terminând cu pantofii lui de lux.

— Ce mai faci? o întrebă. „*Îmi vine să vomit*”, se gândi Genna.

— Bine, foarte bine, răspunse şi zâmbi şi mai tare, gândindu-se cât de forţat arăta zâmbetul acesta pe faţa ei. Cu o privire scânteietoare, Jared o ciupi.

— Fă-mi cunoştinţă cu... prietenul tău, iubito.

— Poftim? Ah, da! Jared, dă-mi voi să ţi-l prezint pe Allan Corrigan, o veche...

Persoană... pe care am cunoscut-o, zise încruntată. Allan, el este Jared Hennessy.

— Mijlocaşul? rosti Allan, vădit surprins. Lui Jared îi veni să spună: „Bineînţeles, tâmpitule”, dar zise doar:

— Exact. Gennei îi veni să râdă isteric. Allan era întotdeauna aşa de fudul. Niciodată nu-l impresiona nimic. Acum părea foarte stânjenit.

În schimb, Jared arăta de-a dreptul agresiv, un mascul posesiv al cărui teritoriu fusese ameninţat. Privirea lui fioroasă îl ţintui pe Allan.

— Cât de bine zici că o cunoşti pe Genna mea? Involuntar, Allan făcu un pas înapoi.

Genna bătu uşor pe toracele lui Jared, chipurile pentru a-l calma.

— Te rog, Jared, nu fi urâcios. Doar suntem în lume.

Nervos, Allan mototoli cravata de mătase pe care se gândise s-o cumpere.

— Să vedeţi, domnule Hennessy... Nu aveţi de ce să vă temeţi... Adică, vreau să spun... Genna şi cu mine... nu e nimic... Jared scrâșni din dinţi.

— Cum, Genna n-a însemnat nimic pentru tine? Făcu un pas înainte şi-l apucă de guler în timp ce Genna încerca să-l oprească. Allan ţinea cravata de ambele capete ca şi cum mătasea fină l-ar fi putut apăra.

— N-am vrut să spun asta, se văită el.

— Serios, Jared, îl certă Genna, adunând bagajele de pe jos. O să fiu nevoită să te pun în lesă dacă te mai porţi aşa. Fără să-şi ia ochii de la Allan, Jared se aplecă spre Genna şi o sărută grăbit pe buze.

— Hai, scumpo, hai să mergem acasă, mârâi el. Genna îi aruncă o privire lui Allan, abia stăpânindu-şi râsul. Acesta arăta ca cineva care tocmai scăpase cu bine din ghearele unui tigru. Părul i se făcuse măciucă.

— Mi-a părut bine să te văd, Allan, zise ea în timp ce Jared o cuprindea posesiv de

mijloc.

— Ne mai vedem noi, Corrigan, zise Jared rânjind. Apropo, ar trebui să-ţi cumperi cravata asta urâtă, se potriveşte la costumul tău.

În timp ce se îndrepta spre locul de parcare, Genna începu să chicotească pentru ca, în cele din urmă, să râdă în hohote, ţinându-se cu mâinile de burtă.

Jared se căuta prin buzunare şi începu să rontăie nişte bomboane.

— Oh, oh, zise ea în cele din urmă, trăgându-şi sufletul. Săracul Allan, arăta ca electrocutat. Credea că o să-l sfâșii. Ce înscenare grozavă.

Jared se forţă să zâmbească. Se gândea ce-ar zice Genna dacă ar şti cât de puţin jucase teatru. Niciodată în viaţa lui nu fusese gelos sau posesiv, dar de data asta ar fi vrut să-l calce în picioare pe Corrigan doar pentru că o cunoştea pe Genna.

Femeia asta îi trezea toate instinctele. Revenindu-şi la normal, Genna se gândea acum la cele întâmplate.

De un an de zile se temuse de această întâlnire şi iată că Jared reuşise să salveze situaţia.

— De ce ai făcut asta pentru mine? întrebă ea mirată.

Jared descuie portiera *Mercedes-ului*, apoi se uită lung la ea.

— Acum suntem o echipă, Genna. Coechipierii se ajută întotdeauna la nevoie.

Genna ştia că dacă ar fi fost singură în magazin l-ar fi evitat cu orice preţ pe Allan şi apoi s-ar fi învinovăţit într-una de laşitate. Dimpotrivă, Jared i-a dat impresia că a mai câștigat ceva din respectul pentru sine pe care-l pierduse atunci când Allan o jignise în amorul propriu, atunci când hotărâse să termine relaţia cu ea. Sunt... îndr... de el, se gândi. Ridicând o mână, mângâie cu dosul degetelor obrazul neted a lui Jared. Un fior magic îi străbătu braţul. I se părea că e o femeie de pe stradă care încerca să seducă un bărbat într-o parcare.

Jared o trezi la realitate, spunându-i:

— Haide să cumpărăm o îngheţată, Gen. Genna nu scoase nici cinci cuvinte pe drumul de întoarcere. Jared nu încercă să spargă liniştea, lăsând-o cu propriile-i gânduri, însă o studie atent în timp ce conducea maşina. Ce fusese Corrigan ăsta pentru ea? Un iubit? Mai mult? Şi ce dracu îi făcuse nenorocitul ăsta, de o lua la sănătoasa când îl vedea?

Genna stătea privind absentă pe geam, frecându-şi cu mâna glezna luxată. *La naiba,*

înjură Jared în gând, n-ar fi trebuit să renunţe aşa repede la cârjele acelea. Îi spusese de atâtea ori lucrul acesta, dar degeaba. Era de o încăpățânare uriaşă.

Bineînţeles că o iubea şi pentru asta.

O iubea. Gândul acesta îl copleşea şi-l încălzea. Ce mai, era îndrăgostit până peste cap. S-ar fi bătut cu oricine pentru a o avea. Ori o cucerea, ori îşi pierdea minţile.

Spera din tot sufletul ca ea să nu-l mai iubească pe Corrigan. Gândul ăsta îl speria serios. Corrigan era genul de afacerist plicticos. Cravatele pe care le purta erau mai interesante decât propria lui personalitate. Era exact ceea ce căuta Genna. Jared parcă *Mercedes-ul* în garaj lângă *Corvette-ul* negru. Opri motorul şi zise uşor iritat.

— Vrei să intrăm să bem ceva?

„Doar dacă e ceva mai tare decât băutura răcoritoare”, se gândi Genna, dar zise:

— Cum să nu. Îl urmă pe Jared în casă, şchiopătând un pic. Continua să se gândească la Allan, la cât de tare se înşelase în privinţa lui. Nu era deloc genul de femeie care să se implice într-o relaţie fără a se gândi bine la ceea ce face. Fusese foarte sigură că se va înţelege cu Allan. Cum de putuse să se înşele atât de amarnic?

Era chiar atât de lipsită de judecată?

Jared se învârtea prin cameră aprinzând luminile. Nu era târziu, dar vântul adunase norii într-o aglomeraţie întunecoasă şi în aerul de vară se simţea apropierea ploii. Se îndreptă spre bucătărie să toarne ceva în pahare, dar deodată se opri. Tăcerea devenise prea apăsătoare. Poate ar fi putut face ceva să înveselească atmosfera. Voia să afle acum dacă îl mai iubea pe imbecilul de Corrigan. O întrebă blând:

— Tipul ăsta, Corrigan, e genul de bărbat pe care-l vrei? Oare mă dai la o parte pentru un afacerist chel şi insipid? Să ştii că mă jigneşti.

Absentă, Genna repetă totuşi vechiul ei argument.

— Nu e deloc rău să vrei un bărbat cu o profesie serioasă.

— Atunci mărită-te cu un jocheu, zise Jared sarcastic. Genna nu ripostă, dar era gata să izbucnească în lacrimi. Crezuse sincer că Allan Corrigan e bărbatul visurilor sale.

— Gen? se auzi vocea caldă şi delicată a lui Jared. Îi simţi respiraţia în ceafă şi mâinile pe umeri încât abia reuşi să nu-i cadă în braţe.

— Nu, zise răguşită, Allan Corrigan nu e

deloc ceea ce vreau eu. Odinioară am crezut asta, şi am făcut o mare greşeală.

— Şi ai mai făcut o greşeală, spuse întorcându-i faţa spre a lui. Îi ridică uşor bărbia, iar cu degetul mare şterse grijuliu urma unei lacrimi pe obraz. Nu poţi judeca un om după haine pentru că nu ştii niciodată ce se poate ascunde în spatele unui tricou murdar. *Câtă dreptate avea*, se gândi Genna, uitându-se la el cu buzele cuprinse de tremurul unui început de zâmbet.Ar fi putut jura că Allan e un bărbat veritabil, ca şi costumele pe care le purta, dar se dovedise a fi superficial şi inconsecvent.Pe de altă parte, cu puţin timp în urmă, nimeni n-ar fi putut-o convinge că Jared Hennessy e mai bun.

Întâmpina cu bunăvoie sărutul lui Jared; se simţea ca şi cum s-ar fi întors acasă.

În braţele lui se simţea protejată şi în siguranţă. Era ca şi cum n-o mai sărutase nimeni altcineva. Îşi puse braţele în jurul gâtului său şi răspunse la sărut, simţind cum încetul cu încetul cedează. Nu mai conta că Jared nu purta ac de cravată şi cercel în ureche. Era atent şi grijuliu, inteligent şi drăguţ. Făcea cât o duzină de tipi de genul lui Allan Corrigan. Zâmbi aproape de buzele lui.

— Mmm... ce gust bun ai. Jared o trase din ce în ce mai aproape şi corpurile li se contopeau încetul cu încetul. Îşi înfundă o mână în bogatul ei păr castaniu. Buzele se jucau drăgăstos cu loburile urechilor.

— Vreau să fac dragoste cu tine, Genna. Tu?... Simţi că i se opreşte respiraţia în timp ce aştepta şi se rugă. Genna îşi puse capul pe pieptul lui, ascultându-i inima. Zâmbi şi se uită la el. Inima lui bătea din ce în ce mai tare.

— Vreau să facem dragoste, Jared. Zâmbiră amândoi.

— O.K., zise el ridicând din umeri. Tu m-ai convins să o fac. Ţinându-se de mijloc, se îndreptară spre camera lui Jared, singura din casa în care Genna nu păşise încă. Era mult mai aranjată decât îşi imaginase ea. Un tricou era pus pe spătarul unui scaun dar nici o haină nu atârna pe sertarele şifonierului, iar patul era făcut.

Patul. Genna zâmbi. Era un pat enorm cu rama de stejar, montat pe un piedestal înalt. Aprinse veiozele de pe noptiere şi camera se umplu cu o lumină aurie. Se aşezară faţă în faţă, privindu-se, ţinându-şi mâinile, zâmbind, lipindu-se unul de celălalt. Nu se grăbeau, nu erau nervoşi, doar simţeau apropierea plăcerii. Se purta ca şi cum s-ar

fi iubit de ani de zile. Se sărutau pe obraji, pe gât, pe gură. Genna se bucură că Jared purta acum un tricou normal, dar şi mai bucuroasă fu când şi-l scoase şi ea putu să-i mângâie magnificul piept. Era atât de frumos cu pielea lui bronzată, acoperită de păr negru. Îl privea însetată de dorinţă, mângâindu-l cu vârful degetelor, simţindu-i pielea netedă şi caldă.

Jared n-o întrerupse, privind-o în ochii cenuşii, însetaţi de dorinţă. De fapt asta aşteptase. Să facă Genna pasul hotărâtor în legătura lor. Aproape că i se tăie respiraţia când degetele ei îi apăsară uşor sfârcurile. Lăsând capul în jos, Genna începu să-l răsfeţe cu limba ei caldă şi umedă.

Jared îşi mai păstră controlul până în clipa când îi văzu ochii mari şi întunecaţi.

Mârâi uşor, se aplecă să o sărute şi o dezbrăcă de bluza albă de bumbac şi de sutienul de dantelă. Gândurile lor se armonizară în liniştea camerei în momentul în care sânii ei tari îi atinseră pieptul lui musculos şi viril. Câteva minute rămaseră pur şi simplu îmbrăţişaţi, savurând această primă etapă a desfătării amoroase. Genna îşi lăsă capul pe spate, aşteptând o nouă sărutare, de data aceasta mai profundă decât înainte. Dulceaţa gurii ei îl aştepta şi

tremură când buzele li se atinseră, limba lui pătrunzând adânc înăuntru. Sânii îi ardeau de dorinţă, Jared le cuprinse carnea moale, frecându-le sfârcurile de pieptul lui.

Genna gemu de plăcere şi de dorinţă, împingându-se în el. Pântecul ei emana valuri de căldură la atingerea virilităţii lui aţâţate.

Undeva departe, foarte departe în minte, Genna realiză că nu se mai simţise niciodată aşa de bine. Mai ales, nu mai fusese niciodată atât de îndrăzneaţă. Jared reuşea să scoată la iveală tot ce era mai feminin în ea.

— Desfă-mi fermoarul, iubito, îi sugeră el la ureche.

Genna se lăsă complet posedată de dorinţă. Nu mai ezită, nu mai era timidă.

Lacome, mâinile ei alunecară pe cureaua pantalonilor lui, apoi mai jos, trăgând de inelul fermoarului. Nu ezită să-i dea jos blugii şi slipii care-i stăteau în cale.

Jared făcu la fel, coborând cu mişcări lente pantalonaşii şi bikinii ei.

Se apropiară din nou unul de celălalt, fiecare dorind înfocat atingerea celuilalt.

Pasiunea lor începu să clocotească şi Jared aproape că o zdrobi în braţe pe Genna. Ea se ridică pe vârfuri şi se lipi de

el, simţind bărbăţia lui netedă şi tare între ei. Limba lui Jared plonja cu dezinvoltură şi începu un du-te-vino în ritmul dragostei. Se eliberaseră de ultimele resturi de îmbrăcăminte. Jared dădu la o parte cuvertura bleumarin şi o ajută pe Genna să se întindă pe pat, apoi se aşeză alături de ea, acoperind-o cu sărutări. Mâna lui îi atingea pieptul, mijlocul iar apoi alunecă uşor între coapsele ei despărţite şi începu să se joace cu degetele prin cârlionţii negri. Genna suspină de plăcere când Jared o mângâie intim. Degetul său mare găsi zona cea mai sensibilă, fierbinte de dorinţă şi o pătrunse cu degetul, sporindu-i plăcerea.

— O să fie extraordinar, draga mea, şopti aproape de gâtul ei.

— Da, zise ea printre gâfâituri, împreunând mâinile la spatele lui. Nu mai simţise niciodată ceva atât de profund. Jared era atât de deosebit, era prietenul ei şi urma să fie iubitul ei. Gemând, se întoarse spre el şi căută cu mâna bărbăţia lui. Voia să-i ofere plăcere, să-l facă să ardă şi să se consume de plăcere. Jared mormăi, o muşcă cu dinţii de umăr în timp ce mâna ei începu să-l dezmierde domol.

O dorea! Sângele i se încinsese dar totuşi nu simţea nevoia să se grăbească. Voia să

atingă, să savureze fiecare bucăţică din ea. În fine, avea să fie a lui şi voia ca asta să dureze o veşnicie. Genna simţea la fel. Îl dorea cu tot trupul dar nu voia o satisfacţie furtunoasă. Senzaţiile pe care le trăia erau prea intense, prea minunate pentru a se termina atât de repede. Cu o răsucire a şoldurilor, Jared ajunse în genunchi între coapsele ei. O sărută şi o muşcă uşor de ureche.

— Te simţi în siguranţă, scumpa mea?

Genna murmură pierdută un „da” şi-l trase şi mai aproape de ea. Jared alunecă deasupra ei, căutându-i sânii, mâinile lui frământară rotunjimile pline şi fragede în timp ce le inspira parfumul proaspăt. Cu o încetineală înnebunitoare, limba lui trase un cerc în jurul aureolei vineţii pentru ca în final să muşte mugurele tremurător. Aproape că îi venea să urle de plăcere. Închise ochii cu putere.

Jared alunecă din ce în ce mai jos, sărutând-o pe pântec, sub buric până ce Genna se deschise pentru el, oferindu-i dulcea comoară a feminităţii ei. Îi murmură numele şi se arcui din spate. Gura lui se reîmpreună cu a ei, în timp ce o pătrundea lent în interiorul feminităţii ei din ce în ce mai fierbinte. Mâinile îi alunecară sub ea,

cuprinzându-i şoldurile. Continua să împingă încet.

— Jared! gemu ea.

— Te doare, iubito?

— Nu, şopti ea, atingându-i obrazul cu mâna tremurândă. E atât de bine!

Copleşită de dragoste, Genna nu putu decât să-i murmure pierdută numele.

Trupurile lor se balansau încet spre împlinire. Se mişcau în armonie perfectă, în timp ce plăcerea îi purta în sus, tot mai sus, spre piscuri, şi apoi dincolo...

Fusese perfect. Se întinseră împreună în cearşafurile mototolite. Genna îşi aşeză capul pe umărul lui Jared şi acesta o mângâie pe spate.

Erau atât de profund satisfăcuţi încât nu mai simţeau nevoia să vorbească. Se desfătară aşa o vreme cu senzaţia produsă de dragostea lor.

Jared fu cel care rupse tăcerea. Genna i se dăduse fizic, dar între ei mai existau bariere emoţionale şi se hotărî să le sfarme.

— Spune-mi ce-a fost între tine şi Corrigan. Surprinsă, Genna ridică capul, privi în jur şi îşi simţi inima bătând mai tare. Oare să îndrăznească să-i spună lui Jared?

Simţindu-i ezitarea, Jared o ciupi de obraz.

— E O.K., iubito, poţi să-mi spui. Doar suntem prieteni, nu?

Da, se gândi Genna. *Putea să-i spună căci era prietenul ei.*

— Eu i-am acordat o mult mai mare importanţă decât ar fi meritat.

Era conştientă că încă nu se vindecase căci experienţa cu Allan îi făcuse o rană pe suflet care încă nu se vindecase complet. Îşi închipuise că „te iubesc” însemna acelaşi lucru şi înăuntrul şi în afara dormitorului. Îşi jurase să nu mai facă a doua oară aceeaşi greşeală. Jared o aştepta să continue, sărutând-o încurajator pe frunte.

— Ar fi fost mai simplu dacă... dacă n-aş fi rămas însărcinată, zise ea, şi ochii i se umplură de lacrimi. A fost un accident, îţi jur, nu o plănuisem.

Braţele lui o strânseră mai tare, căci îl impresiona felul în care lua asupra ei întreaga vină. Într-un fel, Jared ştia la ce se gândise Allan, căci şi el bănuise întotdeauna că Elaine rămăsese intenţionat gravidă.

— Crede-mă, n-aş fi putut s-o fac intenţionat, zise Genna. N-ar fi fost cinstit pentru nimeni, mai ales pentru copil.

— Te cred, Gen, o linişti el.

— Allan nu m-a crezut. A făcut o scenă îngrozitoare, acuzându-mă că vreau să-l

oblig să mă ia de nevastă. Era foarte furios şi punctul culminant a fost când mi-a strigat: *„Ţi-ai făcut-o singură, cu mâna ta. Să te văd cum ai să te descurci*!” Şi a plecat. Jared se gândea că dacă l-ar mai vedea vreodată pe imbecilul de Corrigan, l-ar tăia bucăţi. Cum de putuse ticălosul ăla să o lase aşa speriată şi neajutorată! încercă să se calmeze.

— Şi ce ai făcut? Genna zâmbi trist.Ar fi vrut copilul chiar şi împotriva voinţei lui Allan. Şi era pregătită să facă sacrificii pentru a-l păstra.

— Nimic. Ştii, viaţa îţi joacă adesea feste. Două zile după ce-i spusesem lui Allan, am pierdut sarcina. Slavă Domnului că eu şi Amy eram în Hartford pe vremea aceea. Nimeni din Torry Hills nu a aflat vreodată, altfel aş fi rămas fără serviciu.

— Crezi că te-ar fi concediat? zise el privind-o în ochi.

— Ai mai auzit tu educatoare nemăritată şi însărcinată?

Jared căzu pe gânduri câteva clipe. În ciuda revoluţiei sexuale, Torry Hills rămăsese un orăşel cu principii conservatoare şi oamenii de bine de aici n-ar fi tolerat o asemenea situaţie.

— Înţeleg, zise el într-un târziu.

— Oricum, spuse ea ridicându-se într-un cot şi privindu-l cu ochi trişti, asta face parte din trecutul meu nefericit. Uite, am stricat toată, seara cu povestea asta!

Jared o privea şi suferea alături de ea. Biata de ea, trecuse printr-un adevărat iad şi totuşi reuşise să se pună pe picioare. Genna Hastings era într-adevăr o femeie deosebită. Şi acum era a lui.

— Nu-i adevărat, iubito, o sărută el, trăgând-o peste el. O mângâie pe spate şi se juca cu părul ei mătăsos. Poţi să-mi spui orice, draga mea. Doar sunt prietenul tău. Poţi conta pe mine, orice s-ar întâmpla.Ar fi vrut să-i spună că o iubeşte, dar se temea că nu era chiar momentul cel mai potrivit.

— Ştiu şi îţi mulţumesc.

— Eu îţi mulţumesc pentru că împărţi cu mine necazurile tale.

Acum nu-i mai unea numai dragostea fizică ci şi încrederea pe care şi-o acordaseră unul altuia.

CAPITOLUL 7

Era aproape ora doisprezece când telefonul aflat lângă patul lui Jared sună şi îi trezi pe amândoi. El ridică receptorul şi mormăi:

— Alo?

— Jared, sunt Amy. Iartă-mă că te-am

trezit, dar...

— S-a întâmplat ceva cu Alyssa?

— Nu, dar e supărată.

— Vin acolo imediat. Coborî din pat şi îşi trase blugii pe el înainte de a pune receptorul în furcă.

— Ce s-a întâmplat, Jared? zise Genna cu vocea tremurândă.

Trăsăturile lui Jared se crispară în timp ce îşi căuta hainele.

— Alyssa a avut iarăşi un coşmar, zise el încălțându-se. Părăsi camera fără să-i arunce măcar o privire. Genna rămase sprijinită pe perne. De asta ezitase el când a trebuit să accepte ca Alyssa să doarmă în altă parte. Un alt coşmar! Fără îndoială avea legătură cu accidentul în care pierise mama ei. Biata copilă! Se pare că era doar treaba lui Jared. Ei bine, se va descurca el.

Vis-a-vis, Jared nu se mai obosi să bată la uşa familiei Dennison. Se năpusti înăuntru şi pătrunse ca o furtună în camera de zi unde Amy încerca să o liniştească pe Alyssa. Fiica lui plângea în hohote.

— Vino încoace micuţo, îi zise luând-o în braţe. Tăticu e aici cu tine, scumpa mea.

— Cred că a avut un coşmar, zise Amy, întinzându-i lui Jared gentuţa lui Alyssa.

— Ştiu, îmi pare rău, Amy. Amy clătină din

cap înduioşată. Îndepărtă cu mâna şuviţele de păr ce se lipiseră pe faţa lui Alyssa.

— Totul e O.K., mititico! Poţi să mai vii şi altă dată. Dar Alyssa începu să plângă şi mai tare.

— Nu... — Sunt... o fetiţă cuminte, spuse ea printre sughiţuri în timp ce treceau strada.

— Ba cum să nu, draga mea, îi şopti Jared cu inima frântă.

— Ba nuuu... se văicări ea. Genna îi întâmpină la intrare şi îi urmă până în camera lui Alyssa unde aprinse veioza de lângă patul cu baldachin şi dădu la o parte plăpumioara. Apoi se sprijini de tocul uşii, în caz că ar fi avut nevoie de ea, dar totodată nevrând să deranjeze.

Jared se descălţă şi îşi întinse picioarele în pat, cu Alyssa încă plângând pe umărul lui. Încercă să o liniştească cu cuvinte duioase şi sărutări, mângâindu-i părul. Îşi ridică privirea îndurerată şi o întâlni pe a lui Genna, nerăbdătoare să ajute. Închise ochii pentru a-şi stăpâni lacrimile - era în stare să ţină piept unor fotbalişti de o sută de kilograme năvălind asupra lui, dar se simţea sfâșiat şi neputincios când micuţa lui plângea.

— Tati... a fost... visul acela urât, zise

Alyssa trăgându-şi sufletul.

— Ştiu, scumpa mea. A trecut totul acum. Mânuţa lui Alyssa mângâie cămaşa de noapte pe care o cumpărase special pentru ocazia aceea. Din nou şiroaie de lacrimi îi apărură pe faţă.

— Nu sunt o... fetiţă cuminte...

— Ba eşti, Lyss, zise Jared cu voce groasă. Şi oamenii mari au uneori coşmaruri. O şterse cu batista pe faţă. Din păcate, era a nu ştiu câta oară când i se întâmpla aşa ceva. O înveli şi îi puse păpuşa preferată în braţe.

— Uite-o pe Dollie, ce cuminte e, îi zise, legănând-o uşor. Totuşi, fetiţa continua să plângă.

— Vrei să ne jucăm, dulceaţă? Ea dădu afirmativ din cap. Jared continuă.

— O.K., hai să închidem atunci ochii.

— Nuuu... ţipă fetiţa îngrozită, încât Genna se gândi ce viziuni groaznice trebuie să aibă când închide ochii.

— Scumpete, trebuie, insistă cu blândeţe Jared. Ştii, nu-i aşa? închizi ochii şi ce vezi? Pleoapele lui Alyssa sclipeau de atâtea lacrimi.

— Ah... cerul.

— Aşa, un cer frumos şi albastru. Vorbea rar, cu vocea lui caldă îndemnând-o să se

relaxeze şi să doarmă. Mâna lui o mângâia neîncetat pe păr. Aşa, un cer albastru şi nori albi, mari şi pufoşi. Altceva, ce mai vedem?

— Iarbă... şi flori.

— Multe flori, de toate felurile şi de toate culorile. Albastre şi galbene, şi roz... E o pajişte. E cald şi bine, iarba e unduită de vânt. Şi ce mai vedem? Ce e în iarbă?

— Iepuraşi, zise Alyssa, ducându-şi un deget în gură. Ţopăie şi se joacă.

— Şi se distrează? Alyssa dădu afirmativ din cap.

— Şi sunt şi căţeluşi...

— Aleargă cumva prin iarbă cu Flurry? Sugându-şi degetul, fetiţa mai dădu o dată din cap şi apoi adormi. Jared o mai ţinu în braţe câteva minute apoi o sărută pe creştet şi o puse în pat. Făcu lumina mai mică şi se îndreptă spre Genna. Era adus de spate iar faţa îi era palidă şi trasă. Genna îl luă în braţe şi-l mângâie, simţindu-l împovărat de grijă. Jared îşi lăsă capul pe umărul ei.

— Ce sfârşit nenorocit pentru aşa o noapte! îmi pare rău.

— Nu-ţi face griji pentru mine, îi răspunse ea, bătându-l pe spate. Se întâmplă des asta? Jared se desprinse de ea, îşi băgă mâinile în buzunare şi se sprijini de tocul

uşii.

— Mai rar ca înainte. Atunci se întâmpla în fiecare noapte.

— E din cauza accidentului? El confirmă dând din cap şi uitându-se în pământ.

— Era pe partea şoferului. Şi era plină de sânge, nu de la ea... Înţelegi. Cât aş vrea ca Alyssa să nu fi fost în maşina aceea! Aş da orice să o scap de coşmarurile astea!

Întoarse capul să-şi privească fata dormind. Genna se gândi că e aproape la fel de vulnerabil ca şi Alyssa. Oare bărbatul acesta fusese atât de puternic şi sigur de sine acum două ore, când făcuseră dragoste? Se înduioşă. Îşi aminti că el îi spusese că formează o echipă şi că trebuie să se ajute unul pe altul. Dorea să-i ofere acum ajutorul ei.

— Te-ai descurcat destul de bine, îi zise ea.

— Fac şi eu tot ce pot, oftă Jared. Oare Simone Harcourt s-ar descurca mai bine? Oare n-ar lăsa-o pe Alyssa singură noaptea? De trei zile aveau necazuri. Genna presimţise asta dar se hotărâse să nu intervină. Începând cu dimineaţa următoare nopţii coşmarului, răsfăţata fetiţă a lui Jared deveni un tiran neînduplecat pentru tatăl ei. Asculta bucuroasă de Genna şi Bernice, dar

nu făcea deloc ce-i cerea Jared. Dacă el voia să mănânce, ei nu-i era foame.

De fiecare dată făcea exact pe dos.La început, Jared nu-i dădu prea multă atenţie, considerând că e doar o toană de-a lui Alyssa. Cu trecerea zilelor însă, situaţia se agrava şi el începea să-şi piardă răbdarea.

Neajutorată, Genna îl urmărea cum devine din ce în ce mai trist şi mai tulburat de purtarea fetiţei. Genna bănuia cam unde era cheia problemei, dar el nu accepta nici un sfat. Nu voia să pară un tată incapabil. Genna trebui să se mulţumească să asiste neputincioasă la bătălie.

Între timp, se ocupă de casa lui Jared. Atârnă tablouri pe pereţi, cumpăra o masă cu scaune pentru sufragerie. Alături de cristalurile din vitrină aşeză un serviciu nou de porţelan. Trofeele şi fotografiile lui Jared fură aranjate într-un scrin de stejar lângă biroul din camera de zi. Genna se străduia să-l implice cât mai mult pe Jared în această activitate.La urma urmei era casa lui. Deşi el o rugase să facă această treabă, se simţea stânjenită de faptul că îi aranja noua imagine „normală”.

Bizareria făcea parte din personalitatea lui. Oare avea altcineva dreptul să-i dea sfaturi? Pe de altă parte, părea sincer

hotărât să-şi schimbe modul de viaţă.

— Manechinul ăsta trebuie să dispară, îi zise Genna pentru a treia oară în timp ce discuta pe verandă despre cât de frumoasă era acum peluza. După ce scăpară de păsările de plastic, venise acum rândul lui Candy.

— Te rog, Gen, Candy şi cu mine suntem împreună încă din liceu.

Intransigentă, Genna îşi încrucişă mâinile, bătând semnificativ din picior. Jared ar fi vrut să o înfrunte, dar se gândi că la urmei urmei ea era profesoara... şi ce mândreţe de profesoară! Se uită la ea şi îl cuprinse dorinţa, căci trecuseră cam multe zile de la prima noapte împreună. Şi era atât de drăguţă cu boticul acela supărat! Purta o pereche de blugi uzaţi care se mulau pe trupul ei de parcă ar fi fost îndrăgostiţi de el. În plus, mai purta şi bluziţa aceea bleumarin din seara când se hârjoniseră în bucătărie. Se uită apoi la Candy, din şezlongul ei, părea că se uita la ei şi aşteptau să i se hotărască soarta. Drace, îi plăcea de ea! începuse să-l cam agaseze toată această afacere - a fi „normal”. Dacă el voia să aibă un manechin pe verandă, de ce n-ar fi putut avea unul? Doar nu făcea rău nimănui.

— Poate că ar putea fi îmbrăcată altfel, mai decent, sugeră el. Se uită critic la Candy. Imaginează-ţi-o într-o rochiţă vaporoasă şi înflorată - ceva foarte feminin. Şi poate că o pălărie mare de paie.

— Va continua să fie un manechin.

— Da, dar unul îmbrăcat foarte drăguţ.

— Oamenii normali nu ţin însă manechini pe verandă.

Jared se încruntă, uitându-se la casele din josul străzii.

— Dar vecinul nostru Theron Ralston are un manechin-jocheu.

— Theron Ralston e un bigot. Mai e şi membru în Consiliul şcolii şi pot să-ţi spun exact ce părere are despre un bărbat care poartă cercel în ureche şi are un manechin în verandă. O să te facă homosexual, şi comunist, şi drogat împuţit.

— Nu e deloc treaba lui, se înfurie Jared, mângâind peruca blondă al lui Candy.

— Aşa e. Dar m-ai angajat să fac o treabă şi asta fac. Deşi ţi se pare imposibil, la sfârşit vei arăta şi tu ca un om normal. Se încruntă dând cu ochii de tricoul lui negru, lăbărţat. Un porc conducea o Harely-Davidson iar dedesubt scria: „*Născut pentru a fi dur*”. Zise hotărâtă:

— Candy trebui să dispară. Nu mă

interesează unde o duci, dar să n-o mai văd în faţa ochilor. Jared îi cuprinse mijlocul.

— Spune-mi adevărul Gen. Eşti geloasă?

— Pe un manechin? Eşti bolnav, Hennessy?

— Stai liniştită, iubito. Între Candy şi mine e doar ceva platonic.

— Sper, răspunse sec Genna, altfel o să ai nevoie de altcineva să te facă om normal.

Chicotind, Jared o ciupi de fund şi se îndreptă dansând. Îi strigă:

— Dacă o scot pe Candy din verandă, pot să mai pun un flamingo?

— Categoric nu. Drept cine mă iei?

Un bulgăre de noroi negru aterizează instantaneu pe adidaşii lui Jared. O văzu pe Alyssa care scormonea pământul cu o lopăţică în jurul unui arbust.

— Ce faci, Alyssa? Genna îşi muşcă buzele auzind vocea impacientată a lui Jared. Era gata-gata să-şi piardă calmul. Expresia revoltată de pe faţa lui Alyssa îi dădu de înţeles lui Genna că scena era greu de evitat.

— Sap pământul, se răsti Alyssa, fără a-şi ridica ochii.

— Nu poţi săpa în grădină? întrebă el, de astă dată mai blând. De ce nu te duci să te joci în lada de nisip?

— Pentru că nu-mi place! Alyssa ştia că Jared se chinuise o zi întreagă să-i facă lada cu nisip. Era ca şi cum i-ar fi dat o palmă şi îl dureau vorbele ei.

Jared deveni palid; un muşchi îi juca la maxilar. Genna se abţinu cu greu să nu intervină. Îi iubea pe amândoi şi o durea să îi vadă certându-se, dar ştia că totul trebuia să se termine într-un fel sau altul.

— Alyssa, du-te în grădină! apăsă Jared pe cuvinte.

— Nu.

— Alyssa, am spus să te duci!

Pleosc! altă bucată de noroi căzu pe încălţările, lui Jared.

— Domnişoară Alyssa Hennessy, zise el ameninţător, apucând-o de o mână. Du-te în camera ta! Alyssa îşi smulse mâna şi aruncă lopăţică spre el, ţipând:

— Nu!

— Haide odată, Alyssa! El făcu un pas de avertisment spre ea, moment în care fetiţa izbucni în plâns şi ţâşni spre casa lui Genna. Cu faţa roşie, Jared se răsuci şi o privi alergând. Apoi îşi şterse meticulos adidaşii, modelând un bulgăre tare.

Genna se cutremură auzindu-l cum înjură birjăreşte apoi îl urmări azvârlind bulgărele în josul străzii. Bulgărele trecu razant pe

lângă un pudel ce începu să schiaune. Fără ca măcar să se uite la Genna, Jared intră în casă.

Câteva secunde mai târziu, Bernice ieşi cu o faţă descompusă. Îşi desfăcu braţele şi se lipi de uşă, ca şi cum ar fi vrut să oprească un monstru să iasă din casă.

— Ţi-e bine, Bernice? o întrebă Genna.

— Mda... Aa... Cred că o să mă duc la plimbare puţin.

— Bună idee.

— Mai bine decât să rămân aici şi să mă trezesc cu capul spart. Aruncă o privire nervoasă peste umăr. Vezi, poate reuşeşti să-l scoţi pe şefu la cină, sau, dacă devine prea agresiv, poate-i azvârli nişte carne crudă pe fereastră.

— Lasă, Bernice, am eu grijă de el. Simte şi el nevoia să mai fie singur un pic.

Intrând în bucătăria ei, Genna dădu cu ochii de Alyssa care şedea pe canapea şi plângea de mama focului. Fără să scoată vreun cuvânt, o luă în braţe; fetiţa suspină.

— O vreau pe mami!

— Ştiu, scumpa mea, zise Genna mângâindu-i codiţele negre. Ştiu că ţi-e dor de ea.

— Vreau să vină înapoi din ceruri. Fă-o să vină înapoi!

Genna simţi un junghi în inimă. Nu asta ar fi trebuit să-i spună unui copil.

— Îmi pare rău, Lyss, dar nu e chiar aşa de simplu.Aş vrea să pot. Eşti supărată pe ea pentru că a plecat în cer? Fetiţa izbucni din nou în plâns şi îşi lăsă capul pe pieptul lui Genna.

— Scumpa mea, nu trebuie să plângi. Să ştii că mămica ta nu te-ar fi părăsit dacă ar fi avut de ales. Sunt sigură că te-a iubit foarte mult.

— Mi-e dor de ea.

— Ştiu. Tăcură un timp, căci Genna o lăsa pe Alyssa să se înfrunte cu propriile sentimente.

— Îl iubesc pe tati, şopti Alyssa. Genna îi şterse lacrimile şi o strânse şi mai tare în braţe.

— Tati ştie şi te iubeşte şi el. Dar ştii că l-ai supărat, nu? Alyssa dădu afirmativ din cap.

— Nu sunt cuminte. L-am supărat şi el nu mai vrea să fiu fetiţa lui.

— Nu-i adevărat, scumpo, o asigură Genna. Dacă o să-i spui că-ţi pare rău, o să te ierte. Ştiu sigur că o să vrea întotdeauna să fii fetiţa lui. În cele din urmă lacrimile lui Alyssa se uscară, regretele o părăsiră şi adormi în braţele lui Genna. Aceasta o

întinse pe canapea, fără să ţină seama de genunchii ei murdari şi o acoperi cu o pătură. Cerul după-amiezii se înnorase, anunțând venirea ploii şi, deşi se făcuse întuneric, Genna nu aprinse nici o lampă. Când începu să picure, se ridică şi se duse în bucătărie să facă o prăjitură. După ce termină, se aşeză lângă Alyssa, strângându-şi picioarele sub ea ca o pisică.

Nu trecu mult şi Jared intră prin uşa din spate. Părul îi era ud, picăturile de ploaie îi pătaseră tricoul şi blugii. Arăta ca şi cum şi-ar fi pierdut cel mai bun prieten.

Ochii lui, întotdeauna plini de veselie, erau acum cuprinşi de nelinişte.

Nu spuse nimic, ca şi cum n-ar fi văzut-o pe Genna pe canapea. Ea îl privea în timp ce el îşi contempla fiica. O luptă cumplită se ducea în interiorul lui.La un moment dat întinse o mână spre fetiţa adormită, dar intenţia fu abandonată şi mâna îi căzu inertă pe lângă corp.

Se întoarse şi începu să se plimbe prin încăpere, oprindu-se în faţa unui scrin aşezat sub scară. Contempla mulţimea de bibelouri întruchipând animale. Genna veni şi se aşeză în spatele lui, pentru ca el să ştie că era acolo în caz că avea nevoie de ea.

— Nu ştiu ce să mă fac, zise el cu voce

răguşită, încerc atât de mult să fiu un tată bun pentru ea.

— Dar chiar eşti un tată bun.

— Serios? întrebă el uşor ironic, fără să se uite la ea. Atunci de ce mă simt ca ultimul om? Cum de nu ştiu niciodată ce trebuie să fac şi întotdeauna dau greş în momentele cele mai importante?

Poate că avusese totul prea uşor, se gândi Jared. Niciodată în viaţa lui nu ştiuse ce însemna să lupţi pentru a avea ceva. Totul îi ieşise instinctiv bine: profesia i se potrivea ca o mănuşă. Acum însă îşi dorea mai mult ca orice să fie un tată bun şi nu ştia cum să facă. Nu ştia unde greşise. Era ca şi cum întreaga linie a apărării de pe terenul de fotbal s-ar fi prăbuşit şi el ar fi rămas singur, cu mingea în braţe, neştiind ce să facă cu ea. Poate că nu era menit să fie un tată bun. Poate că nu era în stare. Poate că lui Alyssa i-ar fi mai bine cu mătuşa ei. Tresări când Genna îi puse mâna pe umăr.

— Jared eşti un tată foarte bun pentru Alyssa. Doar că nu poţi fi şi o mamă la fel de bună. Năucit, Jared se holbă la ea.

— Ascultă-mă, continuă ea. Alyssa a rămas de curând fără mamă! E speriată, îndurerată, supărată. E o povară destul de mare pentru o fetiţă de cinci ani. A fost

crescută de o femeie şi e o mare diferenţă pentru ea să stea numai cu tine acum. O să faci treabă bună, numai că eşti prea îngăduitor cu ea.

— Crezi că o răsfăţ?

— Un pic, zâmbi Genna.

— Probabil că ai dreptate. Doar că ne vedem atât de rar şi îmi place să-i fac cadouri şi să fiu cu ea. Vreau să mă placă. Genna se uită când la tată, când la fiică.

— Lyss te iubeşte, Jared. Are nevoie doar de puţin timp pentru a-şi reveni. Amândoi aveţi nevoie de asta. Tulburat, Jared zise:

— Cum Dumnezeu de eşti atât de deşteaptă?

— Am psihologia ca specializare secundară.

— Asta o să mă coste ceva bani în plus, nu-i aşa, domnişoară educatoare? se strâmbă Jared.

— Nici o grijă, o să trec pe nota de plată. Grimasa de pe faţa lui dispăru când o luă în braţe.

— Să treci şi îmbrăţişarea asta pe nota de plată. Am nevoie de ea. Uite, azi am primit încă o scrisoare de la avocatul lui Simone. Acţiunea de intentare a procesului continuă şi ei susţin că nu sunt potrivit pentru Alyssa.

— Oh, Jared! zise Genna, blestemând-o în gând pe cumnata lui şi momentul nepotrivit pe care şi-l alesese.

— Şi dacă are dreptate? şopti el deznădăjduit.

— Ascultă-mă bine, Jared Jay Hennessy, zise Genna pe cel mai pedagogic ton posibil, fixându-l cu privirea. Eşti tu un pic cam ciudat, poate un pic mai mult, dar nu-mi pot imagina un tată mai bun pentru fetiţa asta. Bagă-ţi bine asta în cap!

— Da," doamnă profesoară", râse el, deşi câteva lacrimi îi umeziră ochii.

Cum şi Genna stătea să plângă, el o strânse mai tare în braţe.

— Oh, Gen, mi-e aşa de frică să n-o pierd!

— N-o s-o pierzi, zise ea rugându-se în gând să i se adeverească spusele.

Cu mult efort Jared îşi şterse lacrimile şi se lăsă pe spate ca un câine care adulmecă.

— Plăcintă cu mere!

— Şi glazurată.

— Mamăă... Genna alergă în bucătărie şi se întoarse cu o tavă de prăjituri şi două pahare cu lapte. Îl găsi pe Jared întins pe canapea lângă fiica lui. Apoi se duse în bucătărie să pregătească cina.

CAPITOLUL 8

— Sfinte Sisoie! se tângui Amy. Tot mai

faci prăjituri?

— Bună dimineaţa, Amy, zise Genna amabilă, fără să ridice ochii.

— Ei, acum ce-a mai făcut? Amy îşi mişcă trupul rotofei spre tejghea.

— Cine? se făcu Genna că nu înţelege. De fapt era îngrozitor de întristată de ultima veste pe care o aflase, continuarea procesului de custodie.

Oare cum îşi închipuie femeia aceea că va dovedi incapacitatea lui Jared?

— Ei, cine? Papa Pius, răspunse sarcastic Amy, desfăcându-şi doza de cola dietetică pe care o adusese cu ea.

— Serios că nu ştiu.

— Dar acolo ce faci? întrebă Amy suspicioasă.

— Prăjituri pentru Crăciun.

— Zău? Dar suntem în mijlocul verii.

— De Crăcin n-o să am timp liber.

— O să fii cumva ocupată să spui glume din astea bune?

Din fericire, uşa din spate se deschise.

— Un colet pentru Genna Hastings.

— Oare nu mai bate nimeni la uşă în casa asta? se uită Genna aspru la băiatul care intrase. Ochii îi căzură pe vaza din mâinile lui. Era din sticlă albă, delicată, cu marginea ondulată, plină de frezii albe şi

mov.

Fără alte comentarii, Genna o puse în sufragerie şi începu să citească bileţelul: „Pentru ieri, când am avut nevoie de tine şi ai fost lângă mine -J.J.”.

Amy dădu curierului două turte cu Moş Crăciun şi acesta făcu ochii mari, în timp ce Genna râdea cu lacrimi. Amy îi stăvili curiozitatea dându-l pe uşă afară, apoi se întoarse nerăbdătoare să audă confesiunea lui Genna. Aceasta însă se refugiase în spatele unei batistuţe roz cu care îşi sufla nasul. Şi mai curioasă, Amy se întinse după bileţel.

— E cumva de la Jared? întrebă ea. Văzând că Genna nu-i răspunde, îşi trânti o mână pe masă şi începu să chicotească zgomotos.

— Am ştiut-o eu. I-ai căzut în mreje, recunoaşte!

— Aiurea! Genna voia să râdă puţin pe socoteala lui Amy şi curiozităţii ei morbide.

— Ha! El îţi trimite flori şi tu te smiorcăi.

— O reacţie alergică, ce să-i faci!

— Sigur, sigur, alergie la adevăr. Haide, Hastings, nu te mai preface atâta!

Buf! se auzi o uşă.

— Genna, în seara asta îţi pui rochia cea nouă. Te scot la dans.

— La dracu', Hennessy, se zise Amy, Genna era cât pe-aci să se prăpădească de dorul tău. Genna zâmbi prietenos.

— Da, Amy tocmai îşi făcea numărul de acrobaţie!

Jared muşcă cu poftă dintr-o tartă în formă de săniuţă şi zise:

— Extraordinar! îmi ascunzi ceva, Genna?

— Păi... da... zâmbi Genna năstrușnic. Chiar o surprinsese cadoul lui şi se simţea atât de îndrăzneaţă încât făcu câțiva paşi spre Jared. Asta îl şocă pe Jared. Dacă Amy voia o confesiune de ce să nu facă una care să o dea gata? Jared ezita totuşi, dar Genna îl prinse şi-şi aruncă braţele de gâtul lui. Îi zâmbi provocator şi-l sărută pe gură dându-i jos şapca de baseball. Şocată, Amy începu să ţipe.

Încălzit, Jared se dădu înapoi şi zise:

— Genna! Genna însă zâmbi ca un drăcuşor.

— Te iubesc! Amy ţipa din nou şi se îndreptă împleticindu-se spre uşă.

Zâmbind enigmatic, Genna se apucă să spele vasele pe care le folosise la prăjituri. O spusese în gura mare şi se simţea atât de bine! îl iubea pe Jared Hennessy. Cu el nu avea dubiu, nici nu se punea problema să-l iubească pentru profesia lui. Singurul lucru

incert cu el era viitorul - nu ştia cât timp va dura totul.

Nu ştia însă care era reacţia lui, fusese de acord cu o prietenie fără obligaţii şi acum recunoştea în public că îl iubeşte. Ea fusese pur şi simplu sinceră şi sperase că lui nu-i va displace acest lucru.

Oricum, mă voi gândi altă dată la asta, hotărî ea în cele din urmă. Se va gândi mâine. Aşa cum spusese Scarlet din Pe aripile vântului în final: *„Şi mâine e o zi.”* La urma urmei, în anii '90 o femeie îşi putea permite o aventură de o vară.

Totuşi, ea nu mai trecuse prin asta. Fusese la cursuri de vară, avusese slujbe de vacanţă, dar niciodată o aventură. Era o femeie prea practică şi prea emancipată pentru aşa ceva. Acum avea treizeci de ani şi avea de gând să depăşească orice piedică. O să-l iubească pe Jared cât se va putea, iar când totul se va termina, nu avea regrete. Jared o cuprinse din spate cu braţele şi se lipi strâns de ea. Genna tresări simţind partea lui cea mai masculină atât de aproape de fundul ei. Gânguri când el o muşcă uşor de ureche.

— Îţi dai seama că au trecut patru zile şi patru nopţi de când am făcut dragoste? şopti el cu gura aproape de gâtul ei.

— Serios? se miră ea, simţind că i se înmoaie picioarele. Aşa de mult?

— Chiar aşa de mult, zise el, balansându-şi provocator şoldurile.

Genna gemu şi lăsă să-i cadă cârpa de vase în apă. Se sprijini de masă, dând frâu liber senzaţiilor ce o cuprindea.

— Bernice şi Alyssa fac aluat. Am aflat că asta durează mult timp. Degetele îi alunecară sub tricoul ei, mângâindu-i sânii.

— Mult timp... vorbele îi fluturară pe buze. Doamne ce putea face bărbatul ăsta din ea!

— Nu mi-ai arătat niciodată partea de la etaj a casei tale, zise el, plimbându-şi vârful limbii în sus şi în jos pe gâtul ei, în timp ce cu degetele făcea cercuri mici în jurul sfârcurilor ei aţâţate. Pun pariu că sunt o mulţime de lucruri interesante acolo sus.

— Mmm...

— Hai, eu încui uşa şi tu îmi arăţi ce ai sus, da?

— Mmm... Genna nici nu-şi dădu seama când ajunseră sus. Ştia sigur doar că îl dorea pe Jared până la inconştienţă, ca şi el de altfel. Dacă prima dată nu se grăbiseră, de data asta fu exact contrariul.

— Te vreau, rosti Jared răguşit, sărutând-o. Îi ridică picioarele în jurul şoldurilor lui goale şi o pătrunse fără nici un preambul. Şi

Genna era mai mult decât pregătită căci o excitase atât de tare înainte. Îşi plimbă mâinile pe spatele lui, savurând toropeala dulce a unirii lor.

Jared o privi o clipă.Sub el, Genna era cea mai minunată fiinţă din lume. I se dădu atât de uşor, fără rezerve, fără ezitări. Îl iubea. Un fior îi trecu prin suflet. Asta îi mai trebuia pentru a fi fericit, să-l iubească această femeie.

Ochii ei se deschiseră şi privirile lor se uniră în timp ce trupurile lor se mişcau în dansul plăcerii. Se îndreptau cu viteză nebună spre limita pasiunii şi, atingând-o, îşi luară zborul.

Cu numele ei pe buze, Jared îşi lăsă capul pe umărul ei şi căzu greu deasupra ei.

Deşi erau aproape afară din pat şi el cântărea o tonă, ei nu-i păsa. Niciodată înainte nu se mai simţise atât de mulţumită şi atât de împlinită.

— Te iubesc; zise ea simplu, conştientă că ar putea fi respinsă. Deschise gura să mai adauge că e o femeie matură, care se poate descurca şi cu o relaţie de scurtă durată, dar el îi închise gura cu un sărut.

— Vorbeşti serios Gen? întrebă el cu vocea aceea răguşită care o înnebunea, privind-o adânc în ochi. Îi zâmbi tandru şi îi ridică

tricoul. Ţinându-şi corpurile unite, Jared se aplecă şi începu să muşte şi să sărute cu voluptate sânii ei dulci.

Genna gemu şi un val de dorinţă o cuprinse mai puternic ca înainte. Simţi cum i se revărsa pasiunea prin braţe, prin picioare, prin tot corpul. Buzele lui începură deodată să-i sugă însetat sfârcurile.

Degetele lui Genna se pierdură în părul lui negru. Simţea ceva atât de profund până în adâncul pântecului. Îl simţea renăscând în ea, mişcându-se într-un ritm ameţitor care o înnebunea.

— Eşti al naibii de senzuală, zise el, muşcând-o uşor de gât. Chiar cuvântul ăsta „senzuală”, era nepotrivit pentru ce simţea Genna în momentele acelea.

Pierzându-şi controlul asupra minţii şi trupului, ea plutea, abandonându-se, ca un fulg. Jared se rostogoli şi Genna ajunse deasupra lui.

— Ridică-te, iubito, îi ceru el cu voce răguşită. Ea se supuse, primindu-l şi mai adânc în ea. Cutremurându-se de plăcere, Jared îi şopti:

— Draga mea, scoate-ţi te rog tricoul.

Genna se supuse ameţită şi sânii ei rotunzi şi fragezi săltară în momentul în care se arcui pe spate. Tricoul căzu la întâmplare

pe un scaun, aruncat de Genna care îşi întoarse privirea înflăcărată spre Jared. Acestuia i se opri răsuflarea când ea începu să se mişte încet, aşa încât el să-i simtă cochilia mătăsoasă şi fierbinte făcută parcă anume pentru el. Capul i se rostogoli pe spate, iar şuviţele negre i se revărsară pe spate. Jared îşi sprijini picioarele pe pat, fără să realizeze că încă mai era încălţat în adidaşi. Scrâșnii din dinţi, luptând cu pornirea ultimă ce-l copleşise. Luă mâna lui Genna şi o duse spre valea înrourată a unirii lor.

Ochii ei se deschiseră brusc în momentul în care explozia de împlinire le zgudui trupurile.

— Te iubesc, Genna, şopti Jared făcând-o să se întindă deasupra lui.

Se lăfăiră extenuaţi, plini de fericire, Jared mângâie curbura şoldurilor ei ca şi cum ai mângâia o pisică. Era înnebunit de formele ei fine şi dulci. Se simţea atât de minunat! Stăteau amândoi cu capul pe perna ce avea o broderie fină care mirosea a levănţică, a vară şi a Genna.

— Eşti atât de frumoasă! Genna chicoti.

— Nu sunt frumoasă, sunt simpatică. Alintând-o, Jared zise:

— Eşti adorabilă.. O strânse în braţe şi se

uită în jur, studiind interiorul dormitorului ei. Avea stilul lui Genna, nu prea mare, dar foarte feminin, o îmbinare reuşită a frumosului cu utilul. Mobila, cumpărată parcă la o licitaţie de vechituri, era revopsită în alb şi împodobită cu broderii vechi, figurine de porţelan şi buchete mici de flori uscate. Ăsta era bârlogul ei, locul unde venea să citească romane de dragoste sau să răsfoiască reviste de modă, deşi ea n-ar recunoaşte asta niciodată.

Se întrebă dacă Genna se simţise vreodată liberă, fără griji, întocmai ca un copil.

Oare făcuse ea vreodată ceva nebunesc? Se îndoia. Probabil că, încă din copilărie se străduise să fie altfel decât tatăl ei. Era într-adevăr ieşit din comun că-i mărturisise iubirea ei. Asta înseamnă foarte mult pentru el: Genna să declare că iubeşte un... asemenea individ ca el! Şi cu Amy ca martor! Ar fi vrut să-i spună cât de mult însemna ea pentru el, dar se abţinu.

Ar fi fost o prostie din partea lui să forţeze nota acum, mai ales că la început ea nu avusese chef să aibă de-a face cu el. De dragul lui Genna, trebuia să aibă răbdare.Ar fi putut face orice pentru ea. Jared zâmbi şi se întinse, simţindu-se satisfăcut.

— Mulţumesc pentru flori, zise ea,

mângâind cu piciorul coapsele lui musculoase.

Reuşiră în cele din urmă să-i scoată blugii şi adidaşii din picioare. Lui Genna îi plăcea atât de mult să-i simtă trupul. Era atât de puternic, şi nu numai în sens fizic. Era hotărâtă să savureze fiecare clipă petrecută cu el..

— Cu plăcere. Mulţumesc şi eu pentru ajutor, răspunse Jared.

— Ai clarificat ceva cu Alyssa?

— Mmm... Am stat de vorbă aseară. Cred că s-a rezolvat... ştii, sentimentele pentru mama ei. Adevărul e că întotdeauna am fost gelos pe timpul petrecut de Elaine cu ea. Acum mai e şi chestia asta cu Simone...

Genna îl mângâie pe faţă, simţindu-i încordarea.

— Dar nu ţi-a spus avocatul că nu ai motive să te îngrijorezi? Eşti tatăl ei şi, datorită mie, eşti pe cale să devii un cetăţean model.

— Ştiu. Şi totuşi... Şi Genna avea un mic tremur dar, pentru a şi-l ascunde, îşi trase cearceaful peste umerii dezgoliţi.

— Am senzaţia că are un as în mânecă, ceva ce nu voi fi în stare să contracarez.

Bătu cu palma funduleţul lui Genna. Uite, peste două săptămâni încep

antrenamentele.

— Numai două săptămâni? Genna se blestemă că scăpase această întrebare; nu voia să-i dea impresia că se legase prea mult de el. Nimic din ceea ce se întâmplase nu le dăduse motive să creadă că relaţia lor ar putea dura mai mult de o vară. Dacă a-l iubi însemna a-l lăsa să plece, cu siguranţă asta va face.

Crezând că se simte jenată, Jared îi ridică bărbia şi o întrebă:

— O să-ţi fie dor de mine, Genna? Ea zâmbi crispat, nereuşind să-l privească în ochi

— Nu te umfla în pene, Hennessy.

— Ce femeie dură eşti, Genna Hastings! Râse apucând-o de mâini şi rostogolindu-se cu ea: Ei, mergem sau nu la dans în seara asta?

— Să dansăm? întrebă Genna, fără să fie prea atentă, căci nu putea ignora respiraţia masculină ce o învăluia.

— N-ai mai auzit de dans, e o activitate socială. Orgă de lumini, ring de dans...

— Ah da, sigur, zise ea admirându-i pieptul musculos.Pe pântecul lui plat se alungea o dâră subţire de păr care apoi se lărgea tot mai mult spre zona lui cea mai masculină.

— Mi-ar plăcea să mergem, păpuşico, dar nu vreau să insist, zise el, observând una din tristeţile din ochii ei. Genna se înroşi şi îl împinse jos din pat, întinzându-se după tricoul ei.

— Eşti îngrozitor de înfumurat.

— Scumpo, ar trebui să recunoşti că eşti moartă după mine.

Ottis Paige, zis „Bobo”, ocupa întreg etajul întâi al casei lui Jared. Era cel mai fioros şi mai masiv bărbat pe care îl văzuse Genna vreodată. Stătea în camera de zi a lui Jared, uitându-se la Bobo, şi pe faţa ei era întipărită o expresie de amabilitate şi groază.

Jared îl prezentă drept „cel mai agresiv vârf de atac din Univers” şi Genna presupuse că ăsta era un compliment.Pe urmă băieţii se salutară în stilul lor caracteristic - lovindu-și palmele, capetele şi împingându-se cu degetul arătător.

În harababura de pe birou, Jared îşi căută cheile de la maşină. Doar printr-o minune puteai găsi ceva printre atâtea hârtii mototolite. Continuând să caute aşa acul în carul cu fân, Jared zise:

— Bobo o să aibă grijă de Lyss cât timp vom fi plecaţi.

— Mmm… mârâi Genna printre dinţi.

— Eu n-am nevoie să fiu îngrijită, zise Alyssa legănându-şi picioruşele de pe scaunul unde era cocoţată. Oricât de nepoliticos era, Genna nu se putu abţine să nu sugereze că fetiţa ar putea merge cu ei. Auzind asta însă, Bobo afişă un zâmbet „cutremurător”, de ursuleţ de pluş. Vorbi uşor sâsâit:

— Îmi pare bine să vă cunosc, domnişoară Hastings.

— Bobo are diplomă de Master în educaţia copiilor.

Fără să fie mirată, Genna îi oferi mâna lui Bobo.

— Îmi pare bine să vă cunosc domnule Paige. Prietenii lui Jared sunt întotdeauna plini de surprize.

— Tati, Genna s-a îmbrăcat în rochia cea nouă zise Alyssa din vârful scaunului rotitor. Jared o luă în braţe fredonând un refren de jazz cu o femeie îmbrăcată într-o rochie nemaipomenită. Bobo clătină din cap.

— Omul ăsta e nebun.

— Am observat şi eu asta, răspunse Genna cu un surâs.

Alyssa se căţără ca o maimuţă pe umerii masivi ai lui Paige.

— Lyss, să fii cuminte cu unchiul Bobo, zise Jared luând-o pe Genna de mână şi

ieşind pe uşă şi să nu-i confişti tot mărunţişul de prin buzunare.

Merseră la braţ în josul aleii până la maşina neagră *Corvette* a lui Jared. Se lăsa seara. Ceva mai jos, Theren Ralston îşi lustruia manechinul-jocheu, iar nevastă-sa alerga după pudel. Prinzând-o pe Genna între ei şi maşină, Jared rânji a la Jack Nicholson.

— Ţi-am spus cumva, domnişoară Hastings că în rochia asta arăţi ca un diamant de un milion de dolari? Genna roşi. El continuă:

— Domnişoară Hastings, s-ar zice că nu prea eşti obişnuită să auzi laude din partea bărbaţilor.

— Ai putea avea dreptate dacă n-ai fi atât de îngâmfat.

— Ce vrei, nu puteam scăpa ocazia să te răsfăţ atât de dulce.

Jared atinse uşor buzele ei, cu grijă să nu-i mânjească rujul. Totuşi, Genna trebui să şteargă o urmă de roşu de pe buza lui inferioară. Avea cea mai senzuală şi mai fascinantă gură din lume şi zâmbea în atâtea feluri! Se uită în ochii lui albaştri şi simţi că iubeşte fiecare părticică din el. Nici un bărbat din viaţa ei nu avusese atâta stil ca Jared. Într-adevăr, se simţea ca o

prinţesă în rochia asta elegantă şi extravagantă cumpărată de Jared. Se simţea foarte frumoasă şi uşor stânjenită de asta. Se temea ca lumea să nu o considere mai mult fandosită decât prinţesă.

Jared clătină din cap ca şi cum i-ar fi citit gândurile. Ea zise:

— Domnule Hennessy, oare ţi-am spus că arăţi teribil de bine în seara asta?

Adevărul era că sacoul negru îi venea foarte bine, punându-i în evidenţă umerii laţi. Gulerul alb al cămăşii, butonii strălucitori şi papionul negru îl făceau să arate extrem de elegant, ca să nu mai vorbim de pantofii negri italieneşti, pe lângă care maşina ei costase probabil o nimica toată, ca de altfel şi pantalonii lui negri călcaţi la dungă.

— Îţi place de mine aşa, pus la patru ace?

— Vezi, Hennessy, să nu ţi se urce la cap.

— Scumpo, chiar aş fi vrut să-mi iau un tricou, dar m-am gândit că aş fi prea sobru pentru tine.

— Ca să vezi! Mă întreb dacă costumul ăsta ţi-a fost trimis tot de fani.

— Bănuiesc că te-ai convins singură de contrariu. Gurile li se apropiară. Deodată însă, bliţul unui aparat de fotografiat o făcu pe Genna să sară în sus.

— Dumnezeule, Amy, vrei să facem infarct? strigă Genna.

— Mi-ai prins bine profilul? întrebă Jared, schimonosindu-se la Amy.

Aceasta le aruncă un zâmbet victorios, salutându-i cu aparatul.

— Eu doar imortalizam momentul. Vă doresc distracţie plăcută, copii. Făcu un ultim retuş la părul Gennei.

— Vai, îţi mulţumesc," mămico", zise Genna, dând ochii peste cap. Şi să nu ne aştepţi," copiii" vor mânca nişte bomboane după bal.

Adevărul e că Genna nu prea ştia la ce să se aştepte. Se gândea la o discotecă modernă, foarte şic, sau oricum ceva de genul ăsta. Când colo era vorba de un loc elegant, dar de modă veche. *Cooper Beeches* era un fel de conac construit la începutul secolului, deosebindu-se mai ales prin copacii aliniaţi pe aleea din faţă.La vremea respectivă, un baron ridicase casa cu intenţia de a-i face pe vecinii săi bogaţi şi nesuferiţi din Hartford să pălească de invidie. Familia acestuia dispăruse în anii patruzeci şi vechea clădire, lăsată o vreme în paragină, fusese cumpărată de un întreprinzător şi transformată în hotel de lux.

Pe jos era marmură lustruită sau parchet, tablourile atârnate aveau rame aurite, iar ferestrele înalte aveau draperii de mătase şi catifea.

Marea sală de dans era aidoma celor din „Marele Gatsby”. Totul era alb cu auriu şi ringul de dans strălucea ca o oglindă.La un capăt al încăperii o orchestră de jazz interpreta piese din anii patruzeci. În ţinută de seară, perechile dansau sau şedeau la mese, sorbind şampanie din cupe de cristal.

Genna era uluită.La braţul lui Jared, aproape că îi era frică să păşească în mijlocul celor de acolo, care săltau respectuos. I se părea că era în altă lume. Nu-i venea să-şi creadă ochilor, până când Jared o luă în braţe pe ringul de dans.

— Văd că eşti surprinsă.

— Cred şi eu. Adevărul era că nu ştia niciodată la ce să se aştepte din partea lui Jared. Se simţea ca un pilot de formula unu, era palpitant dar totodată înfricoşător.

— Prinţeso, de câte ori să îţi atrag atenţia că îţi ghicesc gândurile?! Lasă-te şi tu odată de beţia vitezei!

— Aş face-o, dar am impresia că din clipă în clipă voi fi trimisă la bucătărie.

— Asta-i versiunea ta la Cenuşăreasa?

— Eu îi spun Gennăreasa.

— Ei bine, Gennăreaso, află că n-ai de ce să te temi pentru că prinţul tău fermecător n-o să te lase din braţele lui.

— Eşti sigur că mai ai loc şi pentru mine? Propria ta persoană ocupă şi aşa o grămadă de spaţiu.Ar fi putut dansa toată noaptea. Trupurile lor se mişcau în armonie perfectă, aşa strâns lipiţi unul de altul, obraz lângă obraz.

Singurul moment care-i deprimă fu ultimul cântec. O femeie cu păr roşu, fardată violent şi într-o rochie de paiete ţipătoare se postă la microfon şi începu să cânte o melodie despre un bărbat ce îşi părăseşte iubita. Textul acesta o atinse pe Genna, Jared urma să plece peste două săptămâni la antrenamente şi apoi începea campionatul de fotbal. Ce se va alege de dragostea lor? Se lipi mai strâns de el. Avea să se mulţumească doar cu prietenia lor.

Jared îi spuse că o iubeşte, dar ştia că o asemenea afirmaţie e nesigură, mai ales la un bărbat prins în mrejele pasiunii. Când se termină melodia, Jared o sărută pe gură şi Genna îi sorbi sărutul pentru a-şi potoli zbuciumul inimii.

— Dacă nu ne-ar fi aşteptat un „baby-sitter”, te-aş fi dus şi am fi avut un sfârşit perfect pentru seara asta. Imaginaţia lui

Genna se aprinse închipuindu-şi cearşafurile de satin şi mobila de mahon sculptat.

Şi ei doi goi, întinşi acolo, jurându-şi iubire veşnică. Zise cu disperare:

— Poate altădată. Jared o mângâie pe păr, cu inima plină de dragoste. Lipită de el, ea îl privea în ochii trişti, dar plini de dorinţă. Oare îi era chiar aşa de teamă de o relaţie serioasă cu el?

— Altădată cu siguranţă, draga mea, zise el, urmărindu-i cu degetul conturul buzelor întredeschise.

CAPITOLUL 9

Exact ca în Cenuşăreasa, când ceasul bătu, seara lor de vis luă sfârşit. Dar nu oricum, ci într-un mod deplorabil, căci Simone Harcourt îi aştepta în camera de zi a lui Jared. Genna ghicise cine e, fără să i se spună. De îndată ce trecură pragul,

Jared rămase pironit. Pentru o vreme, atmosfera rămase îngheţată din cauza privirilor ucigătoare pe care şi le aruncau cei doi cumnaţi.

În cele din urmă Otis se ridică.

— Sper că v-aţi distrat bine, căci altfel...

— Alyssa a fost o bomboană, ca de obicei. S-a dus la culcare devreme, dar nu cred că doarme prea bine acum, zise el şi aruncă o

privire semnificativă spre ex cumnata lui Jared.

— Mi-a făcut plăcere să vă cunosc, domnişoară Harcourt. Femeia abia înclină din cap. Genna se gândi că Simone e la fel de frumoasă şi rece ca o sculptură de gheaţă. Şedea pe un fotoliu bej cu spatele drept ca un stâlp şi cu mâinile ei elegante adunate în poală. Avea aproape patruzeci de ani, părul negru tuns scurt, un machiaj impecabil şi trăsături nobile. Costumul ei făcut de comandă trăda un corp slab, uscat. Picioarele, pe care le ţinea unul peste altul, erau lungi şi graţioase.

De îndată ce Bobo ieşi pe uşă, Jared rupse tăcerea cu o voce a cărei răceală o făcu pe Genna să se înfioare.

— Uite ce e, Simone...

— Ar fi trebuit să-mi închipui că nu te voi găsi acasă, zise femeia acuzator.

Jared îi aruncă o privire ucigaşă.

— De ce să mă simt vinovat când nici măcar nu ai avut bunul simţ să mă avertizezi că soseşti? Simone se făcu că nu înţelege, dându-şi seama că exagera. Totuşi, era bine să preia ea ofensiva.

— Văd că iar chefuieşti. Ce localuri ieftine mai frecventezi acum? Jared scrâșni din dinţi.

— Genna şi cu mine am fost” la *Copper Beeches* şi e prima dată după două luni când ies şi eu undeva. Şi nu cred că asta te priveşte în vreun fel, continuă Jared, din ce în ce mai ameninţător.

Genna îşi dădu seama că el mai avea puţin şi îşi pierdea cumpătul. N-ar fi fost deloc bine, acum când adversara lui, perfect lucidă, încerca să-i întindă o cursă.

Puse o mână pe antebraţul lui tare ca piatra.

— Jared, te rog, prezintă-mă dacă vrei. Dându-şi seama că e şi ea de faţă, lui Jared i se îmblânziră trăsăturile.

— Genna, dă-mi voie să ţi-o prezint pe Simone Harcourt. Cred că asta spune totul, zise el cu subînțeles. Simone, ea e Genna Hastings, vecina mea.

— Ce convenabil pentru tine, zâmbi femeia cu răutate.

— E şi prietena mea, zise el, muşcând din momeală. Privirea îi era atât de fioroasă încât Genna, temându-se să nu sară cumva de gâtul femeii, interveni în ultimul moment.

— Deci, zise ea, păşind înainte cu un rânjet pe faţă, dumneata eşti femeia aceea care nu are altceva de făcut decât să încerce să-i fure fetiţa lui Jared. Ce tupeu

din partea ta să treci pe aici! Aveam impresia greşită că familia lui Elaine e foarte educată. Nici o problemă, o să mă duc să fac o cafea, deşi mă cam îndoiesc că Jared o să te poftească să rămâi.

Îi întoarse spatele lui Simone şi îi făcu cu ochiul lui Jared. Acesta se simţi uşurat, văzând-o cum părăseşte camera ca o regină, căci îi reamintise că nu era singur în luptă, erau o echipă. Băgându-şi dezinvolt mâinile în buzunare, Jared se întoarse spre Simone, care era mult mai puţin stăpână pe situaţie ca înainte.

— Genna va fi şi educatoarea lui Alyssa. A ajutat-o enorm să se împace cu gândul morţii mamei ei. Mai mult, are specializare secundară psihologie şi a absolvit Universitatea Vassar „summa cum laude”.

Simone înghiţi în sec. Lucrurile nu erau aşa cum se aşteptase. Mai ales nu se gândise că îl va găsi pe Jared într-o casă curată, aranjată cu gust, într-un cartier respectabil. Nu se aşteptase să găsească nici o asemenea educatoare competentă, nici un microbuz în garaj, un leagăn şi o ladă cu nisip pentru fetiţă. Simţea că începe să o doară capul.

Jared nu mai era deloc aşa cum şi-l amintea ea. Sora ei se măritase cu un tip

uşuratic, pletos, căruia nu-i prea păsa de familie. Bărbatul din faţa ei însă era matur, sardonic, îngrijit îmbrăcat. Cercelul de diamant din ureche îi dădea aerul unui erou legendar. În plus, mai era şi Genna Hastings: „summa cum laude” la Universitatea Vassar? Nenorocitul ăla de detectiv îi spusese că e şomeră. Din fotografiile făcute de acesta, ajunsese la concluzia că, Genna e dansatoare de cabaret sau ceva mai rău.

— De fapt, ce cauţi aici, Simone? o întrebă Jared plictisit.

Inspirând adânc, Simone reuşi să rămână calmă.

— Voiam să-ţi acord o şansă, să rezolvăm problema asta în afara tribunalului. Ştim amândoi la fel de bine ce-ar fi mai potrivit pentru Alyssa. N-are rost să-ţi speli rufele murdare în public, căci reputaţia ta e şi aşa destul de proasta. Lasă-mă să o iau pe Alyssa şi o s-o poţi vizita. Jared râse sarcastic.

— E foarte generos din partea ta, mai ales că nu ai dovezi suficiente pentru a mă târî într-un proces.

— Nu? Se uită la Jared ridicând din sprâncene, apoi îi aruncă o privire dispreţuitoare lui Genna care tocmai intră

în încăpere. Se ridică cu o mişcare maiestuoasă, ţinând în mână un plic şi se îndreptă fără grabă spre ei. Rupse cu tupeu plicul.

— Cred că judecătorul o să le găsească foarte interesante. Sunt dovezi clare că nu eşti potrivit pentru custodia lui Alyssa; scot în evidenţă reputaţia ta îndoielnică pe care ţi-ai făcut-o în toţi aceşti ani.

O presimţire sumbră o cuprinse pe Genna în timp ce îl privea pe Jared desfăcând plicul. Deodată simţi cum pământul îi fuge de sub picioare.” Dovezile” Simonei erau nişte poze alb-negru înfăţișându-i pe Jared şi Genna. Câteva fuseseră făcute în spatele geamului de la bucătăria Gennei, înfăţișându-i pe ei doi hârjonindu-se pe podea. Alta îl reprezenta sărutându-se în magazinul unde îl întâlniseră pe Allan Corrigan. Marea majoritate a fotografiilor însă fuseseră făcute de la fereastra dormitorului lui Jared. Deşi calitatea pozelor făcute printre jaluzele, lăsa de dorit, ceea ce era esenţial putea fi uşor descoperit: ei doi, dezbrăcându-se şi apoi, goi, făcând dragoste.

Lui Genna i se făcu rău. Ce monstru de femeie mai era şi asta? Cele mai dragi amintiri ale ei fuseseră transformate în

pornografie. Simţi că se prăbuşeşte şi că o năpădesc lacrimile. Dar braţul de oţel al lui Jared o cuprinse şi o susţinu.

— Îmi pare rău, draga mea, îi şopti, sărutând-o pe păr. Îşi întoarse apoi ochii plini de ură spre Simone. Nu vrei să ne fotografiezi şi acum, Simone?

Femeia se cutremură. Nu se aşteptase ca Genna să fie atât de îndureratã, furioasă şi în acelaşi timp stânjenită. Jared o aşează pe Genna într-un fotoliu. În rochia ei de bal, ea părea atât de neajutorată şi lipsită de voinţă! Jared ar fi vrut să-i aline durerea, dar nu ştia altă metodă decât să o strângă de gât pe Simone. Nu-i putea ierta că o jignise atât de crud pe Genna. Se uită cu greaţă şi dezgust la Simone şi îi vârî sub nas plicul.

— Nenorocita! Plăteşti un nemernic să facă astfel de fotografii şi mai ai curajul să susţii că nu sunt un tată bun! Simone înghiţi cu convulsii şi-şi trecu tremurând o mână prin păr.

— Curtea are nevoie de dovezi!

— Dovezi? urlă el. Ce fel de dovezi sunt porcăriile astea? Dovezi că Genna şi cu mine suntem doi oameni maturi şi normali care ţin foarte mult unul la altul. Şi apoi, Alyssa nu apare nicăieri în pozele astea, nu-i

aşa? Spune-mi, nu-i aşa?

— Nu... nu, dar... se bâlbâi ea.

— Şi nici măcar nu era în casă.

Tremurând toată, Simone se sprijini de spătarul unui scaun, uitându-se la Jared care se plimba prin cameră ca un leu în cuşcă. Niciodată nu mai văzuse un om atât de furios şi asta o îngrozea. Jared se opri din mers, stânjenit de elegantul său costum. Cu mâinile tremurânde puse fotografiile înapoi în plic. Se vedea pe fața lui că e gata să explodeze.

Începu deodată să blesteme aprig, trânti plicul pe birou atât de tare că hârtiile de pe el zburară. Îşi ciufuli părul scurt cu mâinile şi îşi ţinu capul în palme să se calmeze. Când în sfârşit vorbi, vocea lui era răguşită şi disperată.

— Ce fel de dovezi vrei să aduc ca să arăt cât de mult îmi iubesc fiica?

Întrebarea lui rămase fără răspuns. Genna îi văzu ochii plini de lacrimi şi întoarse capul, căci nu putea să-l vadă atât de îndurerat. Alyssa apăru în pragul uşii, desculţă şi cu păpuşa în braţe, părând foarte micuţă în cămăşuţa ei de noapte.

Ochii ei mari se umplură de lacrimi.

— Tati! Într-o clipă Jared fu în genunchi la picioarele ei şi o mângâie pe păr.

— Ce este puiule?

— De ce vă certaţi? zise ea, şi o lacrimă îi curse pe obraz. Jared i-o şterse şi o luă în braţe, străduindu-se să se stăpânească, căci Alyssa era speriată şi avea nevoie de protecţia lui.

— Nu e nimic, scumpa mea. Mătuşa Simone şi cu mine am avut o neînţelegere, asta e tot. Nu trebuie să-ţi faci griji. Alyssa se uită de la unul la altul şi nu-i venea să creadă. Deodată se repezi spre Jared, scâncind uşor.

— Mi-e frică, tati. *„Dar mie ce frică mi-e. Te iubesc atât de mult. Doamne, ajută-mă să n-o pierd acum!”* Zise cu voce tare:

— N-are de ce să-ţi fie teamă, puiule. Totul o să fie bine, îţi promit.Ar trebui să fii în pat la ora asta. Hai să mergem, da?

— Tati, vino cu mine şi cu Dolly, insistă Alyssa, sugându-şi degetul mare.

Dispărură împreună în hol, lăsând-o pe Genna cu Simone într-o linişte asurzitoare. Pentru nimic în lume, Genna n-ar fi deschis gura. De fapt, încerca să se convingă că Simone nu exista, că nu atentase la dragostea ei pentru Jared şi mai ales ca nu voia să o ia pe Alyssa. Încerca într-un fel, s-o înţeleagă şi pe Simone; îşi dădea seama că ea vedea în Alyssa o parte din Elaine. În

cele din urmă se linişti şi se făcu că-şi aranjează rochia.

Sentimentul de vinovăţie o făcu pe Simone să vorbească.

— Să ştii că nu vreau decât binele lui Alyssa. E fetiţa surorii mele.

— E şi fetiţa lui Jared, zise Genna cu vehemenţă. Simone se îndreptă spre fotoliul pe care stătuse şi-şi luă geanta de piele. În timp ce-şi căuta în ea cheile de la maşină, inspiră scurt dând din cap.

— Nu mai e bărbatul pe care îl cunoşteam. Lui Genna îi veni să râdă. Simone se aşteptase probabil să dea peste un fotbalist impertinent, ca şi cum asta ar fi avut vreo importanţă pentru cum era Jared de fapt. Înţelegea foarte bine uimirea ei.

— Poate că nu l-ai privit niciodată destul de aproape. Genna nu avea chef să asiste la ieşirea triumfală a Simonei. Îşi dădu jos pantofii cu toc şi ieşi din cameră desculţă. Era târziu şi se simţea obosită căci o cuprinsese o sfârşeală caracteristică marilor emoţii. Nici nu se mai gândea care e învinsul şi care învingătorul. Ajungând la uşa de la camera lui Alyssa, se opri, ezitând. Uşa era întredeschisă. Nu voia să se amestece în viaţa personală a lui Jared şi de aceea împinse doar cu un deget uşa pentru

a putea privi înăuntru.

Alyssa dormea, cu degetul mare în gură şi cu Dolly în braţe. Jared stătea în genunchi lângă pat, cu capul plecat, ca şi cum s-ar fi rugat. Jared întoarse capul şi se uită la Genna. Obosit ca un bătrân, se ridică şi se îndreptă spre uşă. Papionul desfăcut îi atârna în jurul gulerului.

— Cred că ai avut cam multe emoţii în seara asta, zise el, cu colţurile gurii lăsate în jos.

— Mă simt bine acum, zise ea, atingând unul din butonii lui negri de la piept

Privirea lui exprimă mirare, respect şi chiar mai mult. Zise trist:

— Da, eşti O.K.

— Dar tu? Îşi adună puterile şi dădu din umeri.

— Nu-ţi fă griji. Pot să fac faţă durerii. De asta câştig milioane.

— Hai, Hennessy, nu te mai gândi la asta. Doar suntem o echipă, nu?

Jared oftă, mângâindu-i vârful nasului.

— Ai dreptate. Dacă aş fi ştiut cât de dur e jocul, te-aş fi avertizat, crede-mă.

— Oricum, m-aş fi purtat la fel. Nu am nici un fel de regrete. Doar sunt mare acum.

O licărire apăru în ochii lui. O luă de mijloc şi o apropie de el.

— Uite, n-am un premiu să-ţi ofer, dar ţi-aş da ceva de băut. Poate un Martini?

— Cum, nu-mi oferi un Bloody Mary?

— Îmi pare rău, dar te-ar da peste cap în seara asta.

Ţinându-se de mână, coborâră obosiţi în bucătărie. Printr-o înţelegere tacită, subiectul Simone fu abandonat. Presupuseră amândoi că, terminându-şi inspecţia, aceasta se retrase, lăsându-i să-şi bea amarul în linişte.

— Ridică-te şi glăsuieşte, Frumoasă Adormită!ea auzi vocea răguşită a lui Jared în urechea lui Genna. Zăcea întinsă pe burtă, cu cămaşa de noapte mototolită în jurul taliei. Faţa îi era îngropată în pernă.

— Lasă-mă în pace să dorm, mormăi ea, aşezându-se şi mai comod.

— Să te las să dormi? întrebă el. Se dădu un pas înapoi să savureze priveliştea. Deşi avea toate motivele s-o trezească, nerăbdător fiind să plece împreună, se răzgândi când îi văzu formele atât de încântătoare dezgolite. Nici un bărbat nu putea rata o asemenea ocazie. Îşi scoase cizmele de cowboy şi încercă să se întindă lângă Genna. Dar ea ocupa prea mult spaţiu.

— Hei, purceluş, îi şopti la ureche. Mişcă-

te mai încolo.

Genna deschise un ochi somnoros, îl aţinti asupra lui şi zâmbi. Îi făcu loc în pat şi se cuibări lângă el, satisfăcută. Era prea adormită ca să se întrebe cum de ajunsese acolo.

— Bună, zise ea cu o voce care lui Jared i se păru extrem de somnoroasă.

— Bună, frumoaso. Zâmbi, căci părul ei era îngrozitor de ciufulit şi machiajul i se scursese pe faţă.” E adorabilă, micuţa” se gândi Jared. Eşti trează?

— Mmm... Începu să-şi plimbe mâinile pe pieptul lui, dar se opri brusc, încruntându-se: Eşti îmbrăcat!?

Jared chicoti. Îi luă capul cu o mână şi o sărută îndelung în timp ce cu cealaltă explora fiecare părticică a trupului ei dezvelit de la talie în jos. Degetele lui începură să se joace cu cârlionţii negri ce-i acopereau feminitatea şi nu încetă decât atunci când ea începu să respire gâfâit.

— Da, sunt îmbrăcat, şopti el alintându-se, vrei să mă dezbrac?

Mâinile ei deja începuseră să-i desfacă cureaua.

— Le aranjăm doar altfel, mă cam grăbesc.

— Serios? zise el în timp ce Genna îl

dădea jos pantalonii şi slipii. N-am observat!

— Termină cu prostiile, Hennessy, zise ea, delectându-se cu atingerea pielii lui.

Jared se abţinu să-i spună că tocmai asta voia să facă: „prostii”. Se rostogoli deasupra ei şi o iubi cu un entuziasm la care ea făcu faţă cu brio.

Momentul de fierbinte şi dulce uşurare sosi repede, dar părea să nu mai treacă.

Încetul cu încetul, suspinele se transformară într-o respiraţie liniştită. Genna aproape moţăia când Jared o ciupi de fund.

— Jared, ce faci? tresări Genna.

— E de la sine înţeles ce fac, nu? Sau poate crezi că nu sunt destul de bun?

— Dacă aş fi în locul tău, nu mi-aş face probleme din astea. O făcuse într-adevăr să se simtă minunat, aşa că închise ochii.

— Am venit să te trezesc, explică el, plecăm într-o excursie.

— Dar cât e ceasul?

— Oricum a crăpat deja de ziuă.

— Ciudat, n-am auzit nici un crăpat, mormăi ea somnoroasă.

— Păi... ai cam avut altă... treabă! Chicoti şi se dădu jos din pat să se îmbrace.

Haide, îmbracă-te şi tu, avem treabă!

— Treabă? Dar unde mergem? întrebă ea,

deschizând doar un ochi.

— În Berkshires. Am un vechi prieten acolo care are o fermă şi am vorbit cu el să mergem pentru o zi. Genna se ridică şi se uită la el cum scotoceşte prin sertare după haine.J.J.aruncă afară un sutien negru de dantelă, o pereche de chiloţei minusculi şi două şosete desperecheate.

— Când ai hotărât asta?

— Acum câteva ore. Ridică cu vârful degetelor un neglijeu crem de satin şi continuă. E totul aranjat.

— Mă mir, nici măcar nu e ora şase.

— Nu ai nici o pereche de cizme? întrebă el, aplecându-se şi aruncând pantofi în toate direcţiile. Genna ţâşni din pat şi îl trase de blugi afară din dulap.

— Mersi, dar pot să mă îmbrac şi singură. Dacă te-aş lăsa pe tine să-mi alegi hainele, aş fi în topul celor mai prost îmbrăcate femei, alături de Cyndi Lauper.

Jared se aşează pe pat, urmărind-o cu privirea.

— Şi Alyssa unde e? îl întrebă, scoțând o cămaşă cadrilată de bumbac.

— Doarme buştean pe canapeaua ta. Niciodată nu se trezeşte înainte de şapte.

— Ce copil deştept! zise Genna uitându-se cu jind la patul ei deranjat; nu reuşise să

adoarmă decât pe la ora trei. Într-adevăr deştept, spre deosebire de taică-său!

În timp ce se încheia la bluză îi veni în minte întrebarea pe care ar fi trebuit să i-o pună de la început.

— Cum ai intrat în casa asta?

— Cifru… răspunse el fără a clipi. Trebuie să-ţi facem rost de o încuietoare ca lumea, Gen. Nu ştii ce obsedat sexual poate intra aici să profite de tine.

— Da, ai dreptate, zise Genna uitându-se serios la el.

Merseră cu maşina până în Berkshire Hills în vestul statului Massachusetts.

Alyssa şi Genna dormiră tot drumul. Când în cele din urmă ajunseră, Jared opri maşina în faţa unei ferme care arăta ca scoasă dintr-o carte poştală ilustrată. Era o casă veche, albă, cu dependinţe vopsite în roşu în jurul unei păşuni, încadrate de pădure. Prietenul lui Jared, Will McDonal, îi fusese coechipier ani întregi până când fusese nevoit să se retragă din cauza unei accidentări. Era un bărbat înalt, blond, liniştit şi cu un zâmbet plăcut. Nici el şi nici soţia lui, Kelly, o brunetă drăguţă, nu păruseră a fi supăraţi de telefonul lui Jared. De fapt îl cunoşteau destul de bine pentru a se aştepta la orice surpriză din partea lui.

Jared, Alyssa şi Genna îşi petrecură aproape toată ziua călărind, Alyssa pe acelaşi cal cu tatăl ei. Jared refuzase politicos oferta lui Kelly de a sta cu fetiţa.

În realitate, Jared dorise să petreacă aceste momente foarte plăcute şi liniştite împreună cu fiica lui. Genna realiza cât de mult îl supărase de fapt vizita Simonei. Deşi se străduia din răsputeri, Jared nu reuşea să se relaxeze. Era în mod evident răscolit. Genna putea să deducă asta din zâmbetele lui forţate.

Mâncară pe o pătură într-o poieniță însorită şi, în timp ce Alyssa moţăi un pic, Jared o luă pe Genna în braţe şi o ţinu atât de strâns, de parcă nu se mai iubiseră de săptămâni întregi. Genna nu făcu aprecieri în legătură cu comportamentul lui şi nici nu încerca să-l convingă să vorbească despre asta. Îi oferea doar apropierea ei tăcută şi sinceră.

În seara aceea, ajunseră acasă şi, deşi era trecut de şapte, o găsiră pe Bernice tot în casa lui Jared.

— Ce mai faci, Bernice? întrebă Jared cu voce scăzută în timp ce o ducea pe Alyssa în casă. Menajera îi arătă un plic negru.

— A fost trimis special, şefu. Voiam să fiu sigură că-l primiţi. Nu puteam să-l las în

harababura de pe birou. Jared luă scrisoarea şi deveni palid în timp ce se holba la ea. În cele din urmă rupse plicul şi scoase scrisoarea tipărită la maşină. După ce parcurse în grabă cele câteva rânduri, trăsăturile feţei i se destinseră într-un zâmbet de uşurare. Simone recunoştea în scrisoare că fusese o gravă eroare şi nu ştia cum să se mai scuze pentru răul făcut. Ea o iubea pe Alyssa dar îşi dădea seama că fericirea ei era să stea cu Jared. Ochii lui căutară ochii lui Genna, şi înainte de a o strânge în braţe murmură doar două cuvinte: S-a terminat!

CAPITOLUL 10

Clanul Hennessy o găsi pe Genna cu totul nepregătită pentru întâlnirea cu ei.

Jared o avertizase doar că sosirea lor era iminentă şi că erau foarte trăzniţi.

Aceştia îşi făcură apariția în masă cu o săptămână înainte de plecarea lui Jared în cantonament. El insistase ca ea să fie de faţă când va sosi familia, deşi ea protestase. Încercase zadarnic să-l convingă că ar fi mai bine ca, înainte de a face prezentările, să-i lase fiecăruia timp să se acomodeze cu casa.

Cum Jared nu se lăsa convins, rămase aşteptând în verandă cu mâinile în

buzunarele pantalonilor scurţi şi dând nervos din picioare, i-ar fi fost mult mai uşor să facă faţă dacă Bernice n-ar fi lăsat-o singură.

— Când sosesc? întrebă Alyssa pentru a nu ştiu câta oară.

— În curând, puişor, răspunse Genna, aplecându-se să netezească bluziţa fetiţei.

Alyssa se încruntă.

— Of, de câte ori mi-ai mai spus asta!

— Totuşi, aeroportul e destul de departe.

— Şi dacă nu mai vin? Dacă s-au rătăcit?

— Stai liniştită, tăticul tău ştie drumul.

— Şi dacă l-a uitat?

— Nu l-a uitat.

Deodată, microbuzul familiei Dennison puse o frână bruscă în faţa casei lui Jared. Într-o clipă toate uşile se deschiseră şi năvăliră afară cu toţii. Alyssa alerga spre grup în timp ce Genna rămase locului. Jared însă o luă de braţ şi o târî în mijlocul mulţimii pentru a face prezentările.

Bill Hennessy, tatăl lui Jared era un bărbat de aproape un metru şi optzeci de centimetri, cu o constituţie solidă şi un păr lung şi grizonat, dat pe spate. Jared moştenise de la el nasul scurt şi bărbia puternică. Purta un tricou roşu şi nişte blugi uzaţi. Când se făcură prezentările, dădu

încântat din cap şi începu să facă însemnări într-un carneţel verde, mestecând gumă.

— Tata are o grămadă de idei, explică Jared cu entuziasm, împingând-o pe Genna spre mama lui.

— Mamă, ea e Genna. Grace Hennessy se întoarse spre ea. Avea ochi albaştri luminoşi, un păr negru ca abanosul, şi era destul de înaltă. Purta o rochie lungă şi largă din tafta purpurie, la care asortase trei brăţări late de argint.

— Deci tu eşti Genna. Jared ne-a povestit despre ajutorul pe care i l-ai dat în treaba aceea urâtă cu Simone. Cu toţii îţi datorăm mii de mulţumiri. O îmbrăţişă pe Genna, care se înroşi toată.

— N-am făcut chiar mare lucru, zise ea.

— Mă bucur că am ajuns cu bine aici, altfel nu aveam ocazia să te cunoaştem,

Genna, zise Grace, uitându-se mustrător la fiul ei. A condus cam încet.

Jared roşi ca un adolescent.

— Mamă, te rog… Grace continuă.

— Era cât pe ce să primească şi o amendă. Pentru o clipă Genna se simţi alături de Grace, căci şi ea îl mai certa pe Jared.

— De fapt cu ce viteză mergeaţi?

— Cu 100 km/h într-o zonă unde era permis maxim 60 km/h. Jared se încruntă.

— Nu-i aşa că ofiţerul era un suporter al echipei *Hawks*? surâse Genna.

Jared se grăbi să schimbe subiectul.

— Genna, să ţi-o prezint pe mătuşă Roberta, ea e Genna.

— Îmi pare bine, zise Genna.

— Doamne, J.J.dar e o păpuşă, exclamă Roberta, ţinându-şi o ţigară în colţul gurii.

Era o femeie subţire, cu ochi verzi, sprâncene negre şi părul cărunt. O sfredelea pe Genna cu privirea.

— Mm... mulţumesc, bâiguie Genna. Următorul membru al familiei, James, fratele mai mare al lui Jared era preot. Alyssa îi spunea „Unchiul Părinte”.

Sora cea mică, Marie, avea şaptesprezece ani şi se antrena pentru echipa olimpică de patinaj artistic. Bryan, fratele mai mic, absolvise facultatea de parapsihologie.

Trupa plănuia să rămână toată săptămâna. În weekend aveau să mai sosească şi alţi membri ai familiei la petrecerea dată cu ocazia zilei de naştere a lui Grace.

Părinţii lui Jared aveau să rămână cu Alyssa cât timp acesta era în cantonament.

Rămaşi singuri pe trotuar, Jared o întrebă pe Genna.

— Ei, ce părere ai?

— Păi... ce să zic... Sunt interesanţi.

— Da; zâmbi Jared cu toată faţa. Sunt grozavi, nu-i aşa?

— Categoric, categoric. Un strigăt înfiorător îi făcu să se grăbească în casă pe urmele celorlalţi. Mătuşa Roberta ieşea clătinându-se din baie.

— Dumnezeule, J.J.! E o femeie moartă în cadă.

— Nu e o femeie, ci un manechin.

— Fii respectuos cu morţii J.J., cel puţin în faţa unui preot.

Genna intră în baie unde Candy stătea trântită în cadă cu o cască pe cap şi o perie de baie în mână.

— Aici era într-un loc ferit vederii tale, îi zise Jared, lui Genna, spăşit.

Cum toată lumea era de acord, Genna trebui să se dea bătută.

O jumătate de oră mai târziu, când toată lumea se adunase în sufragerie pentru prânz, Roberta îl trase pe Jared deoparte.

— J.J., iubitule, nu ştiu cât ai dat pe casa asta, dar să ştii că sunt nişte păsări care şi-au făcut cuib la etaj.

— Păsări? Jared se uită pe furiş la Genna care îi privea.

— Da. Când am deschis uşa dulapului din camera mea, erau grămadă acolo. Era cât pe ce să fac un infarct. N-am mai văzut aşa

ceva, sunt mari şi roz.

Genna îşi muşcă buzele şi se întoarse nervoasă cu spatele. Roberta continuă.

— Ar fi bine să-i scoţi de acolo, altfel vor face o mizerie îngrozitoare.

Numai plictisitoare nu era viaţa împreună cu familia lui Jared. În casa lui era o permanentă agitaţie. Bill era întotdeauna ocupat cu luatul notiţelor şi părea că se ocupa de proiecte secrete în garaj. Bryan împânzise casa cu invenţiile lui electronice de detectare a manifestărilor paranormale. Mătuşa Roberta continua să-i amuze pe toţi. Grace spunea poveşti copiilor din vecini şi din când în când mai savura câte o ţigară deşi de doi ani pretindea că se lăsase de fumat. Fratele şi sora mai mică a lui Jared făceau sport mai tot timpul în grădină.

Întreaga familie forma un grup colorat şi impresionant. Lui Genna îi plăceau tare mult, dar i se părea că atributele lor unice aruncau o lumină defavorabilă asupra mediocrităţii ei. În realitate ea încercase să fie cât mai normală cu putinţă. În plus, nu mai putea fi deloc singură cu Jared, iar acestuia nu părea să-i pese.

Pe de o parte, Genna înţelegea dorinţa lui Jared de a fi cu familia căci erau răspândiţi în toate colţurile ţării.Pe de altă parte însă,

gândindu-se la dragostea lor abia înfiripată, rămânea complet nedumerită.

Peste foarte puţine zile, Jared avea să plece şi asta însemna sfârşitul flirtului lor de o vară. Nu vorbiseră niciodată despre un viitor împreună şi acum ea realiza că nici nu exista aşa ceva. Ştia de mult timp că nu era genul lui, aşa cum nici el nu era genul ei. Poate că o plăcea ca prietenă sau amantă dar nimic mai mult. Poate că asta voia el să-i transmită când o invita în fiecare seară să cineze cu familia.

În mod evident, nu se potriveau şi probabil el încetase să mai fie atras de ea. De când se ştia, căutase un bărbat din aceeaşi clasă socială cu ea. Un tip liniştit, aşezat, genul omului de afaceri, care să nu-i perturbe echilibrul. Pentru ea, viaţa însemna mai mult decât distracţie şi plăcere neînfrânată: stabilitate, asigurare pe viaţă şi... plictiseală.

Avea atâtea de făcut pentru viitorul ei şi cu toate astea îşi petrecuse toată vara cu cine nu trebuia.La urma urmei însă, era o femeie modernă. Femeile moderne aveau astfel de aventuri tot timpul; schimbau bărbaţii ca pe ciorapi.

Dar oare de ce se simţea aşa de deprimată? Pentru că îl iubea şi nu era

deloc o femeie modernă. Genna era pur şi simplu incapabilă să iubească firesc sau să păstreze o relaţie fără a se lega la cap. Cu Jared ar fi vrut ceva de durată. Se temea însă să-i ceară mai mult pentru a nu-l pierde ca prieten; doar făcuseră la început o înţelegere în acest sens. Dacă el ar ştii ce-i trece prin cap, probabil că ar compătimi-o sau şi mai rău s-ar enerva poate. Cel mai bine ar fi să aştepte până se stinge flacăra pasiunii. L-ar lăsa să plece şi ar uita de el aşa cum promisese.

Se aşează pe marginea verandei, cu bărbia sprijinită de genunchi, uitându-se la familia lui Jared care juca fotbal cu faimoasa lui minge.

Mişcările lui Jared erau atât de naturale, încât Genna abia mai putea respira.

Trupul lui era o maşinărie umană perfectă şi avea un spate splendid.

Seara era prea călduroasă. Jared nu purta decât un şort de mătase albastru metalizat şi tenişi. Când se mişca, Genna întrezărea forma perfectă a coapselor lui. Amintirea mângâierilor din noaptea când făcuseră dragoste era prea vie în

Memoria ei şi trebuia să-şi mute privirea; simţi că Grace se uită la ea.

— Deşi o mamă n-ar trebui să spună aşa

ceva, băiatul ăsta are un corp teribil, zise Grace. Genna zâmbi.

— Toată lumea e de acord cu asta. Roberta ridică din sprâncenele ei negre. Se aşează picior peste picior şi scutură scrumul pe braţul şezlongului.

— Jimmy? Pentru Dumnezeu, doar e preot!

— Nu, dragă, despre Jared e vorba. Deşi pot să afirm cu mândria unei mame că toţii copii mei sunt frumoşi. Îşi întinse braţele către Alyssa cu ochii strălucind de iubire. Şi nepoţii la fel. Hai la bunica, Alyssa. Alyssa zâmbi timid şi se urcă în poala lui Grace, întrerupând hârjoneala cu Flurry. Căţeluşul fugi cu un ciorap în gură.

— Doamne, ce bine seamănă cu tine, Grace. Roberta trase din ţigară, scutură scrumul şi se uită la Genna. Jeannine, nu-i aşa că e leită Grace?

— Da. Genna nu se obosi să corecteze pronunţia numelui. Până acum, Roberta nu-i spusese de două ori la fel. Chiar semeni cu bunica, Lys.

Alyssa şi Grace părură amândouă satisfăcute de răspuns. Alyssa îşi înfăşură în jurul braţului mâneca imensă a rochiei lui Grace.

— Porţi rochii aşa de frumoase, bunicuţo.

— Crezi? zâmbi Grace. Oricum, mersi.

— Are gusturile tale, mamă, zise Bill, spărgând un balon de gumă. El stătea pe terasă în dreapta lui Grace, cu picioarele întinse pe gazon, sprijinit în mâini. Purta pantaloni scurţi zdrenţuiţi şi o cămaşă verde fluorescentă de la care te dureau ochii. Carneţelul îi rămăsese deschis pe genunchi şi pixul pus după ureche, în timp ce îi privea pe copii care se jucau.

— Poate o să fiu ca tine când o să fiu mare, spuse Alyssa.

Grace zâmbi. Roberta scoase un nor de fum şi îşi stinse tacticos ţigara. Bill chicoti:

— Eşti tare scumpă, Alyssa.

Alyssa alunecă din poala bunică-si şi se aruncă entuziasmată în braţele lui.

— Te iubesc, bunicule. Bill râse şi ochii lui albaştri se încreţiră la colţuri la fel ca şi ai lui Jared. Îşi îmbrăţişă nepoata şi o legănă duios.

— Şi eu te iubesc, scumpo. Gennei i se puse un nod în gât. Fără îndoială că rudele lui Jared erau ciudate, dar se iubeau şi nu se fereau să o arate. Tot timpul se îmbrăţişau, se pupau şi se înghionteau prieteneşte. În comparaţie cu ei, rudele Gennei păreau nişte străini politicoşi. O făceau să se simtă un outsider.

Nu. Ea era de vină. Întotdeauna îşi dorise

să facă parte dintr-o familie iubitoare. Petrecându-şi timpul cu familia Hennessy, realiză că de fapt nu avea o familie şi nici nu spera să mai aibă. Îşi muşcă buza şi mângâie căţelul care îi adormise în poală. Strigătul entuziast al lui James: „Marcat!” îi atrase atenţia către gazon. James, era cu câțiva ani mai în vârstă decât Jared şi tipul era al naibii de chipeş. Nu chiar ca Jared, bineînţeles, dar Genna îşi putea uşor imagina că frânsese o mulţime de inimi înainte de a jura credinţă domnului. Fără îndoială că asculta o mulţime de mărturisiri în legătură cu pofta trupească.

La celălalt capăt al gazonului era Bryan. Era liniştit şi studios ca şi tatăl său. Când deschidea gura nu spunea niciodată mai mult de cinci cuvinte. Nu era la fel de înalt ca fraţii lui, dar avea o constituţie atletică. Părul îi era aproape blond, avea ochi albaştri şi purta ochelari cu rame negre. Probabil că femeile ardeau de nerăbdare să-i scoată ochelarii.

Marie semăna cu tatăl ei. Jared o ridică deasupra capului şi se învârti cu ea ca şi cum ar fi fost o pereche de patinatori, ea îşi mişcă spectaculos picioarele şi apoi se dădu peste cap, aterizând în faţa lui.

Jared râse şi alerga spre locul în care

Genna stătea cu privirea pierdută. Ea ieşise din joc, pretinzând că o supără glezna, lucru de care el se cam îndoia. Era din ce în ce mai tăcută şi el nu reuşea să o scoată din starea asta. Era îngrozit că ea încerca să pună capăt relaţiei lor. Peste două zile urma să plece în cantonament - moment tocmai potrivit pentru o ruptură.

La naiba! Lucrurile mergeau aşa de bine, se gândi el, ştergându-se pe spate cu tricoul transpirat. Oare să fi fost din cauza familiei? Genna părea că-i simpatizează, dar la urma urmei erau o adunătură de excentrici nu tocmai pe gustul ei. Oricum o să afle despre ce e vorba şi o să rezolve el problema.

Totuşi trebuia să fie atent. Îi promisese să nu insiste.

— Hei, frumoaso, ce-ţi mai face glezna? îi zâmbi răutăcios.

— Binişor, zise ea, forțându-se să zâmbească. O mângâie pe bărbie şi îi fură un sărut.

— Nu vă sărutaţi în faţa unui preot, îi certă Roberta.

— Preotul ăsta e fratele meu.

— Ha, nu mă duci tu pe mine, văd foarte bine că o săruţi pe Genna.

Jared şi Grace făcură feţe-feţe în timp ce Bill continua să mâzgălească în carnetul lui.

— Băieţi, zise el îndreptându-se spre garaj, urmat îndeaproape de James, Jared şi Bryan.

— Jemima, unde crezi că se duc acum?

— Fără îndoială că pregătesc o petrecere surpriză, zise Grace trecându-şi mâna prin păr.

— Ai aflat deja de petrecere? întrebă Genna, gândindu-se cât de dezamăgiţi vor fi băieţii.

— Bineînţeles. Bill îmi pregăteşte o petrecere surpriză în fiecare an, de treizeci şi şapte de ani încoace.

— E o tradiţie, zise Marie cu un zâmbet insinuant, o replică feminină la cel al lui Jared. Roberta chicoti, bătând-o pe Genna pe umăr.

— Sunt o adunătură de nebuni, Jeanette.

Când băieţii ieşiră din garaj, se îndreptară cu toţii spre casă, mai puţin Genna.

— Nu mai pot sta, zise ea cu un zâmbet pierdut, deşi ştia că minte îngrozitor de prost.

— Te conduc eu acasă, zise Jared. Traversară pajiştea, şi Genna uită să mai şchiopăteze. Soarele la apus înroşea cerul, păsările ciripeau şi doi copii din vecini jucau baschet pe stradă. Jared o luă pe Genna de după umeri şi o trase mai aproape de el.

— Te-au înnebunit ai mei, nu-i aşa?

— Nu, se grăbi ea să-l asigure: îmi plac ai tăi, sunt minunaţi.

— Da," Hennessy cei ciudaţi" ni se spune acasă.

— Mătuşa Roberta e într-adevăr teribilă.

— E o bomboană, nu-i aşa? zise el duios. Tăcură amândoi. Era o tăcere asurzitoare.

Nici la început, când Genna nu-l simpatiza, nu se întâmplase aşa ceva.La un moment dat se auzi clopoţelul de la intrarea casei lui Jared şi un punct incandescent în întuneric arăta că Grace ieşise tiptil la o ţigară. Jared se întoarse şi o mângâie pe Genna pe păr.

— Ascultă, ştiu că n-am putut rămâne deloc singuri zilele astea, poate că trec mai târziu în seara asta pe la tine.

— Nu, te rog, n-a fost o săptămână prea bună pentru mine.

— Nu trebuie să facem dragoste, ci doar să fim împreună. Trebuie să vorbim.

Ea dădu din cap. Aşteptase atât de mult să fie singură cu Jared încât acum era tare emoţionată.

— Genna, chiar trebuie să vorbim serios.

„Ca să-mi poţi spune că s-a terminat? Nu, mulţumesc."

— Nu, te rog, nu mai insista. Jared suspină

şi îi evită privirea.

— Ne vedem mâine?

— Mmm... Am ceva treabă mâine.

— Pregătiri pentru Crăciun? întrebă el ironic. Gennei îi dădură lacrimile.

— Ce dracu' mai înseamnă şi asta? Credeam că mâine mergi cu familia să vizitaţi şantierul naval.

— Da, dar n-ai nici un motiv să nu vii.

— Nu pot.

— Bine. Tăcură din nou şi tăcerea deveni insuportabilă.

— Dar la petrecerea mamei o să vii, nu-i aşa? Felul în care o spusese nu lăsa loc unui refuz.

— Da.

— Bine. Din nou tăcere.

— Ce face tatăl tău în garaj? Zâmbetul lui faimos deveni şters acum.

— Lucrează la un dispozitiv special pentru focul de artificii. Vrea să scrie GRACE cu artificii roz şi violet.

— Interesant, zise ea gata să izbucnească în lacrimi.

Petrecerea era ultimul lucru pe care îl va mai trăi împreună cu Jared, deşi într-un fel ar fi vrut să-şi petreacă tot restul vieţii alături de el. Oricum însă, nu avea de gând să-i facă o scenă penibilă. Va suferi, dar va

face faţă. Acum era matură şi ştia ce riscuri îşi asumase. Jared văzu lacrimile din ochii ei şi îşi dădu seama că el însuşi era disperat.

— Ce se întâmplă, Genna? Intenţionase să aştepte momentul când puteau vorbi fără să fie deranjaţi. Jurase să nu o forţeze să vorbească.La rândul ei, Genna îşi dădu seama că niciodată când era în braţele lui nu putea gândi limpede.

— Totul e O.K.De ce-ar fi vreo problemă?

— Spune-mi, iubito, o imploră el. O uşă fu izbită şi Alyssa strigă:

— Tati, nu vii să mă duci la culcare? Jared îşi înăbuşi o înjurătură şi apoi strigă:

— Vin imediat, Lyss.

— Ar fi mai bine să pleci, murmură Genna, simţind cum i se taie răsuflarea.

— Tati! se auzi din nou.

— La naiba, bombăni el. O mângâie pe Genna şi se aplecă să o sărute. Buzele îi erau moi şi tremurau şi el simţi că trebuie să o ocrotească.

— Tati.

— Ne vedem la petrecere, zise el şi se îndepărtă. Genna îl urmări cum dispare cu Alyssa în casă. Fără să aprindă vreo lumină, urcă şi ea în dormitorul ei şi se aşeză pe pat, acolo unde o iubise Jared.

Razele argintii ale lunii se strecurau prin

fereastra deschisă, luminând camera.

Genna îşi plimbă privirea prin dormitorul plin cu amintiri. Avusese o viaţă satisfăcătoare, chiar împlinită. De ce dintr-o dată i se părea pustie ca un deşert.

Oftă adânc şi se întinse în pat. Ochii îi erau uimitor de uscaţi. N-avea rost să plângă. Asta era situaţia şi nu avea ce face. Nu-i va putea schimba niciodată lui Jared sufletul aşa cum nu-l putea schimba nici pe al ei.

CAPITOLUL 11

— Dată naibii petrecerea, nu-i aşa, Jared? Roberta scoase un nor de fum albastru.

Împrumutase special una din toaletele diafane ale lui Grace, o rochie împodobită cu o eşarfă verde. Atârna pe ea ca un sac, aducea cu un copil îmbrăcat cu hainele părinţilor. Amy se sprijinea de Roberta şi se uită sceptic la Genna care zâmbea silit.

— E o petrecere grozavă, mătuşă Roberta. Să-ţi aduc un sifon?

— Da, Jenny, adu-mi. Apucă afectuos mâna lui Genna şi se uită la ea cu ochi sticloşi.Pe cuvântul meu, eşti o fată minunată. Nici nu-ţi pot spune cât de drăguţă eşti. Adu-mi te rog un sifon.

Genna şi Amy se îndreptară spre bufetul cu răcoritoare din spatele casei. Amy îşi

plimbă privirea lacomă de la un capăt la altul al mesei. Reflectoarele luminau paharele şi farfuriile de toate formele şi mărimile, adunate grămadă pe faţa de masă în carouri. Erau de toate, de la crab fiert şi frigărui până la zmeură şi prăjitură de ciocolată. Erau nenumărate sortimente de dulciuri, şi asta datorită lui Genna. Amy apucă un platou şi cu o mişcare foarte largă îl întinse spre Genna. Aceasta lua o rădăcină de ţelină, după care se apucă să facă un cocteil.

— J.J.se pricepe la organizat petreceri.

— Mmm... fu tot ce putu să zică Genna, aprobând astfel spusele lui Amy.

Lampioanele chinezeşti strălucitor colorate împânzeau grădina, atârnând până şi în jurul cuștii castel a lui Flurry. De la boxele sistemului de amplificare al staţiei de emisie adusă de postul de radio local se auzea o asurzitoare muzică rock. Un D.J.purtând o cămaşă neagră, dansa pe peluză cu Grace. Aceasta era îmbrăcată într-o rochie de satin, roz cu o eşarfă în jurul gâtului.

Ca şi la prima petrecere dată de Jared, toţi vecinii fură invitaţi. Genna îl zări pe Theron Ralston care nu pierdea nici o ocazie de a mânca pe gratis sau de a-şi spiona vecinii.

Rotunda doamnă Ralston încerca să obţină informaţii de la Bill Hennessy în timp ce se înfrupta dintr-o salată de cartofi. Bill continua să-şi mestece guma, notând în carneţelul lui şi dădea din cap, absent.La gât avea un papion foarte îngrijit. Tocmai sosiră alţi doi membri ai familiei Hennessy: Anne - sora mai mare a lui Jared, sculptoriţă, cu un gust vestimentar deosebit, şi Quinn - fratele lui Jared, oceanograf. Anne era însoţită de soţul ei, Armand şi de cei doi copii ai lor. Quinn venise cu noua lui soţie, Kate.

Erau prezenţi şi câțiva dintre coechipierii lui Jared. Genna îl recunoscu pe Brutus, uriaşul cu frezǎ de indian. Era îmbrăcat într-un costum negru de piele şi dansa cu mătuşa Roberta într-un ritm foarte alert. Copii vecinilor năvăliră printre adulţi cu pistoale de apă în mâini. Flurry alerga cu o sanda în gură. Peluza era plină de oameni care râdeau, dansau şi cântau - cam ostentativ parcă, se gândi Genna. Aproape că nu dormise noaptea trecută şi acum se resimţea. Mai ales nu avea chef de petrecere. Şi asta numai din cauza lui Jared, îşi zise ea.

— Deşteptarea, Genna, zise Amy cu o voce ascuţită. Se vede că ai un chef nebun.

— Ce mai constatare! zise Genna sarcastic, băgând ţelina din care ronţăise în buzunarul cămăşii. Dădu pe gât o bună parte din cocteilul pe care îl pregătise pentru Roberta.

— Care-i problema? Vrea oare Jared să pună din nou păsările flamingo în faţa casei?

— Ţin să te anunţ că le-am pus într-un dulap, zise Jared. Am speriat-o al naibii de tare pe mătuşa Roberta.

— Sper să nu te superi că a zis aşa, şefu se alătură Bernice, dar nu trebuie să ieşiţi din cuvântul domnişoarei Genna.

— Înţeleg ce vrei să spui, Brenice, îi zise Jared, bătând-o pe umăr. Poţi să-mi spui orice îţi trece prin cap atâta vreme cât îmi faci clătite atât de bune. Îi aruncă o privire semnificativă lui Genna: Nu-i aşa, Gen?

Genna se uită urât la el şi dădu pe gât restul de cocteil.

— În afară de asta, Bernice, conţină Jared, ai un serviciu asigurat la mine atâta vreme cât îmi spui şefu'. Îmi dai apă la moară.

— Da, îţi dă atâta apă la moară încât în curând o să fie inundaţie.

— Nu-ţi fă griji, şefu cu Genna lângă tine n-o să ţi-o poţi lua niciodată la cap.

— Nu asta mă îngrijorează când sunt cu

Genna. Genna se uită rânjind la el şi zise:

— Scuză-mă, am promis să-i duc mătuşii tale ceva de băut.

— Cred că pot să beau şi eu ceva, zâmbi Jared forţat.

Genna îşi făcu loc prin mulţime spre bufetul cu răcoritoare, preocupată să scape de Jared. El o ajunse însă la platourile cu prăjituri.

— Mamă! dar ce poftă de mâncare ai, domnişoară Hastings, zise Jared uitându-se la friptura din farfuria ei. Enervată, Genna răspunse:

— Din întâmplare, îmi place friptura de pui.

— Din întâmplare eşti chiar o puicuţă. M-ai ocolit toată seara.

— De unde ţi-a venit ideea asta stupidă?

— Ha! rânji el, şi dinţii îi sclipiră în întuneric.Ai impresia că am stat prea mult unul cu celălalt? Roberta se apropie, ţinută de mijloc de Brutus. Acesta le zâmbi, dezvăluind un dinte de aur pe care era gravată iniţiala numelui său.

— Ăsta e cocteilul pe care l-ai făcut pentru mine, Jilian?

— Da, poftim, zise Genna, oferindu-i fără delicateţe paharul de plastic.

— Spartacus ăsta al nostru o să înghită

flăcări mai târziu, ce spectacol o să fie! Zise ea şi se uită la Brutus. Luă o înghiţitură din băutură şi făcu feţe-feţe. Sfinte Sisoe, scumpo, eşti sigură că ştii să foloseşti un sifon? Mi-ai făcut un cocteil ţeapăn, nu glumă! Brutus îşi dădu capul pe spate şi izbucni în râs. Înşfăcă o sticlă de Ballantine, şi-şi turnă în gură cam un sfert din conţinut. Se aşeză în profil şi, folosind bricheta lui Roberta scoase o jerbă demnă de un aruncător de flăcări.

Jared sorbi din băutura lui şi zise:

— Ascultă, Gen, trebuie să stăm de vorbă serios înainte de plecarea mea.

Genna simţi că inima îi bate atât de tare, aproape să-i spargă pieptul.

— Mda... bine... dar eu... Bobo Paige tocmai trecea pe acolo. Disperată, Genna îl apucă brusc de braţ.

— I-am promis lui Ottis dansul ăsta, zise ea, trăgându-l pe uriaş în mijlocul dansatorilor. Ceva mai târziu Genna fu la un pas de o nouă confruntare cu Jared dar Bill Hennessy apăru la timp şi se îndepărtară cu toţii înspre garaj.

Abia mai târziu, când stătea de vorbă cu Amy, Jared reuşi să o încolţească.

— J.J., tu de fapt de ce ai invitat-o pe Genna la petrecere? Nu se distrează deloc.

— Nu-ţi fă griji, Amy, de când o ştiu are probleme cu acomodarea. O luă de mijloc pe Genna și o expedie pe Amy: Scuză-ne, te rog.

— Unde te duci? întrebă Genna gâfâit, încercând să scape din strânsoarea lui.

Din cauza răcelii ei însă, Jared se hotărâse să o convingă altfel, mai ales că Genna era atât de fierbinte în braţele lui. Dacă asta voia, n-avea nici o şansă să se descotorosească de el.

O duse pe lângă garaj, departe de mulţimea petrecăreaţă şi o cuprinse în braţe. O sărută înfocat, aprins de dorinţă. Nu-i ceru ci luă. Neputincioasă, Genna îi oferi gura ei şi obţinu plăcerea intensă de a-şi simţi trupul lipit de al lui. Jared o mângâie pe şira spinării şi-şi coborî mâna sub fusta ei. Incertitudinea pe care o simţise în legătură cu relaţia lor dispăru din mintea ei. Reală şi prezentă era doar dorinţa copleşitoare de a fi mângâiată şi iubită de acest bărbat. Nimic nu o putea opri să i se dea pe loc lui Jared, deşi ştia că oricine ar fi putut să dea peste ei acolo. Încins, Jared se uită în jur, căutând o soluţie salvatoare căci nu voia ca Genna să se răzgândească. Magazia în care Theron Ralston îşi ţinea răsadurile se afla în colţul din spate al

grădinii vecinului. Jared deschise uşa şi o trase pe Genna înăuntru. Lumina lunii se strecură printr-o ferestruică înăuntru, unde se găseau unelte de grădinărit şi unelte de tuns iarba.

Jared o propti pe Genna cu spatele de un perete şi o îmbrăţişă cu gesturi hotărâte. Era tandru şi rugător. Maieul lui Genna îi căzu până în talie. Degetele lui Jared desfăcură sutienul fără bretele şi se repezi la sânii ei. Genna desfăcu cu o mişcare bruscă fermoarul pantalonilor gri ai lui Jared eliberându-l de presiune.

Dorinţa spulberă ultimele rămăşiţe ale luciditătii dând frâu liber pasiunii. Se strânseră cu disperare în braţe. Fusta lui Genna fu ridicată în jurul mijlocului.

Minusculul bikini de mătase albastră căzu pe podea. Jared o ridică şi încercă să găsească cea mai bună poziţie pentru a o pătrunde, începură să se mişte împreună în ritmul dragostei. Picioarele lui Genna îl încolăciră pe Jared, cerându-l mai aproape. Întregul trup al lui Jared păru să explodeze în feminitatea ei, iar Genna îşi înfipse unghiile în muşchii lui ca semn al plăcerii finale.

Revenindu-şi la normal, Jared fu brusc cuprins de groază gândindu-se că Genna ar

putea să-l urască pentru că făcuse dragoste cu ea în magazia cu scule a vecinului său. Genna însă, începu să chicotească foarte vesel.

— Asta-i magazia lui Theron Ralston, nu-i aşa? zise ea printre râsete.

Jared simţi o uşurare imensă auzind-o.

— Bătrânul Theron ar muri dacă ar şti. Oh, Genna, mare figură mai eşti.

Zâmbetul lui Genna se vesteji.

— Doar asta sunt eu pentru tine, Jared? Jared deveni brusc serios. Cum putea să se gândească la aşa ceva? Doar îi spusese că o iubeşte. Făcuse totul în afară de a o cere în căsătorie. Aha, asta era. Nu clarificaseră o problemă foarte importantă: viitorul lor.La dracu'! Stricase tot. Se străduise atât de mult să nu o sâcâie cu pretenţiile lui, să nu o supere din cauză că el voia mai mult. Cum de fusese atât de lipsit de tact, doar ştia că Genna se arsese o dată într-o relaţie cu. Un bărbat.

Genna îşi încrucişă braţele interpretând drept milă pasiunea lui blândă şi protectoare.

— Trebuie neapărat să vorbim în seara asta pentru că mâine dimineaţă voi pleca.

Auzindu-l, Genna simţi că explodează. Încercase din răsputeri să dea dovadă de o

atitudine sobră în legătură cu aventura asta. Cuvântul ăsta suna al naibii de prost.

Nu era numai o aventură, ea chiar se îndrăgostise. Se auziră nişte zgomote de afară şi ei se ascunseră repede. Cu mare grijă, Genna împinse ferestruica la o parte.

— Cine e? întrebă Jared în şoaptă.

— Doar mama ta furişată în garaj să fumeze o ţigară.

— Ţigară?!? în garaj?!? Dumnezeule mare! Jared ţâşni din magazie, împingând-o pe Genna pe burtă în iarbă. Grace tocmai aprinsese băţul de chibrit când braţul vânjos a lui Jared o smuci afară. Căzură împreună pe pământ. În momentul următor, acoperişul garajului sări în aer.

Se auziră ţipete. Toată lumea din grădină căuta adăpost, cu excepţia lui Bill şi a mătuşii Roberta care priveau la focurile de artificii ce împânziseră cerul.

— Extraordinar, Bill. Ce frumos! zise Roberta pufăind din ţigară.

Încruntat, Bill notă în carneţelul său: „*Prea mult praf de puşcă*”.

Din fericire cele două maşini ale lui Jared scăpaseră neatinse, fiind parcate pe stradă. Păsările flamingo însă se transformaseră într-un morman de plastic topit.

Explozia răspândise ţăndări peste tot.

Grădina de zarzavat a familiei Ralston era presărată cu bucăţi de şindrilă. Una din mingile de golf pe care Jared la avusese în garaj îl lovi pe pudelul familiei Raston, lăsându-l fără cunoştinţă; doamna Ralston simţi că plesneşte de furie. O echipă de pompieri reuşi să stingă focul în câteva minute. Muzica începu din nou să cânte. În apropierea magaziei lui Ralston, părintele James descoperi o pereche de bikini din mătase.

— Mărimea 5, zise, făcându-i cu ochiul fratelui său.

Jared se înroşi brusc, încruntându-se la el indignat. Smulse lenjeria din mâna fratelui său şi o înfundă în buzunarul pantalonilor, căutând-o cu ochii prin mulţime pe posesoarea bikinilor. Dar Genna nu era de găsit nicăieri.

CAPITOLUL 12

Focul fusese stins, nimeni nu fusese rănit iar Genna părăsi locul petrecerii. Era trecut de miezul nopţii. Jared se ocupă de pompieri şi de restabilirea situaţiei.

Genna bănuia că el nici nu-i observase absenţa, de fapt asta şi voia.

Peste câteva ore Jared avea să plece în cantonament. Genna nu voia să fie prin preajmă în acele momente, şi mai ales nu

voia să poarte cu el discuţia aceea serioasă. Nu că ar fi fost laşă, îşi zise în timp ce intra cu maşina pe autostradă. Dar nu era deloc nerăbdătoare să audă vreun discurs de tipul: *„îmi pare rău că te-ai implicat mai mult decât mine”.* Era prea mândră ca să îi adreseze ea lui Jared cuvântul şi nu voia să-l ştie pe Jared forţat să spună lucruri stânjenitoare.

Îşi parcă maşina sub un stejar alb ce se afla la marginea şoselei, lângă o păşune. Privea în depărtare la formele întunecate ce păreau a fi animale. Erau vaci, sau poate cai! îşi şterse tricoul cu un şerveţel.

Era mai bine să lase totul să se termine aşa. Jared o să lipsească cam trei săptămâni. Când se va întoarce ea va fi deja ocupată cu şcoala. O să se prefacă că nu s-a îndrăgostit deloc de el. Puteau rămâne prieteni. Prietenia lui era importantă pentru ea şi nu voia să o piardă. De fapt, el nu va afla niciodată că inima ei era zdrobită. Aşezată pe capota maşinii, privea tristă răsăritul soarelui. Îi plăcea dimineaţa pentru că era momentul cel mai liniştit al zilei, când lumea, cu toate problemele ei, încă dormea. În zori aveai mintea limpede şi mai ales puteai fi cu totul singur, în dimineaţa asta însă - se gândi, ştergându-şi

o lacrimă - era singură şi nu se simţea prea grozav. E adevărat, fuseseră şi vremuri mai bune. Nu depindea de nimeni; era o femeie inteligentă, drăguţă, cu o slujbă care-i plăcea, un cămin confortabil şi prieteni buni.

Foarte bine, se gândi. Îi lipsea un singur lucru -Jared. Şi Alyssa.

Era mulţumită că cel puţin îl cunoscuse pe Jared, petrecuseră ceva timp împreună aşa încât ea aflase ce băiat bun e. Aproape că nu-şi mai amintea cum de trecuse cu vederea freza lui punk, cerceluşul din ureche sau aerele lui de cuceritor.

Animalele de pe păşune începură să se trezească. Ciudaţi cai, se gândi ea, au gâturile cam lungi. În realitate, erau lame. Aparenţele înşeală atât de des!

În cele din urmă ajunse acasă, făcu un duş şi se îmbrăcă cu un tricou foarte larg. Vreme îndelungată stătu pe un taburet la tejgheaua din bucătărie, privind în gol. Pentru prima dată de săptămâni de zile nu ştia ce prăjituri să facă.

La ora zece, merse la Jared să se asigure că nu păţise nimeni nimic seara trecută.

Corvette-ul lui Jared nu era acolo. Şi Genna fu sigură că el plecase. O cuprinse o disperare rece.

— Gilda! exclamă Roberta când o văzu. Arăta ca o pasăre exotică cu părul ei grizonat, zburlit în toate părţile. Purta adidaşi roşii şi un halat de baie albastru.

Trase îndelung din ţigară şi o invită pe Genna în casă.

— Mă bucur că ai trecut pe aici. Jared al nostru te-a căutat peste tot.

— Serios? zise Genna, încercând să evite fumul care-i intra în ochi. Continuă pentru sine: *„păstrează balivernele astea pentru altcineva*”.

— Stai liniştită, scumpo, n-o să-i spun nimic lui James, şopti Roberta conspirativ.

Totuşi, n-ar fi trebuit să te încurci cu un preot. Nu-ţi oferă nici un viitor.

Genna oftă şi-şi duse mâna la frunte.

— Voiam doar să mă asigur că toată lumea e bine. Roberta îşi aruncă mâinile în sus.

— Extraordinar! Toată lumea s-a distrat extraordinar. Cel puţin focurile de artificii ale lui Bill i-au înnebunit pe toţi. Nu-i aşa că ţi-au plăcut, Janette?

— Sigur că da.

— Minunat, într-adevăr. Îşi stinse ţigara într-o scrumieră deja plină şi-şi aprinse alta. Genna sperase să dea peste cineva mult mai lucid decât Roberta şi prin urmare se retrase spre uşă.

— Trebuie să plec.

— Dar mai rămâi! exclamă Roberta. Tocmai mă pregăteam să iau micul dejun: omletă, ciocolată şi brânză. Specialitatea mea.

— Sigur, zise Genna, zâmbind silit. Deja începuse să se simtă rău. Serios, mătuşă Roberta, nu pot să mai rămân, dar mersi pentru invitaţie.

— Bine, poate altă dată.la spune-mi, Glenda, au trecut pe aici nişte tipi de la şcoala lui Alyssa să ia carnetul ei de note. Îl auzisem pe Jared deunăzi, spunând că l-a pus într-un plic de plastic pe birou, aşa că l-am căutat şi l-am dat tipilor. Crezi că am făcut bine? Genna aruncă o privire spre dezordinea de pe biroul lui Jared.

— Bineînţeles că ai făcut bine. Era probabil domnul Adams de la secretariat. Ieşi afară.La revedere!

— Pa, pa. Mai vino, zise Roberta ieşind în prag cu ţigara în gură. După un timp o strigă: Stai! stai, Gardenia!

Genna se opri şi o văzu pe Roberta fluturând o foaie de hârtie într-o mână.

Era un cec pentru a doua jumătate a salariului ei, alături de un bileţel mâzgălit în grabă în care îi mulţumea şi îi spunea că o să sune. Asta era într-adevăr culmea, era o

nouă lovitură pentru Genna. Fusese a lui pentru o vară; o cumpărase şi o plătise. Reîntoarcă acasă, Genna se aşează într-un fotoliu, cu privirea pierdută. Era cel mai bun lucru pe care îl putea face. Uşa din spate se auzi trântindu-se.

— Nu faci prăjituri? întrebă Amy mirată, cât de încet îi permise vocea ei stridentă.

— Nu. Am făcut suficiente prăjituri până în anul 2000.

— Şi ce faci aici? întrebă Amy aşezându-se pe un scaun în faţa ei.

— Privesc în gol. Din respect pentru prietena ei, Amy privi şi ea în gol timp de un minut, nu avea răbdare să stea mai mult decât atât.

— Unde ai dispărut după show-ul de azi-noapte? întrebă ea, ochind un măr roşu aflat într-un coşuleţ pe masă.

— Am fost să văd răsăritul soarelui. Amy crezu că e bine să insiste, prefăcându-se că nu a auzit.

— J.J.te-a căutat peste tot.

— Voiam să fiu singură. După explozii din astea trebuie să plec undeva să mă reculeg.

— Ei, prostii! Lui Amy îi dădură lacrimile. Ţi-ai luat tălpăşiţa.

— Nu-i adevărat, se încruntă Genna.

— Nu asta contează. V-aţi certat, nu?

— Ce motiv am fi avut să ne certăm?

— De când, mă rog, ai tu nevoie de motive? Ţi-ai pierdut raţiunea din clipa în care el s-a mutat aici. Poate că v-aţi certat în legătură cu relaţia voastră.

— Care relaţie? Nu suntem decât prieteni.

— Genna, se răţoi Amy, încruntându-se termină cu prostiile! Doar suntem cele mai bune prietene, nu? Genna ridică o mână să oprească discursul lui Amy.

— Uite ce e, recunosc de bună-voie că m-am îndrăgostit de Jared. Recunosc că îl iubesc. Dar, în ceea ce mă priveşte, suntem doar prieteni care şi-au petrecut o vară împreună. Amy se strâmbă la ea.

— Ce idei idioate mai ai şi tu!

— Dar ăsta e adevărul, zise Genna extenuată. Am făcut amândoi o înţelegere, un flirt estival, fără complicaţii.

— Ce absurditate! Doar ştii că tipul ăsta e îndrăgostit de tine!

— Mda... păi... îi arătă lui Amy bileţelul lui Jared. Deşi nu mă prea pricep, mâzgălitura asta poate fi considerată cu greu o scrisoare de dragoste.

Amy citi:

— *„Genna, mersi pentru treaba bună pe care ai făcut-o. Te sun când voi avea timp*”. Se încruntă nedumerită.La început, legătura

lor păruse a fi ceva serios, căci se iubiseră la fel de mult. De lucrul ăsta nu se putea îndoi. Totuşi, ceva era putred în toată afacerea asta, şi ea va trebui să afle ce anume. Între timp însă, se uita îngândurată la Genna.

— Asta nu e o dovadă suficientă. Nici la tribunal nu e acceptată drept probă.

— Iar citeşti „Tribunalul divorţului”, nu-i aşa? Genna oftă prelung. Rămase pe gânduri, desenând chipuri triste şi nori de furtună pe spatele bileţelului. Mi-ar place să ai dreptate, Amy. Eu una însă n-am nevoie de explicaţii suplimentare ca să înţelegi mesajul. Adăugă pentru sine: „Trebuie să-mi frâng inima”.

Cu siguranţă, Dumnezeu nu a avut probleme, când a creat lumea în şapte zile, gândi Genna, dacă fiecare zi fusese aşa de lungă ca cele de după plecarea lui Jared. Dumnezeu ar fi putut chiar să-şi permită încă o zi de odihnă. I se păruse că numărase fiecare minut, fiecare oră de atunci. Nu plânsese, nu se autocompătimise, dar se simţea pur şi simplu golită.

De un lucru era sigură - nu se va mai îndrăgosti niciodată de nimeni. Nu pentru că i-ar fi teamă ci pentru că dăduse totul şi acum se simţea golită. Pur şi simplu nu-i

mai trebuiau bărbaţi, oricum ar fi fost, buni sau răi.

În lipsă de altceva, îşi petrecu timpul uitându-se la automatul de vase funcţionând în gol şi chiar şi aşa se simţea obosită.

Abia luni seară se hotărî cu greu să-şi facă ordine în caietele de notiţe pe care le strânsese în cei opt ani de când era educatoare. O chemase şi pe Amy s-o ajute.

Subiectul J.J.Hennessy fusese declarat tabu, dar nu puturã să nu aducă vorba de el, pentru că Alyssa era şi ea cu ele. Genna se oferise să aibă grijă de ea în timp ce Grace şi Bill o duceau pe Roberta la aeroport.

Alyssa părea şi mai posomorâtă decât Genna. Stătea într-un fotoliu în cămăşuţa ei de noapte, ţinându-şi păpuşa favorită în braţe. Se uita apatică la o revistă cu benzi desenate fără să dea atenţie filmului de desene animate de care Genna făcuse rost special pentru ea. Când se apropie ora de culcare ochii i se umeziră de lacrimi. Mititica era convinsă că tatăl ei n-o să se mai întoarcă acasă aşa cum nici mama ei nu mai venire înapoi după accidentul lor.

Genna nu ezită să formeze numărul de telefon pe care Jared îl lăsase în caz de urgenţă, dar se gândi că e inutil să vorbească cu el. Singurul motiv pentru care

sună fu Alyssa.

— Jared, sunt eu, Genna, la telefon, zise ea printre suspinele lui Alyssa. Fetiţa avea capul sprijinit de umărul ei şi lacrimile îi udau tricoul. Uite care e problema -Alyssa e la mine şi avem o mică problemă. Crede că n-o să te mai întorci niciodată acasă. Înainte ca Jared să poată spune ceva, îi dădu lui Alyssa receptorul.

— Tăticule?

— Hei, scumpete, ce te supără? întrebă Jared îngrijorat. Dorise să-şi sune fata mai devreme, dar nu avusese timp.Ar fi trebuit să-şi facă.

— Tăticule, eşti în rai? Inima lui Jared începu să bată mai repede.

— Nu, scumpo, o asigură el. Sunt în cantonament. Nu există telefoane în rai, dulceaţă.

— Eşti sigur?

— Foarte sigur. Jared se încruntă sprijinindu-se cu spatele de perete. Raiul e foarte departe, scumpo. Eu sunt în tabăra de cantonament. Îţi mai aduci aminte, ți-am spus despre asta. Jared vorbi până când Alyssa se linişti, convinsă că o să vadă din nou. Îi promise că de acum înainte o va suna în fiecare seară înainte de culcare. Îi ură vise plăcute şi ceru să mai vorbească cu

Genna.

Gândindu-se la ea, zâmbi, căci deja îi era un dor nebun de ea. Se încruntă însă auzindu-i la telefon vocea rece şi indiferentă.

— Te-ai prins de şmecheria pe care am făcut-o? întrebă el.

— Da, sunt sigură că o să fie bine de acum încolo, zis Genna, hotărâtă să pună cât mai repede capăt conversaţiei. Mulţumesc, Jared, şi scuză-mă că te-am deranjat.

El îşi dădu cu uşurinţă seama că Genna e gata să închidă telefonul şi se grăbi să o păstreze pe fir.

— Gen, ai primit bileţelul meu? Adevărul era că stătuse ca pe jar, gândindu-se cum o să reacţioneze. Ticălosul, se gândi Genna. Oare chiar mă crede proastă?

— Da, sigur, se răsti ea. *General Motors* şi cu mine îţi mulţumim.

Jared tresări la sunetul receptorului trântit în furcă la celălalt capăt al firului.

Oare ce mai făcuse şi de data asta? Ştia într-adevăr că făcuse cam în grabă bileţelul, dar pierduse multă vreme căutând-o pe Genna - nu-şi putea imagina că ea se putea supăra aşa de rău. Şi ce legătură avea *General Motors* cu viitorul lor? Probabil că se referea la cecul lăsat de el şi la ratele

maşinii pe care urma să le plătească cu el.Ar fi trebuit să-şi dea seama că o cerere în căsătorie înseamnă pentru Genna mai mult decât plata maşinii. Era probabil furioasă că nu o sunase mai devreme, dar primele zile de antrenament erau întotdeauna foarte obositoare pentru el. Sperase că ea să înţeleagă lucrul acesta.

Aşteptă o oră înainte de a suna din nou, pentru a fi sigur că Alyssa doarme şi puteau să stea de vorbă nestingheriţi. Se gândi că ar fi mai bine să o ia mai uşor, având în vedere starea de surescitare a lui Genna.

— Bună, eu sunt. Totu-i în regulă?

Genna suspină, făcând feţe-feţe şi se întoarse spre Amy, care şedea cu picioarele încrucişate pe podea sortând ghemele de lână. Nu-l considerase niciodată sadic pe Jared, dar se părea că el voia neapărat să o sâcâie acum la sfârşitul legăturii lor. Decise să fie cât mai ambiguă în legătură cu ce urmau să discute şi să nu recunoască că egoismul lui o făcuse nefericită.

— Lyssa a adormit. Ăăă... cum e în tabăra de vară? Jared râse nervos. Instinctul îi spunea că ceva nu e în regulă cu Genna. El şi iubita lui prinţesă păreau a juca după scenarii diferite.

— Tabăra de antrenament! o corectă el.

— Oh, scuze. Cum merge?

— Nasol. Nu-mi place.

— Mm... ce păcat, zise ea fără pic de sinceritate în voce.

— E O.K.Niciodată nu mi-a plăcut în cantonamente. Avem un antrenor secund care se mai crede încă caporal în marină şi un mijlocaş novice care se simte ca al doilea O.J.Simpson.

— Ăsta e rudă cu Bart Simpson? zise Genna plictisită în aparenţă căci tot trupul îi tremura.

— Nu, nu e rudă cu Bart Simpson, zise Jared cu moralul tot mai scăzut. Genna nu vorbea deloc ca o femeie ce-şi face planuri de măritiş. Poate că trebuia să fie mai convingător. Ştii, mă bucur că eşti acolo şi ai grijă de Alyssa. Eşti atât de bună cu ea!

— Asta îmi face plăcere, zise Genna, dar în sinea ei îşi spuse: *„Sper că nu începe acum vreun discurs de mulţumire”.*

— Ai fost o prietenă grozavă. Lacrimile începură să-i curgă pe pe obraz. Jared continuă:

— Cred că Alyssa te consideră ca pe o a doua mamă.

Adunându-şi toate puterile, Genna încercă să pună capăt discuţiei.

— Jared, uite care e situaţia, nu cred că

are rost să mai discutăm.

— Nu?

— Nu. Sunt perfect conştientă că între noi nu mai e ce-a fost.

— Nu? Simţi că se prăbuşeşte. Oare înţelesese el greşit? Dar fusese atât de sigur...

— Şi la urma urmei, aşa ne-a fost şi înţelegerea.

— Dar...” Nenorocitul ăla de târg”!

— Nu am nici un regret căci a fost o vacanţă frumoasă.

— Genna, iubito, o întrerupse, nemaiștiind ce să creadă. Pari a fi supărată.

— Ha! râse Genna isteric, oare de ce aş fi supărată?

— Întreabă-l de bileţel! sugeră Amy dându-i un ghiont. Aceasta se uită la ea furioasă.

— Păi... nu ştiu! zise el exasperat, punându-şi punga cu gheaţă pe creştet. Pare a fi ceva în legătură cu bileţelul acela. Dacă n-ai fi dispărut în noaptea aceea, am fi stat de vorbă.

— Nici o problemă, strigă ea enervată. Ştiu şi eu să citesc şi am înţeles perfect mesajul. Nu e nevoie să mă înnebuneşti cu asta, Hennessy. Totul s-a terminat! Şi nu vreau să mai aud de tine!

Pentru a doua oară în seara aceea, Jared rămase cu gura căscată în faţa telefonului. Se simţea mult mai rău decât după cel mai dur antrenament. Pur şi simplu era consternat. Nu ştia ce făcuse rău, dar o pierduse pe Genna.

Genna o părăsi pe Amy în camera de zi, ignorând întrebările ei indiscrete. Ieşi pe verandă şi se aşeză într-un şezlong să privească stelele.” *Bravo, Hastings, ai gafat magistral de data asta.*” După cum se purtase, se putea considera norocoasă dacă Jared mai vorbea vreodată cu ea. Acceptase condiţiile şi nu avea nici un drept să se supere că el le respecta întocmai. Acum îşi pierduse nu numai inima ci şi prietenul.

CAPITOLUL 13

— Aş vrea să nu fi acceptat propunerea ta, îi zise Genna lui Amy pentru a nu ştiu câta oară, în timp ce ajunseră cu maşina în faţa stadionului Hawks-Riverside.

— Termină cu lamentările, zise Amy în timp ce arăta paşaportul ofiţerilor de pază. Doar vrei să-ţi îndrepţi greşeala faţă de J.J., nu-i aşa? Vrei în continuare să mai fiţi prieteni, nu-i aşa? Ei, acum ai ocazia.

— Dar te-a invitat numai pe tine, zise Genna în timp ce se juca cu funda roşie de la cutia cu prăjiturele adusă drept dar de

împăcare. Tot nu înţeleg de ce nu a venit Brian cu tine. Credeam că o petrecere cu echipa lui favorită e mai importantă decât o întâlnire de club. Amy opri maşina în faţa unei intrări mai mici, sperând că Genna nu va observa numărul mic de maşini parcate acolo. Ce prieteni căpoşi mai avea şi ea, se gândi Amy. N-ar fi scos-o niciodată la capăt fără ea. Genna nu-şi mai vedea lungul nasului iar Jared, ce s-ar face fără mine?

— Ţi-am mai spus. În seara asta se reunesc să aniverseze ziua fondării clubului. Nu putea să lipsească.

Genna ieşi din maşină şi îşi netezi rochia de tafta violetă. O întrebă pe Amy:

— Eşti sigură că nu suntem îmbrăcate prea elegant? Amy zâmbi, privindu-şi pantalonii negri de mătase şi bluza de lame auriu pe care le cumpărase graţie generozităţii lui Hennessy.

— Înţelege că trebuie să facem impresie. Vor veni proprietarii echipei, sponsorii, ziariştii şi o grămadă de gură-cască. Aşa e în fiecare an, minţi Amy. Nu citeşti niciodată rubrica de sport?

— Nu, răspunse Genna în timp ce deschidea uşa de oţel. Pătrunseră într-un hol imens cu mozaic pe jos.

Slavă Domnului, îşi zise Amy, dacă Genna

ar fi citit gazetele sportive ar fi ştiut că echipa *Hawks* nu face antrenamentele la stadion, ci într-o bază proprie lângă Neqington. Amy o porni înainte, urmată timid de Genna la un pas distanţă.

— Sunt sigură că n-o să fie încântat să mă vadă, bombăni Genna, muşcându-şi buzele.Ar fi sunat dacă...

— Asta pune capac la toate, cum ar fi putut să sune? Telefonul tău a fost deranjat patru zile. Se opriră în faţa galeriei ce ducea spre terenul de joc. Genna era curioasă să vadă expresia de pe faţa lui Jared când o va vedea. Tot ce putea spera era să n-o dea afară vreun bodyguard.

— Simt că mi se face rău.

— O să mi se facă mie rău dacă mai zici ceva. Genna se încruntă şi privi de-a lungul coridorului. Nu se vedea absolut nimeni acolo.

— Eşti sigură că petrecerea e în seara asta? Întrebă îngrijorată Genna.

— Poate că am sosit prea devreme, zise Amy. Aşteaptă aici, mă duc să văd dacă nu e cineva în vestiar de la care să aflăm ce se întâmplă.

— Amy! ţipă Genna îngrozită. Dar nu poţi intra în vestiar! Dacă sunt bărbaţi acolo?

Amy râânji.

— Aş fi o norocoasă. Genna îşi ţinu respiraţia, aşteptând să audă ţipete dinăuntru.

Era însă o linişte perfectă. Se lipi cu spatele de peretele rece şi o cuprinse un tremur, căci uitase că rochia are spatele gol. Nu ştia ce era mai rău, să se gândească la faptul că Jared nu mai voia să fie prieteni, sau la filmul pe care îl văzuse zilele trecute în care un maniac îşi ucidea victimele într-un stadion asemănător acestuia. Ţinea atât de strâns cutia de prăjituri în mână încât aproape că îi îndoi capacul. Oare ce naiba făcea Amy atâta timp?

Deodată uşa se deschise şi i se păru că un vampir se repede spre ea. Ţipă şi ecoul o sperie şi mai tare.

— Sunt doar eu, domnişoară Hastings, se auzi o voce groasă.

— Brutus! strigă Genna, rezemându-se de zid. Îşi simţea tot corpul moale ca o cârpă şi inima îi bătea să-i spargă pieptul. Trase aer adânc în piept.

— Ce sperietură mi-ai tras! Se forţă să zâmbească cu toată faţa şi se uită la el. Părul tuns punk îi strălucea şi avea o verighetă de aur în ureche. Nici nu era prea mare diferenţă între el şi un vampir.

— Îmi pare rău, zise el cu un zâmbet plat.

Dintele lui de aur luci palid în semiîntuneric. Dar ceea ce îi atrase atenţia cel mai mult era faptul că Brutus era pus la patru ace într-un frac foarte elegant.

— Mamă, ce bine arăţi în seara asta! Din cauza petrecerii, presupun.

El mârâi şi îi oferi lui Genna braţul.

— Pe aici, te rog.

Cine ar putea să refuze o astfel de invitaţie? se gândi Genna, în timp ce Brutus o conducea înspre teren. Aruncând o privire neliniştită către vestiare, zise:

— Ai văzut-o cumva pe prietena mea Amy?

— Hmm... murmură el. Genna înghiţi în sec. Chiar în momentul în care păşiră pe gazon, luminile de deasupra tribunelor se aprinseră. Nu erau puternice ca nişte reflectoare, dar creau un efect de lumină difuză pe iarbă. În centrul terenului era aşezată o masă de două persoane; pe faţa de masă albă se găsea o veselă de porţelan cu tacâmuri de argint şi pahare de cristal. O duzină de lumini albe, lungi şi subţiri ardeau în sfeşnice de argint. În mijlocul mesei era un minunat buchet de crini. Genna era năucită. Brutus îi luă cutia cu prăjiturele din mâini şi o aşeză la masă, în acordurile unei melodii romantice. Apăru

Ottis în smocking şi turnă şampanie în cele două pahare. Genna continua să fie uluită. Un singur lucru era clar: petrecerea era pentru o singură pereche din care ea reprezenta jumătate.

— Numele chelnerului este Stephen, zise Ottis cu o voce caldă. Specialitatea acestei seri sunt frigăruile.

— Şi eu care credeam că o să mă aleg cel mult cu un hotdog, râse cam fără vlagă Genna.

— Daţi-mi voi să vă atrag atenţia asupra tabelei de marcaj, domnişoară Hasting.

Uriaşul panou electronic se aprinse într-o cascadă de lumină:

Bun venit la stadionul Hawks-Riverside sediul campionilor mondiali; Hartford Hawksll. Concomitent se anunţă şi la megafon ceea ce apărea scris pe ecran:

În seara aceasta -partida: Hastings contra Hennessy

Haide Hawks! Haide Hawks! Haide Hawks!

Fanii echipei Hawks îl salută pe cel mai bun fotbalist al Ligii J.J.Hennessy!!!

Genna se abţinu să zâmbească când îl văzu pe Jared apărând în capătul

Gazonului. Realiză că el nu poate fi supărat pe ea din moment ce înscenase

toată chestia asta. Îşi dădea seama cât de dor îi fusese de el.

Jared purta o pălărie neagră trasă mult peste ochi şi un costum argintiu cu croială italienească foarte la modă.Pe deasupra avea un pardesiu alb de mătase. Cercelul de argint din ureche îi strălucea la lumina reflectoarelor.

Şi J.J.era emoţionat la rândul lui. Dacă Genna terminase într-adevăr cu el? Dacă o să-l facă brută şi o să-i dea cu florile în cap? Între timp apăru Brutus şi îi luă pardesiul şi pălăria.

— Bună frumoaso, zise el, aşezându-se în faţă.

— Bună, răspunse Genna cu un zâmbet timid. Ce înseamnă toate astea?

— E o tactică. Vrea să te îmbunez.

— Eu sunt cea care trebuie să-mi cer scuze, Jared. M-am implicat prea mult când ştiam că nu trebuie să o fac. Mi-era milă de mine şi m-am înfuriat pe tine. Dacă poţi să mă ierţi, am putea rămâne măcar prieteni. Se abţinea cu greu să nu izbucnească în lacrimi. Un pic mai stăpân pe sine, Jared se întinse deasupra mesei şi o mângâie privind-o în ochi.

— A fost o mică neînţelegere.

— Da, ştiu.

— În legătură cu bileţelul pe care ţi l-am lăsat.

— Hai mai bine să uităm de asta J.J.

— N-ai citit pagina a doua, zise el, sorbind delicat din şampanie.

Genna îl scrută suspicioasă.

— Nu era nici o pagină a doua, zise ea sec. Mi-am cerut scuze, ce vrei mai mult de la mine?

— Era scris chiar foarte citeţ: *„Pe urmă ne putem lua inele de logodnă. Te iubesc.*

Jared.” Câteva secunde Genna rămase fără glas.

— E absurd, astea sunt baliverne, zise Genna indignată, gândindu-se că, dacă ar fi vrut să se căsătorească cu ea, ar fi avut o grămadă de ocazii să i-o spună. E o glumă la fel de bună ca o bombă atomică, continuă ea furioasă.

— Crede-mă, a existat o a doua pagină. Am scris-o cu mâna mea.

— Nu, nu-i adevărat. Şi nu e nimic amuzant în asta.

— Genna, vreau să mă însor cu tine. De ce aş juca teatru?

— Pentru că... brusc o năpădiră lacrimile. Eşti drăguţ, Jared. Ştiu că te simţi într-un fel obligat să faci asta pentru că suntem o echipă.

— Genna, iubito, te porţi cam ciudat în ultima vreme. Eşti cumva însărcinată, dulceaţă? Genna, palidă, rămase cu gura căscată, simţind cum o cuprinde un val de greaţă.

— Nu, Jared, zise ea cu o voce gravă, ridicându-se de pe scaun. Poţi să fii liniştit.

N-o să te şantajez în nici un fel. Cu demnitatea unei prinţese se îndreptă spre ieşire. Lacrimi de durere şi furie îi înţepau ochii. Jared o ajunse imediat şi o apucă cu mâinile de umeri.

— Dă-mi drumul, Hennessy! ţipă ea, încercând să-l lovească în gambă.

Jared îşi feri picioarele şi o lipi strâns de el.

— Genna, scumpo, ideea asta mi-a venit abia acum, îţi jur că n-are nici o legătură cu cererea mea în căsătorie.

— Termină cu prostiile. Mai bine mor fată bătrână decât să mă mărit cu tine dintr-un sentiment de datorie.

— Şi eu mai bine m-aş lăsa de fotbal decât să fac ce spui tu. Nu există decât un singur motiv pentru care vreau să mă însor cu tine, fiindcă te iubesc.

Făcu un pas spre ea şi o mângâie. Părea atât de mică, fragilă, cu ochii ei cenuşii plini de incertitudine. Jared simţi că o să-i

explodeze inima de dragoste pentru Genna. O voia în braţele lui pentru totdeauna.

— Chiar crezi că a fost un simplu flirt? Chiar crezi că s-a terminat totul? O mângâie din nou tandru, temându-se de răspunsul ei.

Genna încercă să respire normal dar se părea că uitase cum să o facă. Oare chiar se înşelase asupra intenţiilor lui Jared?

— Te iubesc, şopti Jared. Chestia cu flirtul a fost doar aşa, ca să nu forța nota.Pe atunci nici măcar nu-ţi plăcea de mine. Genna se uită sceptică la el. El zâmbi a la Jack Nicholson şi Genna simţi că-i tremură genunchii.

— Te iubesc, ţi-am mai spus-o.

— Mi-ai spus-o în pat, dar...

— Ţi-am spus-o tot timpul, nu numai când erai fierbinte sub mine.

— Jared! Ea se înroşi ca un rac şi se uită cu coada ochiului la Ottis şi Brutus care stăteau pe o bancă câțiva metri mai încolo.

Chicotind, Jared începu să o sărute pe faţă şi pe gât.

— Ei, ia spune-mi, domnişoară educatoare, te măriţi cu mine?

— Nu ştiu, zise Genna sobru, fără să răspundă la mângâierile lui. Nu-mi iese din cap că ăsta e aranjamentul lui Amy.Ai apărut cam repede cu cererea ta în

căsătorie.

J.J. Îi zâmbi şiret.

— Uite ce e, sunt un tip extraordinar, dar nu m-aş căsători cu cineva doar ca să îmi îmbunătăţesc reputaţia. Am vrut să fiu normal numai ca să fiu aproape de tine.

— M-ai cam tras pe sfoară, zise ea simţind cum o cuprinde bucuria.Ar trebui să te strâng de gât, zise ea înghiontindu-l.

— Au! îmi place când devii violentă.

— Şi tu eşti la fel de pervers. Se întoarse să plece, dar Jared o prinse în brațe și îi sărută lobul urechii.

— Dar mă iubeşti aşa cum sunt... nu-i așa?

— Cred... că poţi să speri.

— Deci, te măriţi cu mine?

— N-am spus asta.

— Ei hai, Gen. Eu te iubesc.Ai mei te iubesc. Câinele meu te iubește. Fratele meu e preot. Asta o să ne scutească de ceva cheltuieli. Şi... a existat într-adevăr pagina a doua. Jur pe ce am mai sfânt.

— Şi unde e?

— Am lăsat-o pe birou împreună cu prima pagină şi cu cecul tău.

— Cred că încep să înţeleg. Biroul ăla al tău ar trebui declarat zonă minată.

— Promit să-i dau foc dacă spui da.

— Am putea să-l aducem pe tatăl tău să-l

arunce în aer.

El râse uşurat, simţind că ea simțind că ea o să spună „da”

— Înţeleg că m-ai cerut în căsătorie pe o bucățică de hârtie. Cam jalnic.

Jared plecă ochii ruşinat. Câteva clipe mai târziu, chelnerul le aduse o tavă cu mâncăruri acoperite.

— Asta e într-adevăr ceva special. Amy a avut dreptate.

— Încă n-ai văzut nimic.

Făcu un semn cu mâna către tribuna centrală. Tabela de marcaj se aprinse şi la difuzoare se auzi melodia *Lasă-mă să te iubesc*. Desene animate cu miri şi mirese apărură pe ecran, apoi:

Genna, te iubesc mai mult decât o zi de vacanţă

Te iubesc mai mult decât orice trofeu

Te iubesc mai mult decât berea mea favorită

Te iubesc!!!

O figură animată, reprezentând un jucător de fotbal apăru pe ecran, dând din umeri şi chicotind. Apoi apăru:

Vrei să fii soţia mea?

Vrei să facem o echipă pentru tot restul vieţii? Spune: Da! Da! Da!!!

Genna îşi apăsa obrajii cu mâinile căci îi

apăruseră lacrimi în ochi. Privi întregul aranjament: stadionul, masa, tabela de marcaj, prietenii lui Jared. Şi mai ales Jared, atât de emoţionat. A avut ceva probleme cu el, dar cu atât mai mult îl va iubi de acum înainte. Zâmbetul acela extraordinar îi apăru lui Jared pe buze.

Ochii îi străluceau precum safirele.

— Te previn că o să-ţi aduc aminte de momentul ăsta ori de câte ori o să mă contrazici. El o luă în braţe şi o mângâie uşor.

— Hai, Genna, spune da.

Era într-adevăr irezistibil. Şi incorigibil. Şi îl iubea cu toată fiinţa ei, chiar dacă era cam trăznit. Îi zâmbi tandru.

— Cred că va trebui să accept. Doar formăm o echipă şi coechipierii trebuie să fie împreună, nu-i aşa?

— Sigur că da, zâmbi el.

— Şi suntem destul de buni ca echipă, nu-i aşa? Cu un zâmbet drăgăstos, Jared se aplecă şi îi sărută vârful nasului.

— Suntem invincibili.

— Şi cei mai buni!

SFÂRȘIT